

ISSN 0206-4340

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“
журналына әлавә

Азэрбајчан дили вэ эдэбијјат тэдриси

ИЈУЛ — СЕНТЈАБР

1989

№ 3 [139]

(МЕТОДИК МЭЧМУЭ)

АЗЭРБАЈЧАН ССР ХАЛГ ТӨҢСИЛИ НАЗИРЛИЈИНИН ОРГАНЫ
«АЗЭРБАЈЧАН МӨКТӨБИ» ЖУРНАЛЫНА ӨЛӨВӨ

БУ НӨМРӨДӨ:

Баш мөгалә — Тө'лим Азэрбајчан дилиндә олмајан мөктөбләрдин тэдрис планла рында дөјишкликләр вэ вөзифөлөримиз	3
Методика вэ иш тэчрүбәси	
3. Әлијева, Б. Бағыров — VIII синифдә Б. Азэроғлунун әсәрләринин тэдриси	6
Ҷ. Әһмәдов — Шәхсә көрә садә чүмлө нөвләринин тэдрисинә даир	16
Ш. Шәмсијева — «Муган» поемасынын тэдрисиндә өмәјә мөһәббәт һиссинин ашыланмасы	19
Н. Гафарова — Шакирдләрдә һәмчинлијә даир синтактик төһлил бачарыг- ларынын формалашдырылмасы тэчрүбәсиндән	21
Н. Күсејнова — Азэрбајчан дилиндән ачыг дәрсләрдин төшкилине даир	24
Ч. Чаббарлы — 90	
Ч. Әһмәдов — Ч. Чаббарлы ирсинин тэдрисинә мүасир методик мүнәсибәт	27
Н. Аббасова — Бәдин дилимизин бөјүк устады	33
А. Әлијев — Чаббарлы нәсринин һәјәтилији	38
А. Рүстәмөв — «Пестовы» дан башланан јол	42
И. Гурбанов — «1905-чи илдә» әсәринин тэдрисиндә екстремистләрдин ифшасы	45
К. Чаббарлы — Атамы хатырлајаркән...	47
Синифдәнхарич вэ мөктөбдәнкәнар иш	
Х. Мәммәдов — С. Рүстәмханлынын «Өмүр китабы» әсәринин мүзакирәси	49
АДУ — 70	
Ә. Чәфәрзадә — Университет мүәллимләрим	53
Ә. М. Дәмирчизадә — 80	
Ф. Шаһбазлы — Дилчилик елмимизин фәхри	56
Консултасија	
VII — VIII синифләрдә Азэрбајчан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасы вэ гыса методик көстөришләр	59
Төнгид вэ библиографија	
Б. Әлијева — Јени дәрслик	68
Окучулар конфраксы	
Кениш мүзакирәдә өмәли тәклифләр	70

1989 — 1990-чы дәрс или үчүн тэдрис планларында тө'лим Азэрбајчан дилиндә олан мөктөбләрдә ана дилинин вэ эдэбијјатын өјрән-илмәсинә һәфтәлик саатларын мигдары II, III, X синифләрдә артырылмышдыр.

Республика Халг Төһсили Назирлији јени дәрс илиндә Азэрбајчан дили вэ эдэбијјаты фәннини дәриндән өјрәнән синифләр үчүн хусуси тэдрис планы тәсдиг етмишдир. Бу тэдрис планларында һәмин фәнләр үзрә саатларын мигдары ики дәфә артыгдыр.

Индијәдәк үзүрлү сәбәбләрә көрә харичи дил тэдрис олуимајан мөктөбләрдә [республикада 700 белә мөктөб вардыр] һәмин мөгсәд үчүн нәзәрдә тутулан саатлар рус дилинин өјрәнилмәсинә верилрди. Лакин јени дәрс илиндән һәмин саатлар мөктөб шурасынын гәра-ры илә Азэрбајчан дилинин өјрәнилмәсинә ајрылып.

Тө'лим рус дилиндә олан мөктөбләрдин програмларында да бир сыра дөјишкликләр едилмишдир. Белә ки, Азэрбајчан дилинин тэдрисинә ајрылан саатларын мигдары артырыларә һәфтәдә 18 саат өвәзинә 27 саата чатдырылмышдыр. һәмин мөктөбләрдә Азэрбајчан дилинин тэдриси јени дәрс илиндән биринчи синифдән башланачагдыр. Өзү дә фәнни «Азэрбајчан дили» дејил, «Азэрбајчан дили вэ эдэбијјат» адланачагдыр.

Гејри-милли мөктөбләрдә Азэрбајчан дили вэ эдэбијјат дәрсләриндә синиф ики јарымгрупа бөлүнәчәкдир.

В НОМЕРЕ:

Передовая — Обязанности и изменения в учебных планах неазербайджанских школ	3
Методика и опыт работы	
З. Алиева, Б. Багиров — Преподавание произведений В. Азербеглы в VIII классе	6
Я. Ахмедов — О преподавании простого предложения по личной	16
Ш. Шамиева — Привитие чувства любви к труду в преподавании поэмы «Муан»	19
Н. Кафарова — Из опыта формирования умений синтаксического разбора одно- родности у учащихся	21
Н. Гусейнова — Об организации открытых уроков по азербайджанскому языку	24
Дж. Джаббарлы — 90	
Дж. Ахмедов — Современное методическое отношение к преподаванию наследия Дж. Джаббарлы	27
Н. Аббасова — Великий мастер художественного языка	33
А. Алиев — Жизненность прозы Дж. Джаббарлы	38
А. Рустамов — Дорога, начинаю я от «Почтовы»	42
И. Курбанов — Критика жстремистов в изучении произведения «В 1905 году»	45
Г. Джаббарлы — Вспоминая отца	47
Внеклассная и внешкольная работа	
Х. Мамедов — Обсуждение произведения С. Рустамханлы «Книга жизни»	49
АГУ — 70	
А. Джафарзаде — Мои университетские учителя	53
А. М. Дамирчизаде — 80	
Ф. Шахбазлы — Гордость языкознания	56
Консультация	
Планирование программных материалов и краткие методические указания по азербайджанскому языку в VII — VIII классах	59
Критика и библиография	
Б. Алиева — Новый учебник	68
Читательская конференция	
Основные предложения на широком обсуждении	70

Техники редактор вэ корректор Сәријјә Новруз гызм.

Фотограммалар верилмиш: 14.07.89. Чапа имзаланмиш 27.09.89. Кағыз форматы:
 70×108/16 = 2,25 кағыз вәреғи. Кағыз: тип. №2. Шрифт дэсти: корпус. Јүксәк чап
 үсуду. 4,5 физики чап вәреғи. 6,1 шәрти чап вәреғи. 6,0 учот нәшр вәреғи.
 ФГ 28514 Сифариш 6543 Тираж 13627.

Редаксиянын унваны: Баки шәһәри, Низами күчәси, 58.
 Телефонлар: баш редактор: 93-82-97; баш редактор муавини: 93-55-82; мәс'ул катиб:
 93-55-12; шәһәр редактору: 93-13-45; корректор: 32-37-33; мұласибат: 93-13-45.

Баки шәһәри, Азербайжан Т. I МК-ли «Коммунист» вәријјәтиги тәһкәм
 д Баку, типография издательства «Коммунист» ЦК КП Азербайджана.

Тә'лим Азербайжан дилиндә олмајан мәктәбләрин тәдрис планларында дәјишикликләр вә вәзифәләримиз

Чари дәрс илиндән тә'лим Азербайжан дилиндә олмајан [рус, күрчү, ермәни дилләриндә апарылан] мәктәбләрдә Азербайжан дили тәдриси ахыр ки, јени бир мәрһәләјә гәдәр гојду. Елә бир мәрһәләјә ки республикамызын ичтимаийјәти буну чождан көзләјирди. Ашкарлығын кениш вус'әт алдыгы сон илләрдә һансы гәзет вә ја журналда, һансы мө'тәбәр йығынчагда Азербайжан дилина гајыдан сөз дүшүрдүсә, рус мәктәбләриндә бу дили тәдрисинә мүнәсибәтин јаралары гөвр едир, килејләрин арасы кәсилмирди. Лап сон ајлара гәдәр јазычы вә алимләрин, журналист вә мұәллимләрин, һәмчинин валидејнләрин сајсыз-һесабыз чыхышларында ачыг-ашкар гејд едилди ки, рус мәктәбләриндә Азербайжан дилинин тәдрисинә өкәј мүнәсибәт бәсләнилир, она «көнүл-лү фәнн», «факултатив фәнн» дамғалары вурулуру, бу фәннә аид програм вә дәрсликләрин, дәрс вәсаитләринин һазырланмасына лазыми диггәт јетирилмир, мәктәбләрдә хусуси фәнн кабинетләри тәшкил олунмур вә с. Бу мүнһум проблем әтрафында кедән дискуссиялар, диалоглар, мұзакирәләр һәгиги вәзијјәти үзә чыхарды, нәгсанлары төрәдән сәбәбләри дәриндән тәһлил етмәјә әсас верди. Партија вә һөкүмәтимиз һәмнин саһәдә ичтимаи фикри јүксәк гижмәтләндириб конкрет тәдбирләр мұјјәнләшдирилмәсинә истигамәт верди, мұвафиг гәррарлар гәбул етди.

Илк нөвбәдә 1989—1990-чы дәрс илинин тәдрис планларында бә'зи дәјишикликләр апарылды. Белә ки, тә'лим Азербайжан дилиндә олмајан мәктәбләрдә Азербайжан дилинин өјрәнилмәсинә биринчи синифдән башламағ, V—XI синифләрдә бу фәннә ајрылан һәфтәлик саатларын мигдарыны артырмағ [2 саат әвәзинә 3 саат], һәмнин синифләрдә шакирдләрин сајы илә әлағәдәр мұәјјән едилмиш нормалары нәзәрә алмағла мәшғәләләри јарымгрупплар үзрә тәшкил етмәк лазым көрүлдү. Бу тәдбирин һәјата кечирилмәсинә тәхминән дөрд милјона јакын әлаvē вәсаит ајрылмышдыр.

Һеч шүбһәсиз ки, гејд олунан јениликләри мұәллимләримиз, үмумий-јәтлә, бүтүн ичтимаийјәтимиз бөјүк разылығ һисси илә гаршылајыр. Уғурлу башлангычдыр. Республикамызда халғ тәһсили консепсиясынын ишләниб гәбул едилмәси вә һәјата кечирилмәси мәрһәләсиндә, јәнин ки, һәмнин фәннин тәдриси илә әлағәдәр башга јениликләр дә көзләнлир. Әлбәттә, тә'лим Азербайжан дилиндә олмајан мәктәбләрдә бу фәннин јени систем үзрә тәдрисинин тәшкилиндә мәктәб вә мұәллимләримизин гаршысына мұәјјән чәтинликләр чыхачағы тәбиидир. Мөвчуд дәрсликләр тәдрис планында апарылмыш дәјишиклијин [дәрс саатларынын артырылмасынын] тәләбләринә чаваб вермир. Бәс мұәллим вәзијјәтдән нечә чыхмалыдыр? Ахы һәмнин дәрсликләри аз мүддәтдә јениләшдирилмәк мүмкүн дејил.

Ачығыны дејәк ки, X—XI синифләрдә дәрс саатларынын артырылмасы мәсәләси мұзакирә олунаркән бу тәдбирин чари дәрс илиндән башлајарағ һәјата кечирилмәсини бә'зиләри гејри- мүмкүн һесаб едирдиләр. Онлар әсасландырмаға чалышырлар ки, дәрсликләри јениләшдирмәдән тәдрис планында саатларын мигдарыны артырмағ чидди наразылығ вә чәтинликләрә сәбәб ола биләр. Лакин әтрафлы көтүр-гој етдикдән сонра мұзакирә иштиракчылары јекдүлликлә бу нәтичәјә кәлдиләр ки, чәтинликләри арадан галдырмағ мүмкүндүр, буна көрә дә мәсәләнин һәллини тә'хирә салмаға еһтијач јождур. Гејд едилди ки, тә'лим ишини планлашдырмағда, әлаvē дидактик материаллар сечмәкдә вә с. өз сәнәтинин устасы олан мұәллимләр һеч дә чәтинликләр гаршысында ачиз галмајачағлар; әксинә, даһа бөјүк руһ јүксәклији көстөрмәклә һәмнин чәтинликләри мұвәффәгйјәтлә арадан галдырмаға наил олачағлар.

Мә'лумдур ки, республикамызын мұхтәлиф јерләриндәки рус мәктәбләриндә Азербайжан дилиндән шакирдләрин һазырлығ сәвијјәләри

үмумиликдә чох зиддијәтдир; бә'зи мөктәбләрдә, хүсусән бир сыра рајон мөктәбләриндә, милли төркибиндән асылы олмајараг, шакирдләр Азәрбајчан дилиндә сәрбәст данышыр, тә'лим материаларыны асанлыгла мөнимсәјирләр; һәтта истифаде едикләри дәрслик онлар үчүн «јүнкүл» көрүнүр. Бә'зи мөктәбләрдә исе шакирдләрин бу дилә аид нитг вәрдишләри чох зәифдир; дәрсликдәки материалларын бир чоху онларын мөнимсәмә имканларындан «јүксәкдә» дурур. Елә мөктәбләр дә вар ки, синфин төркибини тәшкил едән шакирдләрин бир гисми Азәрбајчан дилини практик чәһәтдән јахшы билир, бир гисми исе өз јолдашларыннан мүгајисә едилмәс дәрәчәдә керидә галырлар. Белә бир шәраитдә мүөллим ваһид програм, ваһид дәрсликкә ишләмәји гаршысына мөгсәд гоја биләрми? Шүбһәсиз ки, јох. Әкс һалда о, өз дәрсләрини мараглы вә оптимал тәшкил етмәјә наил ола билмәз; Азәрбајчан дилини практик чәһәтдән биләнләри дә, керидә галанлары да һәвәсдән сала биләр. Буна көрә дә һәмин фәни үзрә тә'лим ишини диференциаллашдырмаг — гүввәли вә зәифләрлә апарылан ишдә бир-бириндән фәргли систем јаратмаға сә'ј көстөрмәк мүөллимин һәмишә диггәт мәркәзиндә олмалыдыр.

Гаршыја суал чыха биләр ки, ахы «чыгырдан» кәнар чыханда, даһа доғрусу, «програм үзрә рүблүк планлашдырма» да дәјишиклик апаранда мөктәб инспекторларынын «көмөндиндән» гуртармаг олмур? Әлбәттә, белә инспекторлар һәлә дә аз дејил. Лакин мүөллим өкөр јенидәнгурма дөврүндә дә инспекторун «командасы» илә ишләјирсә, гој өзүндән күсүн; бу, о демәкдир ки, мүөллим она верилән мүстәгиллик һүгугундан истифаде етмәкдә ачизлик кәстәрир.

Мүөллим унутмамалыдыр ки, она тә'лимдә мүвәффәғијјәти тә'мин етмәк үчүн һәтта програмда вә дәрсликләрдәки материалларда азы 20-25 фаиз мөгсәдәујгун дәјишикликләр апармаг ихтијары верилир. Үмумиттифаг халг тәһсил ишчиләринин гурултајында бу барәдә јекдил фикир сөјләнмишдир; јухарыдан кәстәриш көзләмәјә еһтијач јохдур.

Һәр синфи јарымгрупла ајырақкән тә'лимин диференциаллашдырылмасы принципинә ујгун олараг

нисбәтән зәиф вә орта сөвијјәли шакирдләр бир групда, Азәрбајчан дилини практик чәһәтдән јахшы биләнләри исе башга групда чәмләшдирмәк мөгсәдәујгундур. Бу, әлбәттә, шәрти характер дашыјыр. Она көрә ки, бә'зи синифләрдә «фәргләнәнләр» бәрәбәр сөвијјәдә олмаја биләр. Тә'лим ишини јарымгруплар үзрә тәшкил едәркән буну хүсуси олараг нәзәрә алмаг лазымдыр ки, нисбәтән зәифләрлә апарылан иш гүввәлиләри ирәлиләтмәјин габагыны кәсмәсин, гүввәлиләрлә апарылан иш исе зәифләрин «јериндә сәјмаларына» сәбәб олмасын.

Тә'лим Азәрбајчан дилиндә олан мөктәбләрин мөвчуд тәдрис планларындакы «рус дили вә әдәбијјаты» фәнинин адынаујгун олараг, тә'лим Азәрбајчан дилиндә олмајан мөктәбләрдә дә Азәрбајчан дили фәнини «Азәрбајчан дили вә әдәбијјаты» адландырмаг мүнәсиб һесаб едилмишдир. Әлбәттә, һәр икисиндә есас вә илкин мөгсәд дил өјрәтмәкдир. Әдәбијјата аид материаллар мәнәз бу мөгсәдә наил олмагын вәситәләриндән биридир. Буна көрә дә тәсадүфи дејил ки, мөктәб концепсијасынын ишләнилмәси илә алағәдар һәр ики фәнин [рус дили вә әдәбијјаты, Азәрбајчан дили вә әдәбијјаты] нечә адландырылмасынын даһа мөгсәдәујгун олмасы әтрафында фикир плүрализми һәлә дә давам едир. Бә'зи алимләр белә һесаб едирләр ки, һәмин фәнләри, сәдәчә, «рус дили», «Азәрбајчан дили» адландырмаг даһа дүзкүндүр. Әлбәттә, бу, мүөллимләримизи чашдырмамалыдыр. Онсуз да јухары синифләрдә Азәрбајчан дили дәрсләри Азәрбајчан әдәбијјаты нүмунәләри илә танышылыг есасында тәшкил олунур. Мөвчуд дәрсликләрин тәртибиндә бу принцип аз-чох көзләнилмишдир. Мүөллим дәрс дедији синфин реал һазырлыг сөвијјәсини, шакирдләрин мөнимсәмә имкалары вә марагыны нәзәрә алараг дәрсликләрдә әһәтә едилмиш әдәби шөхсијјәтләр вә онларын јарадычылыгы һаггында шакирдләрә даһа әтрафлы мөлумат верә вә онлары еләвә материаллар үзәриндә ишләдә биләр. Мәсәлән, тутаг ки, дәрсликдә Мирзә Әләкбәр Сабирин јалныз бир сатирасы верилмишдир. Әкәр шакирдләр Азәрбајчан дилини кифәјәт дәрәчәдә јахшы билирләрсә, шаирин башга бир мүнәсиб әсәрини

дә һәмин синифдә [јарымгрупда] тә'лим материаллары сырасына дахил етмәк мүмкүндүр. Лакин һансы јолла? Нечә? суалларына мүөллим өзү чаваб тапмаға чалышмалыдыр [лент јазыларыннан истифаде етмәкләми, шакирдләрә диктә едик јаздырмагламы, мөктәб китабханасынын имкаларына есасланмагламы? вә с.]. Демәк, дәрсләрин тәшклиндә есас принципләрдән бири бу олмалыдыр ки, Азәрбајчан дилиндә сәрбәст данышан, сәрбәст охујуб-јаза билән «програмын төләбләрини елдә есас тутуб» шакирдләрә практик чәһәтдән билдикләрини јенидән өјрәтмәк «вәзифәси» гаршыја гојулмалы, онларын мөнимсәмә имкаларына есасланмагла тә'лим ишини дәринләшдирмәјә доғру истигамәт көтүрмәк лазымдыр. Неч шүбһәсиз ки, Азәрбајчан әдәбијјаты нүмунәләринин тәдриси, јалныз белә һалда уғурлу нәтичә верә биләр. Әкс тәгдирдә Азәрбајчан дили дәрсләринә шакирдләрин марагы зәифләјәр, образлы десәк, «буилки чүчөнин билдирки чүчәјә чип-чип өјрәтмәсинә» бәнзәјәр.

Ајдын мәсәләдир ки, тәдрис планында апарылмыш јениликләрлә әлағәдар методик ишләрин системи һаггында есасландырылмыш конкрет төвсијјәләр вермәк һәләлик чох чәтиндир. Бунун үчүн илк нөвбәдә габагычыл тәчрүбәни өјрәниб үмумиләшдирмәк төләб олунур. Белә бир тәчрүбә исе јеничә өз риш'әләрини атымаға башлајыр. Буна көрә дә чари дәрс или үчүн мүөллимләрә тәгдим олунмуш методик төвсијјәләрә «програм төләби» кими јанашылмамалы, онлардан јарадычы сурәтдә истифаде едилмәлидир. Мүөллим нәзәрә алма-

лыдыр ки, һәмин төвсијјәләр конкрет синифләрдә програм материалларыны планлашдырмагын јалныз мүмкүн олан мүөјјән вариантыны әһәтә едир.

Нәһәјәт, тә'лимдә мүвәффәғијјәти тә'мин етмәјин даһа бир мүһүм мәсәләси һаггында. Бир-бири илә реал үнсијјәт имкалары олан мүөллимләр мүнтәзәм олараг өз араларында тәчрүбә мүбадиләси, мәсләһәтләшмәләр апармалыдырлар. Мөктәб вә рајон фәнн бирләшмәләриндә, методик семинарларда белә тәчрүбә мүбадиләләринин, мәсләһәтләшмәләрин даһа кениш вус'әт алмасына шәраит јарадылмалыдыр; дискуссиялар, диалоглар кечирилмәли вә бу заман демократик принципн көзләнилмәсинә, фикир плүрализминин фәјдалылыгына хүсуси диггәт јетирилмәлидир. Нәзәрә алынмалыдыр ки, үмумијјәтлә, мөктәб ислаһатынын һәјата кечирилдији индики дөврдә ејни фәнн мүөллимләринин гаршылыгы вә фәал әмәкдашылыгы онларын тә'лим фәалијјәтинин сәмәрәлијјәтини тә'мин етмәкдә вачиб шәртләрдән биридир. Унутулмамалыдыр ки, «өз гынына чәкилиб» гапалы фәалијјәт кәстәрән мүөллим, чәтин ки, бу күнүн төләбләри илә ајаглаша билсин.

Тә'лим Азәрбајчан дилиндә олмајан мөктәбләрин тәдрис планында апарылмыш дәјишикликләр, неч шүбһәсиз ки, һәмин мөктәбләрдә Азәрбајчан дили тә'лиминин кәјфијјәтини јүксәлтмәкдә мүһүм бир мәрһәлә тәшкил едәчәк. Үмид етмәк олар ки, мүөллимләримиз бу сәһәдә партија вә һөкүмәтимизин онлара кәстәрдиди етибары бөјүк уғурларла доғрулдачаглар.

VIII синуифдә Б. Азәроғлунун әсәрләринин тәдриси

Зәһра ӘЛИЈЕВА, Бағыр БАҒЫРОВ

Орта мәктәби битирән оғлан вә ғыларымыз шифаһи халг әдәбијјаты, классик вә мұасир сөз сәнәтимизин көркәмли јарадычылары, онларын гәләминә мөксус ән мұһүм әсәрләрә, классик рус, Гәрби Европа вә шәрг әдәбијјатынын нүмунәләри илә таныш олур, мұәјјән тәсәвүр әлдә едирләр. Лакин, нәдәнсә, илләрдән бәри програм вә дәрсликләримиздә вәһид әдәбијјатымызын ајрылмаз голуну төшкил едән Чәнуби Азәрбајҗан әдәбијјаты вә онун танынмыш нұмајәндәләри, бир нөв, диггәтдән јайнымшдыр ки, бу да кәңчләримизин үмуми инкишафына тәсирсиз галмамышдыр. Тәхминән 4 ил бундан әввәл тәсдиг едилән Әдәбијјат программында [V—XI синуифләр үчүн] јенә дә Чәнуби Азәрбајҗан әдәбијјаты, онун ајры-ајры нұмајәндәләринин өјрәнилмәси нәзәрдә тутулмамсы вә бу, мұәллимләримизин һағлы наразылығына сәбәб олмушдур. Һалбуки мұасир шәраитдә истәр орта, истәрсә дә али мәктәбләримизи битирән һәр бир кәңч гәдим вә чохшахали әдәбијјатымыз барәдә дүзкүн тәсәвүрә, елми кәрчәклијә малик олмалы, онун о тајлы вә бу тајлы нұмајәндәләринин јарадычылығыны мөһимсәмәли, ону бир күлл һалында гәврамалы, әһәңкдар инкишаф етмиш вә тәндаш кими бөјүмәлидир.

Ингилаби јендәнгурма вә ашкарлыг шәраитиндә, демократијанын јени үс'әт тапдығы бир заманда Азәрбајҗан әдәбијјатыны ики гисмә бөлмәк вахты кечмишдир. Инди вәһид халгын әдәбијјатыны гәјд-шәртсиз бир организм шәклиндә кәңчлијә чатдырмаг, онун тәдрисини, тәдгигини диггәт мәркәзиндә сахламаг заманын, дөврүн тәләбидир. Онбирлик мәктәбин 8-чи синуифләри үчүн јазылан јени әдәбијјат дәрслијинин мұәлифләри Зәһра Әлијева вә Бағыр Бағыров кәниш мұәллим күтләсинин тәләбин нәзәрә алыб, халг шаири Балаш Азәроғлунун «Ана дили», «Тәбризим мөһим», «Елә оғул истәјри Вәтән...» әсәрләрини дәрслијә дахил етмишләр.

Мұәлифләр Чәнуби Азәрбајҗан әдәбијјатынын тәмсил олунмасыны әзури һесаб едәркән мәнә ингилаби јендәнгурманын, ашкарлығын вә демократијанын вердији имканлары әлдә рәһбәр тутмушлар. Буна көрә дә Чәнуби Азәрбајҗан әдәбијјатынын танынмыш нұмајәндәси, халг шаири Балаш Азәроғлунун програм вә дәрслијә дахил едилмәси һәјәти әзуријјәт кими баша дүшүмәлидир.

Дәрслијин әлјазмасы 1988-чу илдә мұсабигә комиссијасы тәрәфиндә бөјәнилмиш вә Б. Азәроғлунун јухарыда кәстәрилән әсәрләринин програма дахил едилмәси ләзым билинмишдир. Дәрслијин әлјазмасында Б. Азәроғлунун әсәрләринин тәдриси совет әдәбијјаты бөлмәсиндә шифаһи халг јарадычылығы ичмалындан әввәл нәзәрдә тутулур.

Б. Һенриин «Кәһин һәдијјәси» һекајәсинин тәдрисинә ајрылмыш 1 саат, «Кәңч гвардија» вә «Бир кәңчин манифести» әсәрләринә верилән вахтын һәрәсиндән 1 саат (чәми 3 саат) кәтүрүб кәстәрилән әсәрләрин өјрәдилмәсинә вермәк олар. Б. Һенриин «Кәһин һәдијјәси» һекајәсини шакирдләрә синуифдәнкарч оху үчүн төвсијә етмәк мөсләһәтдир.

Балаш Азәроғлу шаир, алим, ичтимаи хадимдир. Онун мәнәли һәјәти, поезијасы вә гәјнар ичтимаи фәалијјәти мұасир кәңчликдә ән али һиссләр тәрбијә етмәјә зәнкн материал верир. Шаирин һәјәти, јарадычылығы, һәмчинин поезијасындан сечилән нүмунәләрин тәдрисинә 3 саат ајрылыр. Һәмнин вахтын ашағыдакы кими планлашдырылмасыны фәјдалы һесаб едирик:

1. Балаш Азәроғлунун һәјәти вә јарадычылығы һағгында үмуми мә'лумат «Ана дили» шә'ринин охунушу вә тәдриси 1 саат.

2. «Тәбризим мөһим» шә'ринин охунушу вә тәдриси иш. Шә'рин мөһим

мунунун мөһимсәнилмәси вә тәһлили — 1 саат.

3. «Елә оғул истәјри Вәтән...» поемасынын охунушу, мәтн үзәриндә иш. Поеманын мәзмуну вә идејасынын шакирдләрә мөһимсәдилмәси — 1 саат.

Мұәллимләримизә көмәк мөгсәди илә шаирин һәјәт вә јарадычылығы, кечилән әсәрләрин тәдриси илә өләгәдар мұлаһизә вә төвсијәләримизи хуласә етмәји ләзым билирик. Гәјд едәк ки, һәмнин мә'лумат вә мұлаһизәләрә еһкам кими бахмаг ләзым дејилдир. Һазырки дөвр һәр бир мұәллидән ишә мұс'әсәл вә јарадычылығын јанашмағы, мөвчуд имканлардан там

кенишлији илә истифадәни, сәрбәстлији әзури едир. Бу да бир һәгигәтдир ки, мұәллимә һазыр ресепт вермәк дә дүзкүн дејилдир. Мөвзунун јүксәк сәвијјәдә тәдриси, мәшғәләләрин марағлы, мәзмунлу вә сәмәрәли гурулмасы, һәр шәјдән әввәл, мұәллимдән, онун өз пешәсини нә дәрәчәдә билмәсиндән вә севмәсиндән, елми-нәзәри сәвијјәсиндән, педагожи-методик усталығындан чох асылыдыр.

Ону да нәзәрә чатдырмаг вачибдир ки, Балаш Азәроғлу вә онун јарадычылығы илә VIII синуиф шакирдләри мәктәбдә илк дәфә таныш олурлар. Одур ки, һәм шаири, һәм дә нәзәрдә тутулан нүмунәләри синуиф севдирмәк үчүн мұәллимин сәнәткар барәдә марағлы, јығчам вә мәзмунлу мә'луматы вачибдир, әзуридир. Мә'лумат ғыса олмалы, биографик характер дашымалыдыр. Һағгында сәһбәт кедән шаирә, һәмчинин мөвзүја марағы артырмаг, шакирдләрин мә'луматыны јохламаг мөгсәди илә мұәллим синуиф гаршысында мұәјјән суал да гоја биләр:

— Ушағлар, Чәнуби Азәрбајҗанын шаир вә јазычыларындан кимләри таныјырсыныз?

— Һәмнин сәнәткарларын һансы әсәрләрини охумусунуз?

Бу суаллара мұвафиг чаваб алдындан сонра мұәллим мөвзуну е'лан едир вә дејир:

— Бу күн һағгында сәһбәт ачачағымыз Балаш Азәроғлу Азәрбајҗанын танынмыш шаирләриндән биридир. О, олдугча мәнәли, чәтин вә ибрәтли бир һәјәт јолу кечмишдир. Онун өмүр јолу халга, Вәтәнә, инсанын хошбәхтлиг вә сәадәтина, доғма әдәбијјатымызын даһа да инкишафына оғул мөһәббәтилә хидмәт етмәјин әсл нумунәсидир.

Балаш Аллаһбахыш оғлу Абизадә Азәроғлу [«Азәроғлу» шаирин тәхәллүсүдүр] 1921-чи илдә Азәрбајҗан ССР-ин Бақы шәһәриндә фәһлә аиләсиндә анадан олмуш, орта тәһсиллини дә бурада алмышдыр. Онун «Днепр» адлы илк мәтбу шә'ри 1937-чи илдә Бақыда дәрч олунмушдур. Аиләси Чәнуби Азәрбајҗанын Әрдәбил шәһәринә көчәндә Балашын 17 јашы варды. Балаш бурада тәһсиллини давам етдирик, фарс дилини өјрәник. Һәмнин илләрдә дә о, азадлыг уғрунда кедән милли һәрәката гошулу, Иран

Халг Партијасы сыраларына гәбул олунур. Бөјүк Вәтән мұһарибәсинин ән ағыр илләриндә — 1943-чу илдә Азәрбајҗанда фәалијјәт кәстәрән «Азәрбајҗан зидд фашист чәмијјәти»-нин Әрдәбил вилајәт шә'бәсинә сәдр сечилән Балаш, һәм дә чәмијјәтин органы олан «Јумруг» гәзетинә редакторлуг едир. О, «Сәттархан» шә'ринә көрә «Вәтән јолунда» гәзетинин е'лан етдији мұсабигәнин мұкафатына ләјиг көрүлүр. Балаш Азәроғлу һәмјашыдлары ичәрсиндә өз истәдады илә фәргләник, Әрдәбилдә баш верән һадисәләрин фәал иштиракчысы кими зәһмәт адамларынын мөһәббәтини газаныр. 1942-чи илдән, 1945-чи илә гәдәр Иран Халг партијасынын, 1945-чи илдә Азәрбајҗан Демократ Фиргәси јаранандан сонра Фиргәнин Әрдәбил вилајәт комитәсиндә тәблиғат шә'бәсинин мүдирин, ејни заманда комитәнин органы «Човдәт» гәзетинин редактору ишләјир.

1945-чи илин декабрында Чәнуби Азәрбајҗанда Милли һөкүмәт јарадылыр. Бу илдә Тәбриздә јаранан Азәрбајҗан Милли мәчлисинә депутат сечилир вә көчүб Тәбриздә јашајыр. Милли һөкүмәтин гәлбәб газанмасы Балаш Азәроғлунун јарадычылығы јолунда јени үфүгләр ачыр. О, Тәбриздә Милли һөкүмәт тәрәфиндән Азәрбајҗан Дөвләт Радио Верилишләри Комитәсинин сәдр мұавини тәјин олунур, «Јазычылар вә шаирләр чәмијјәти»-нин идарә һәј'әтинә үзв сечилир. Беләликлә, Балаш Азәроғлу бир шаир вә вәтәндаш кими милли һөкүмәтин бүтүн тәдбирләриндә вар гүввә илә чалышыр, елм, мәдәнијјәт вә маарифин халг арасында јайылмасы саһәсиндә әлиндән кәләни әсиркәмир.

Лакин Милли һөкүмәтин өмүр узун сүрмүр. Халга азадлыг кәтирән Милли һөкүмәт 1946-чы илин декабрында иртича гүввәләри тәрәфиндән јыхылыр. Дикәр һәмвәтәнләри кими Балаш Азәроғлу да доғма дијары — Чәнуби Азәрбајҗаны тәрк едиб Совет Азәрбајҗанына кәлмәјә мөчбүр олур.

Балаш Азәроғлу 1947—1952-чи илләрдә С. М. Киров адына Азәрбајҗан Дөвләт Университетинин филологија фәкултәсиндә охујур, али тәһсил алыр. О, һәм дә Чәнуби Азәрбајҗан јазычылары чәмијјәтинин сәдри вәзифәсиндә ишләјир, Азәрбајҗан Демократ Фиргәси Мәркәзи Комитә-

синин органы олан «Азербайжан» гезитиндә шө'бә мүддир, сонра исә мәс'ул редактор вәзифәләриндә чалышыр, Иран Халг Партијасынын вә Азербайжан Демократ Фиргәси Мәркәзи Комитәсинин фәалијјәтиндә бир шаир вә вәтәндаш кими јахындан иштирак едир. Һазырда о, Азербайжан Јазычылар Иттифагынын катибидир.

Балаш Азәроғлу көркәмли шаир олмағла јанашы, һәм дә истәдадлы алим-әдәбијјатшүнасыр. О, чохчилдик «Азербайжан әдәбијјаты»нын мүәллифләриндән биридир.

Охучуларын рәғбәтини газанмыш Балаш Азәроғлунун әсәрләри ССРИ вә бир сыра харичи өлкә халқларынын дилләринә тәрчүмә олунамыш, кеңиш јайлымышдыр.

Партија вә һөкүмәтимиз шаирин ичтимаи фәалијјәтини вә јарадычылыг саһәсиндәки хидмәтләрини үк сәк гижмәтләндирмишдир. О, ССРИнин бир сыра орден вә медаллары илә тәлтиф олунамышдыр.

Шаирин һәјәти һагғында үмуми тәсәввүр јаратдыгдан сонра мүәллим кәстәри ки, Балаш Азәроғлу әлиһә гәләм алдыгы күндән доғма јурдуна, Вәтәнә бағлы бир өвлад кими өзүнү танытмышдыр. Балаш Азәроғлу ашағыдагы мисралары гәләмә аланда онун һәлә орта јашы тамам олмамышды:

Көрпәчә бир гушам, асиман дәрин,
Мән о дәринлијә учмаг истәрәм.
Нәғмә дәфтәримин, сөз дәфтәримин
Адыны «Вәтән»лә ачмаг истәрәм.

Вәтәнпәрвәр шаир кәнчлик еһтирасы илә гәләмә алдыгы ше'рләри шакирд дәфтәринә көчүрүб ән гижмәтли вә әзиз бир не'мәт кими сахлајырды. Онда әдәбијјата мараг, ше'р јазмаг һәвәси һәлә орта мәктәбдә охујаркән јаранмышды. Балаш Азәроғлунда әдәбијјата мејли онун мүәллими, Азербайжанын көркәмли алим-әдәбијјатшүнасы Чәфәр Хәндан ојатмышдыр. Шаирин өзү бу барәдә хәтирәләриндә јазыр: «Бир күн Чәфәр мүәллим евә сәрбәст јазы вермишди. Мән мөвзуну ше'рлә јаздым. Ертәси күн мүәллиминиз јохладыгы дәфтәрләри ушағлара гајтарды. Мәним дәфтәримиз вермәди. Мән даһили һәјәчан вә ирәһәтлик кечирмијә башладым. Дүшүндүм: јәтәһәтләшкән ше'р јаздыгы мүәллим наразы галыб, ону јох-

ламајыб. Мән һеч бир сөз демәдим, мә'јус олуб башымы ашағы салдым. Чәфәр мүәллим дәрси баша-вурдуғдан сонра деди:

— Ушағлар, инди мән сизә бир ше'р охујачағам.

Чәфәр мүәллим јаздығым ше'ри охујанда мән гулағларыма инанмадым, утандығымдан башымы даһа да ашағы салдым. Ше'ри охујуб гуртардыгдан сонра синфә мүрачиәт етди:

— Билирсиниз ше'ри ким јазыб?

Һеч ким динмәди. Ахы јолдашларым мәним ше'р јазмағымдан хәбәрсиз идиләр. Чәфәр мүәллим билдирди ки, ше'ри Балаш Абизадә јазыб...

Бу сөһбәт кәнч Балашда өзүнә инамы мөһкәмләдир, онда ше'р јазмаг һәвәсини даһа да артырыр. Аиләси илә 1938-чи илдә Ирана кедән бу кәнч 1941-чи илдә Әрдәбилдә икән јаздыгы «Ингилаб шаиријәм» ше'риндә өз идеалы, һәјәт мәгсәди барәдә ашағыдагы мисралары јазмышдыр:

Мән нә шаһ, мән нә султан, нә јарашыг, нә зийнәт,
Нә дөврүн һакиминә ше'р јазыб пул алаң,

Нә чәлладлар өнүндә һәјәт үчүн алчалан,

Нә пејманә, нә саги, нә шарәб шаиријәм,

Азадлығын чарчысы ингилаб шаиријәм!

Шаирин кечдији һәјәт јолуна нәзәр салдыгда белә бир һәгигәтин шаһиди олурут: Азәроғлу лап кәнч јашларыннан азадлыг һәрәкәти на гошулмуш, бүтүн мәнәли һәјәтины халғын хош кәләчәји вә сәадәти, азадлыгы јолунда мүбаризәјә сәрф етмишдир. О һәм гәләми, һәм силаһы, һәм дә гајнар ичтимаи фәалијјәти илә халг јолунда әсл фәдан кими вурмушдыр.

Б. Азәроғлунун илк «Ше'рләр» китабы 1944-чү илдә Әрдәбилдә, икинчи китабы исә ики ил сонра Тәбриздә нәшр олунамышдыр.

Кечән мүддәдә Балаш Азәроғлунун отуздан артыг китабы чапдан чыхмышдыр. Дөјүшкәнлик, вәтәнпәрвәрлик, халға вә доғма јурда сонсуз сәдагәт, гәһрәмәнлик, халғын шәһ вә хошбәхт кәләчәјинә инам, достлук, гардашыг, пролетар бејналмиләлчиләрин тәрәннүму Азәроғлу поэзи асанын әсәс принципидир. Ингилаб шаиринин «Ана дили»

«Тәбризим мәним», «Елә оғул истәјир Вәтән...», «Күч милләтимдәдир», «Ленин», «Москва», «Ленин шәһәри», «Чәһбәдән мәктүб» вә дикәр әсәрләри вәтәндашлыг лирикамызын ән гижмәтли нүмунәләридир.

Шаир белә һесаб едир ки, дүңја бизим үмуми евимиздир. Биз ону көз бәбәји кими горумалы, онун даһа да чичәкләнмәсинә чалышмалыјыг.

Доғма јурдуно, Вәтәнини, онун гәһрәмәнлык тарихини гәлбән севән, ону ше'рләриндә оғул мөһәббәти илә тәрәннүм едән шаир Иран шовинистләринин ана дилимизә һәғәрәтлә јанашдығларыны, бу дили гадаған етдикләрини дә сојуганлы гаршылаја билмир. Шаир дилимизә мәнфи мүнәсибәти нифрәтлә дамғаламыш, «Ана дили» ше'риндә гәһрәмәнин симасында бу чох әзиз не'мәт өз дәрин рәғбәтини ифадә етмишдир.

Бу изаһатдан сонра «Ана дили» ше'ри охунур. Бу сүжәтли ше'р гыса олса да, шаир бурада чох мүнүм вә вачиб бир мәсәләтә тохунмушдыр. Бу да халғын, милләтин варлығы үчүн ана дилинин зәрурилији мәсәләсидир.

Ше'р барәдә суал-чаваба башламаг үчүн әсәрин ики-үч шакирдә оху-дулмасы вачибдир. Бу диалог-ше'рдә ики гүввә үз-үзә дајанмышдыр: ел-обасыны, дилини севән гәһрәмән вә азадлыға гәним кәсилән, халғын вәрдәвләтини талајан, ону диләнчи көкүнә салаң, үстәлик дә бүтөв бир милләтин дилини әлиндән алмаг гарарына кәлән гара гүввәләр. Шаир бурада гәһрәмәнин симасында һеч нәдән, һәттә өлүмдән белә горхмајан бир фәдан образы јаратмышдыр. [Дәрсидә һә марағлы вә сөмәрәли гурмаг үчүн мүәллим ше'ри роллар үзрә дә охуда биләр].

Ше'рин мәзмунуну синфә мәнимсәтмәк үчүн мүәллимин тәклифи илә шакирдләр мәтни диггәтлә нәзәрдән кечирир, гәһрәмәнин ирадәсини ифадә едән мөғамлары — сөзләри мүәјјәнләшдирирләр. Бундан сонра синифдән мұвафиг чаваб алмаг үчүн шакирдләр гаршысында суаллар го-јулур вә мұвафиг чаваблар тәләб олу-нур.

— Гәһрәмәнин сарсылмаз ирадәјә малик олдуғуну нәдән билirik?

— Онун нә илә һәдәләјирләр? Мәтндән һәмин сөзләри кәстәрә биләрсинизми?

— Бүтүн бу һәдә-горхулар гәһрә-

ман тәрәфиндән нечә гаршыланыр?

— Гәһрәмәнин бу һәрәкәтинин сәбәбини дөјә биләрсинизми?

— Бәс һансы һөкм гәһрәмәни сарсыдыр?

— Гәһрәмәнин гаршысындагы дүшмәнләрә сөзү нә олур?

— Нијә гәһрәмән данышыб динә билмәди?

— Сиз ше'рдәки гәһрәмәни нечә тәсәввүр едирсиниз?

— Сиз онун сон сөзләринә нечә бахырсыныз?

— Ше'рин әһәмијјәтини нәдә көрүрсүнүз?

— Дили севмәји нечә баша дүшүрсүнүз?

Беләликлә, мүәллимләр ше'рдән кәтирилән нүмунәләр әсасында шакирдләрин чавабларыны үмумиләшдирә биләр. Шакирдләр арзу етдикләри ашағыдагы тапшырығларын бирини јеринә јетирә биләрләр.

«Ана дили» ше'рини диггәтлә оху-јун, мәзмунуну өјрәнин вә әзбәрләјин.

«Ана дили» ше'риндән истифадә илә «Дил халғын варлығыдыр», «Мәним доғма ана дилим» мөвзуларындан бирини мұхтәсәр инша кими иш-ләјин.

«ТӘБРИЗИМ МӘНИМ»

Нөвбәти дәрс «Тәбризим мәним» ше'ринин тәдрисинә һәср олуноур. Мүәллим кечән дәрсдә верилән «Ана дили» ше'ри барәдә синфин мә'луматыны јохлајыр, мұхтәсәр суал-чаваб апарыр. Сонра исә јени дәрсин мөвзусуну е'лан едир. Ше'рин мәзмуну вә идејасыны шакирдләр дәриндән вә шуурлу мәнимсәтмәк үчүн Тәбриз шәһәри һагғында тәхминән ашағыдагы һәчмдә мә'лумат вермәк јеринә дүшәр.

— Тәбриз Иранда ән ири шәһәрләрдән биридир. О, Чәнуби Азербайжанын ән бөјүк шәһәри, ејни заманда игтисади вә мәдәнијјәт мәркәзидир. Тәбриз дүңја мигјасында мөшһур олан Сәттар хан, Шејх Мөһәммәд Хијабани, Фирудин Ибраһими, Сејид Чәфәр Пишәвәри кими гәһрәмәнларын, дөвләт вә ичтимаи хадимләрин вәтәни, мисилсиз ме'марлыг абидәләри илә танынан, зәнкин јералты вә јерүстү сәрвәтләри олан бир дијардыр. Гәдим гәһрәмәнлык тарихи олан бу шәһәр шаирләрин илһам мәнбәјидир.

Бу гыса мә'луматдан сонра мүәллим «Тәбризим мәним» ше'ринин оху-

суна башлајыр. Мәтн бир дөфә охун-дугдан сонра мөзуну ајдын баша дүшмәк үчүн мөтндәки изаһы вачиб олан сөзләри сечир, лүгәт дәфтәрләринә јаздырыр. Чүнки бунсуз бәзи мөтләр синиф үчүн гаранлыг гала биләр. Һәмин сөзләр ашагыдакылардыр:

Сәһәнд — Чәнуби Азәрбајчанда әзәмәтли даг.

Ачыгчај — Тәбриз јакынлыгында чај.

Бағмешә — Тәбриздә бир мөһәллә.

Гарагач — Тәбриз сәртлијинә дөзүмлү, һәмишәјашыл ағач.

Әмрәхис — Сәттарханым дөјүшдүјү мөһәллә. Ингилаб заманы һәмин мөһәллә дөјүшчүләрин гәраркаһына чеврилмиши.

Сирхаб — Тәбриздә сәнәткарларым јашадыгы мөһәллә.

Әрк — Тәбриз шәһәриндә һүндүр вә әзәмәтли гала.

Шәмсулимарә — Тәбриздә һөкүмәт башчысынын отурдуғу бйна. Ел ичәрисиндә — сарајлар арасында күнөш кими шөлә сачан гәср.

Һичрәт — Мөһәммәд пејғәмбәрин Мәккәдән Мәдинәгә көчмә тарихи — һичри тарих [622].

Мәшрутә — Чәнуби Азәрбајчанда Сәттарханым башчылыг етдији ингилаби һәрәкәтын ады — халгын иштирак етдији һөкүмәт идеалы.

Әмирбазары — Тәбриздә үстүртүлү бөјүк базар.

Шишәкәр мејданы — Шүшә мөмулаты һазырланан вә сатылан мејдан.

Кәчил гапысы — Тәбриздә мөһәллә ады.

Лүгәт јазылдыгдан вә бир дөфә һәмин сөзләрин мәнәсы мөтилә бағлы шәкилдә изаһ олуңдугдан сонра ше-рин илк дөфә бүтөвлүкдә, сонра исә һиссә-һиссә охунмасы даһа сәмәрәли сајылыр.

«Тәбризим мәним» ше'ри једди бөлмәдән ибарәтдир. Марағлы бурасыдыр ки, Балаш Азәрроғлу бөјүк еһтирасла вә вәтәндашлыг мөвгејиндән гөләмә алдыгы бу поетик нүмунәдә доғма јурда бағлылығыны олдуғча марағлы вә орижинал шәкилдә ифадәјә наил олмушдур. Һәр бөлмәдә мүстағил фикир өз әксини тапмышдыр. Буна көрә дө ше'р һиссә-һиссә охунур, онуң мөзгүну вә шаир фикри һиссә-һиссә ишләүәр суал-чаваб, сәл-

бәт тәшкил олуңур.

Биринчи бөлмәдә шаир доғма Тәбризин тәбии зәнкинлијини, онуң ахар-бахарлы мәнзәрәсини сөзүн күчү илә нәзәримиздә чанландырыр. Бу тәсвирдә биз башы Сәһәнд чалмалы, әтәји Ачыгчајлы, гүзәји гәр әтирли, күнәји чобан һарајлы, Тәбризи көрмүш кими олуруғ. «Фирузә көјнәкли», «бу-луд өрпәкли», «нејсан јағышлы», «ад-јанағлы», «улдуз бахышлы», «ајна көллү», «булаг зүмзүмәли» кими епитетләр јерли-јериндә ишләнмиш, шәһәрләр көзәли Тәбризин тәбии көзәллијини вермәјә хидмәтә јөнәлдилмишир. Бу әлван гафијәләр васитәсилә биз һәм дө дилмизин зәнкинлијини дө әјани шәкилдә көрүр вә дәрк едирик.

Мәтн үзәриндә бу тәрздә ишин тәшкили о заман фәјдалы вә сәмәрәли олар ки, оху просесиндә һәм сөзләрин ишләнмә мөғамыны, һәм дө шаир идеалыны мүјәјнләшдирмәјә мүәллим шакирдләрин өзләрини чәлб етсин вә синфин фәаллыг вә мүстағиллијинә кениш мејдан версин.

Икинчи бөлмәнин охусу просесиндә диггәт Тәбризин гәдимлијинә нечә сәнәткарлыгга јанашылдыгына верилмәлидир. Бу гәдим дијарым чоғрафи хәритәсини мүхтәсәр шәкилдә вермәклә шаир бәк һәгигәти охучу һафизәсинә һәк етмәк истәјир ки, бурада һәм дө Сәттархан руһу јашајыр. Әрк галасынын әзәмәти, Сәһәнд дағынн вугары илә јанашы, ингилаб илләриндә гәраркаһа чеврилмиш Әмрәхиз дө Тәбризә јени бир мөһтәшәмлик вә јенилмәзлик верир. Биринчи бөлмәдә олдуғу кими, бурада да мүәллим синфин иштиракы илә епитетләри тапдырыр, онларын гошулдуғлары сөзлә ифадә етдији идејаны шәрһ едир.

Үчүнчү бөлмәдә Тәбризин гәдимлијиндән сөз ачан шаир ону һәм дө тәзадлар шәһәри кими нәзәрдә чанландырыр. Шаирин тәсвириндә Тәбриз «синәсини күллә бағагына вериб тарих јарадан, мәшрутә нијјәтли, азадлыг сорағлы» гәһрәман инсанлары өз гојнунда бәсләјән ингилаб мәркәзиндир.

Дөрдүнчү бөлмәдә үчүнчү бөлмәдә ирәли сүрүлән фикир — Тәбризин гәдимлији, «гәһрәман оғуларын дијары» олмасы бир даһа нәзәрә чатдырылыр. Јакин јурда бәлә бир фикир дө поетик шәкилдә охучуја тәлгин

едилир ки, бу дијар тарихдән јади-кар галмышдыр. Бу гәһрәман шәһәр икидләр дијарыдар. Әзәмәтли тарихә малик олан Тәбризин букуну һәсрәтли олса да, о, кәләчәјә — азад вә хош-бәхт күнә бөјүк үмидлә бахыр. Јакин онун варлығы үчүн белә бир хал характерикдир ки, бу шәһәр өз һәјатыны, варлығыны торпага бағлылыгга тәсәввүр едир. Өз азадлыг вә тарихини горумағы мүһүм бир јолда — дөјүшдә көрүр. Буна көрә дө онуң «бир әли јарагда, бир әли торпагдадыр». Бу гәһрәман халг дөјүшә-дөјүшә јашајыр, «һәјатыны, не'мәтини горујан», шәрәф вә шәһрәтини һәр шәјдән әзиз тутан бир варлыг кими тарихә өзүнүн гәһрәманлыг тарихини јазыр.

Бешинчи бөлмәдә шаирин көврәк һиссләри өн пландадыр. Шаирин доғма Тәбриз үчүн кечирдији интизар охучуја да сирајәт едир. Шаир-вәтәндаш бир ан олсун белә көз бәбәји кими севдији гәдим шәһәрдән кәнарда дејилдир. Вәтәни оғул мөһәббәти илә севән шаирин бурада изи галмышдыр.

Алтынчы бөлмәдә шаир һәмин фикри давам етдирир. Тәбриз һәм нағылларла долу әсарәнкиз бир мөмләкәт, һәм дө һәгигәтләри өзүндә бирләшдирән көзәл бир кушәдир. Шаир өмрүнүн ачысы, ширини, кәдәр вә севинчи, шадлығы, мөһнәти бу дилбәр мөканла бағлыдыр. Шаир үчүн бу торпағ она көрә әзиздир, доғмадыр ки, о, бурада кәңчлијини, динчлијини әманәт гојмушдур. Һәмин јурд шаир үчүн архадыр, көмәкдир, дајагдыр. Бу шәһәр онун үчүн дүнәндир, букүндүр, сабаһдыр.

Једдинчи бөлмәдә шаир дедикләрини јекунлашдырыр вә бир әскәр кими Вәтән гаршысындакы борчуну етираф едир. О јазыр ки, дүнән олдуғу кими, әкәр ләзим кәләрсә, сабаһ да әлдә силаһ Вәтән јолунда дөјүшләрә кетмәјә һазырдыр. Шаирдән өтрү өн ағыр вә өн кәдрли ан өз јурдуну һискили, алны кәлкәли көрмәкдир. О өзүнү Тәбриздән ајры, кәнар һесаб едә билмир. Вәтәнсиз шаир һеч нәдир. Балаш Азәрроғлу Тәбризә мүрачигәтлә јазыр: «сәнсиз мән кимәм, мән нәјәм...» «Үзүјү гашыјла таны-јарлар». Сәнсән дүнјада таныдан мәни. Елимин, дилмин вәтәни...»

Ше'р һиссә-һиссә охунуб тәһлил олуңдугдан сонра мүәллим мәтнин не-

чә мәнимсәниддијини јохламағ мәғсәди илә синиф гаршысында суаллар гојур, мүвафиг чаваблар алыр, ләзим кәлдикдә әләвәләр едир. Һәмин суаллар тәхминән ашагыдакы кими гурула биләр:

— «Тәбризим мәним» ше'риндә шаир Сәттархан вәтәни Тәбризи бизә нечә тәғдим едир? Мәтндән кәтирдидијиниз нүмунәләрлә фикринизи билдирин.

— Ше'рдә јер адларынын нә мәғсәдлә ишләдилдијини изаһ едә биләрсинизми?

— Тәбризин гәдим дијар олдуғуну биз нәдән билirik? Мәтндән нүмунә кәтирә биләрсинизми?

— «Үзүјү гашыјла таны-јарлар» мисрасынын ифадә етдији мәнәны изаһ един.

— «Гәһрәман оғуллар дијары» дөјәркән шаир неји нәзәрдә тутур? Ше'рдән нүмунә кәтирин.

— Вәтәнә бағлылығыны шаир нечә ифадә едир? Ше'рдән һәмин јерләри сечин вә фикринизи билдирин.

— Кечмиши әзәмәтли, бу күнү һәсрәтли, кәләчәји үмид долу, бир әли јарагда, бир әли торпагда, дөјүшә-дөјүшә јашајан, һәјатыны, не'мәтини горујан... — мисраларынын ифадә етдији мәнәны шәрһ един.

Көстәрилән суаллар әтрафында мүәллим суал-чаваб апарыр, синфин мәтн үзәриндә ишләтмәк просесиндә образлы ифадәләри, епитетләри тапдырыр, онларын фикрин сәрраст верилмәсиндә јерини изаһ едир.

Беләликлә, дәрсин сонунда тапшырыр ки, евдә ше'ри бир даһа диггәтлә охусунлар, һәр бөлмәнин мөзмунуну өјрәнсинләр, мәтндәки епитетләри гошулдуғлары сөзләрлә бирликдә сечиб дөфтәрләринә јазсынлар, фикрифадәдә онларын јеринә диггәт јетирсинләр. Һәмчинин мүәллим төвсијә едир ки, данышыгга истифадә үчүн мүвафиг парчалары әзбәрләсинләр.

«ЕЛӘ ОҒУЛ ИСТӘЈИР ВӘТӘН...»

Шакирдләри вәтәнпәрвәрлик, гәһрәманлыг вә доғма јурда бағланмағ, онун сәадәт вә азадлығы јолунда фәдакар олмағ руһунда бөјүгмәкдә «Елә оғул истәјир Вәтән...» поемасынын тәдрисинин мүстәсна әһәмијјәти вар-

дыр. Бөјүк сөнөткарлык вә вәтәндаш-
лык гәјрәти илә язылмыш бу әсәрдә
халг иши уғрунда фәдакар олмаг иде-
јасы олдуғча конкрет шәкилдә ифадә
олунмушдур. Мүәллимин кечән мөв-
зу — «Тәбризим мәним» ше'ринин си-
ниф тәрәфиндән нечә мөнимсәнилли-
дини јохладыгдан сонра поема һаг-
гында сөһбәтини даһа чанлы вә ма-
рағлы гурмағ үчүн гыса кириш сөһбә-
ти апармасы фәјдалыдыр. О, мөвзуну
е'лан етдикдән сонра синфә мұрачи-
өтлә дејир:

— Чәнуби Азәрбајчаны азад вә
мүстәғил көрмәк бу дијарын јетирди-
ји өвладларын ән мүгәддәс арузу ол-
мушдур. Дәфәләрлә өз азадлык вә
хош жүзәраны уғрунда мүбаризәјә
ғалхан, лакин һәр дәфә аруз вә исте-
ји көзүндә галан халг көләчәјә үми-
дини итирмәмиш, тутдуғу јолдан дән-
мишишди. Минләр вә он минләрлә
чәсур вә намуслу оғланларыны ити-
рән Чәнуби Азәрбајчан халгы улу
бабасынын — ел һәһрәманы Сәттар-
хананы јолу илә кетмиш вә белә бир
һәгигәтә инанмышдыр ки, зүлм узун
мүддәт давам едә билмәз. Кеч-тез
зәһмәткеш инсан илләрдән бәри апар-
дығы ардычыл мүбаризәннин бәһрәси-
ни көрәчәк, өз торпагынын ағасы ола-
чагдыр. «Елә оғул истәјир Вәтән...»
поемасынын мүәллифи шаир-дәјүш-
чү Балаш Азәрәоғлу да әсәрдә халг-
ын бу әзмини, кош күн уғрунда бәс-
ләдији үмидләри поетик шәкилдә
ифадәјә чалышмышдыр. Бу күн биз
һәмин әсәри әјрәнәчәјик.

Мәтн үзәриндә иш апараркән мүәл-
лим, биринчи нөвбәдә әсәрдәки чәтин
сөзләрин изаһына хүсуси фикир вер-
мәлиди. «Елә оғул истәјир Вәтән...»
поемасындакы јер адлары, тарихи
шәхсијәтләр вә изаһы ајдынлашды-
рылмалы олан сөзләрин мә'насыны
шәри етмәдән мөвзуну синфә мөним-
сәтмәк гәјри-мүмкүндүр. Буну нәзәрә
аларағ мүәллимләрә көмәк мәгсәдилә
әсәрдәки чәтин сөзләрин лүгәтини
вермәји лазым билirik. Һәмин изаһы
вачиб олан сөзләр ашағыдакылар-
дыр:

1. Чин һасары — Шимали Чиндә
узун гала дивары. Гәдим Чинин нә-
һәнк мә'марлык абидәсидир. Илк һис-
сәләри ерамыздан әввәл IV—III әс-
рләрдә тикилмәјә башланмышдыр. Бә-
зи мә'лумат кәб сәддин усулуғу
4 м... ә гәдәр, дивар мә'лумат
көрә 5 мин км-дән чоқдур. Һүндүр-

лүјү 6,6 метр [бә'зи јерләрдә 10 м.]
ашағы һиссәсинин ени тәғрибән 6,5
м., јухары һиссәсинин ени исә 5,5
м-дир.

2. Тарлашмыш — гаралмыш. Бура-
да силинмәдијиндән боғунуг, туттуғ
көстәрән әјнәк.

3. Фаруг — Мисир кралы.

4. Еһкамлар өлкәси. — Мисир нә-
зәрдә тутулур.

5. Фәјсәл — Ираг кралы олмушдур.
Ираг ингилабы заманы өлдүрүлмүш-
дүр [1958].

6. Истибад — зүлм, мүтләғијәт.

7. Истиғлал — азадлығ.

8. Мүстәшархана — мәсләһәт еви.
Бурада Иранда мәскән салмыш хари-
чи мәсләһәтчиләрин топлашдығы,
мәшвәрәт кечирдији јер нәзәрдә тута-
лур.

9. Әбулғасим Фирдовси [934—
1027] — фарс-тачик классик поэзи-
ясынын фәхри. Мәшһур «Шаһнамә»
дастанынын мүәллифидир. Бурада
Фирдовсинин мәнсуб олдуғу халг нә-
зәрдә тутулур.

10. Үмман — бөјүк дәниз, дәрја.

11. Бид'әт — адәт-ән'әнә. Бурада
мөнфи мә'надә ишләдилик.

12. Үч дәфә шаһла үз-үзә дуран —
Иранда — Чәнуби Азәрбајчанда фео-
дализм вә империализм әлејһинә баш
вермиш буржуа ингилабы [1905—
1911], милли азадлык һәрәкәти [1918-
1922], демократик һәрәкәт [1941—
1945] нәзәрдә тутулур.

13. Гәсб етмәк — таламағ. Бурада
һаггыны, һүгүгуну әлиндән алмағ.

14. «Милләти-гәјјур...» Гәјрәтли
милләт. Ше'рдә тө'рифләјә-тө'рифләјә
вар-дәвләтини әлиндән алмағ, һүгүгу-
ну тапдаламағ.

15. Гаралар ағларын һакимијәти-
ни јыхдығы бир заманда — рәнки га-
раларын — зәнчиләрин мүстәмләкә
системинә гаршы апардығы мүбари-
зә вә әлдә етдикләри истиғлалијәт,
наилијәтләр нәзәрдә тутулур.

16. Сәфәиләрин ганун јаздығы
дил — доғма Азәрбајчан дили.

17. Чәлладын бириси — Иран ша-
һы нәзәрдә тутулур.

18. Мәшрутә — конститусијалы
дәвләт гурулушу — конститусија.

19. Сәрдарын нөвәси — милләтин
башчысы Сәттархананы мәнсуб олдуғу
Азәрбајчан халгы, Азәрбајчан мил-
ләти.

20. Савалан — Чәнуби Азәрбајчан-
да Әрдебил шәһәри јакынлығындакы

һүндүр вә әзәмәтли дағ.

21. Шејх Мәһәммәд Хијабани [1880-
1920] — Азәрбајчанын көркәмли ич-
тимай вә дәвләт һакими.

22. Мирзә Әли Мә'чүз Шәбүстәри
[1873—1934] — Азәрбајчанын көр-
кәмли сатирик шаири.

23. Сигләт — ағыр. Бурада санбал-
лы мә'насында.

24. «Нәзми-назик» — инчә руһлу
[ше'р].

25. Шаһ Исмајыл Хәтан — Сәфәвил-
ләр дәвләтинин [1501—1736] баниси
вә илк һөкмдары [1501—1524], көр-
кәмли шаир.

26. Дәнизләр кралы — инкилис им-
периализми нәзәрдә тутулур.

27. Һами — һимајә едән, сахлајан.
Бурада саһиб мә'насында.

28. Лорд — инкилисләрдә фәхри
ад. Бурада саһибкар мә'насында.

29. Истиғлалыны бүкүб гојду полад
сәјфә — бурада халгын мүстәғилли-
јини әлдән алмағ, ону мәнһум етмәк
мә'насындадыр.

30. Һүрријәт — азадлык.

31. Тәшнә — сусамыш, сусуз. Бура-
да азадлыға чан атан, азадлык тө-
ләб едән халг демәкдир.

32. Исфәһан — Иранда бөјүк бир
шәһәр.

33. Маһабәд — Иран Күрдүстанын-
да бөјүк бир шәһәр.

34. Радикал — ријазии терминдир
вә ријазиијатда көк демәкдир. Ше'рдә
исә «радикал» сөзү ирадә, һүгүг мә'-
насында ишләнишишди.

Мәтн охундуғча мүәллим һәмин
сөзләр үзәриндә дајаныр, лазыми
изаһат верир. [Мәктәб тәчрүбәси көс-
тәрир ки, мөвзунун шакирдләр тәрә-
финдән лазыми сәвијјәдә дәрки мәтн-
дәки сөзләрин һәм мә'насынын, һәм дә
дашыдығы функцијанын нә дәрә-
чәдә ајдын баша дүшүлмәсиндән чоқ
асылыдыр].

Помада ики нәфәр үз-үзә дајан-
мышдыр. Бунлардан бири философ,
дикәри исә шаирдир. Философ шаир-
лә китаб дилиндә данышыр, ганун-
дан, ријазии үсуллардан мисаллар кә-
тирир, һәр шәјин мәсләһәтлә, ганун
чәрчивәсиндә дүзәләчәјинә шаири
инандырмаға чалышыр. Шаир исә та-
мам башға мөвгедән һәјат һадисәлә-
ринә јанашыр. О, философ достуна
белә бир һәгигәти баша салмаға ча-
лышыр ки, инди заман дәјишмиш-
дир, инсанлар башғалашмышдыр.
Әсрләрдән бәри зүлмә бојун әјмиш

зәһмәткеш халгын инсан кими јаша-
масындан әтрү бирчә јол вардыр —
о да мүбаризәдир. Лакин бу мүбари-
зә дә көјдән дүшмүр. Бу мүбаризә
халгын ирадәси илә олур. Шаир өз
халгынын — Чәнуби Азәрбајчанын
һәјатындан ибрәтли нүмунәләр кәти-
рир, философ достуна баша салыр ки,
дүнјада инсаны һәјрәтә салачағ бөјүк
чанланма баш вердији бир заманда
Чәнуби Азәрбајчан халгы һаким төбә-
гәләр тәрәфиндән ән ади инсаны һү-
гуглардан мәнһум едилмишдир, онун
сәрвәтләри таланмыш, өзү диләнчи
көкүнә салынымыш, ана дили белә га-
даған олунмушдур, «бүтүн Ирана
мәшрутә верән Сәрдарын нөвәси» —
Азәрбајчан халгы өз доғма ана ди-
линдә даныша билмир. Шаир буну
«ијримничә әсрин ән бөјүк фәчиси»
адландырыр. Халг ики гат зүлм ал-
тында инләјир: физики, мә'нави! Ша-
ир бу һагсызлығы арадан галдырмағ
наминә мәһз елә оғуллар истәјир ки,
«дүшмәнләрин башына алов төксүн
дилиндән. Галкыб Савалан дағына
бир милләтин дәрдини бүтүн Шәргә
бағырсын...» «Инди елә оғул истәјир
Вәтән о, Сәттархан үрәкли, Хијабани
нәфәсли, Мә'чүз нијјәтли олсун!
Гылыччынын одундан, сөзүнүн гүд-
рәтиндән, ше'ринин сигләтиндән дүш-
мән ел-ел говулсун!..»

Поеманын охусу кедишиндә ша-
ирин нечә оғул истәдији мәнгдән та-
пылыр, мүәллимин тапшырығы илә
һәмин мисралар әтрафында кениш
сөһбәт ачылыр. Пома охундуғча мү-
әллим синиф гаршысында мүејјән
суаллар гојур, онун тапшырығы илә
шакирдләр мувафиг парчалары та-
пырлар. Мәсәлән «Муасир заманда
дүнја һадисәләринин дәјишидијини
шаир помада нечә вермишдир? суа-
лына шакирдләр ашағыдакы парча-
ны нүмунә көстәрә биләрләр.

Инди елә бир замандыр ки,
Сәдләр дајана билмир
үмманларын далғасына.
Ағалар езләри сәс верир
мүстәмләкә дүнјасынын дағылмасы-
на.

Азад олур
ағлар, гаралар...

— Азәрбајчан халгынын дәјүшкән
халг олдуғу, буна бахмајарағ һәр дә-
фә һагг сәсинин боғулдуғу помада
өз әксини нечә тапмышдыр?

Шакирдләр мәтндән ашагыдакы нүмунәни охујурлар:

Ијирминчи әср ајаг тутдуғу күндән
Үч дәфә шаһла үз-үзә дуран,
Үч дәфә һөкүмәт гуран,
өлдүрән, өлән,
дејүшдә үзү дөнмәјән,
Азадлыг үчүн торпаға дүшән,
Фәгәт ајагларда сүрүмәјән

бир халгын
һаггыны гәсб етмиш агалар,
нә ана дилиндә мөктәби вар,
нә дә элифбасы.
Будур Теһранын гисасы...
«Милләти-гәјјур...» дејә
күрәјинә әл вуруб
дилини кәсирләр бир милләтин.

— Халгын сыхышдырылмасына
даир даһа нә кими мисал кәтирә бил-
ләрсиниз?

— Шаир үрәк агрысы илә јазыр:

Инди дилимиз «мәһәлли»,
Нәгмәмиз «мәһәлли»,
Өзүмүз «мәһәлли» олмушуг.
Низамиси дүнјаја сыгмајән

бир халг,
Бир мәһәлләјә долмушуг!

— Бу вәзијәтә сон гојмаг үчүн ша-
ир нечә оғулларын олмасыны арзу-
лајыр?

— Балаш Азәроғлу Вәтән үчүн лә-
јагәтли оғулларын ајаға дурмасыны
истәјир вә дејир:

Елә оғул истәјир Вәтән
дишилә зәнчири гыра билсин,
сүнкү габагында
синәсилә дура билсин.
Ағыр танклары әритсин нәфәси.
Топ күлләсиндән узаг кетсин
һагг дејән сәси...
Бир әли Исфәһанда олсуи,
Бири Маһабадда.
Нечә көркәмдә,
нечә адда
милләти топлаја билсин
бир бајраг алтына.
Гој Иран јенидән галхсын
Ингилаб атына.

Охунун бу тәрзә мәтнлә бағлы шә-
килдә апарылмасы, јери кәлдикдә се-
чиләи нүмунәләр әтрафында фикир
мүсабәһәси кәчирилмәси, шакирдләр-
рин әзләи тәрәфи дән ләһимгә га-
ча тапылмасы дәрси марағлы

едәр, әсәрин мәзмун вә идејасыны син-
фә чатдырылмасыны шәртләндирәр.
Бунулла јанашы, мәтн охунаркән мү-
әллимин сәнәткарлыг мәсәләләринә
дә нәзәр-диггәт јетирмәси, јери дүш-
дукчә поемадакы образлы ифадәлә-
рин шәрһинә јер ајырмасы да фәј-
далыдыр. Мәсәлән, поемада шаирин
философла мүбаһисәјә киришдији
јердә пәјыз кечәсинин узунлуғуну сә-
нәткар ашагыдакы кими мәнәланды-
рыр:

Нә гәдәр узун олса да
пәјыз кечәси, —
Мәғлуб ордунун әскәри тәх
улдузлу пагонларыны чыхарыб
бир-бир
атыр јени доған сәһәрин ајагына.
Кечә вә улдузлар әријир.

Ај бир гылынч кими кирир гынына...

Бу мисалла әлағәдәр мүәллим син-
фә мүрачигтлә сорушур:

— Поемадан башга бир образлы
фикри тапа биләрсинизми?

Шакирдләр мәтн нәзәр дән кечи-
рир вә сечдикләри нүмунәләри оху-
јурлар:

Фикирләр гызармыш дәмир тәк
бејини јандырыр,

элини јандырыр
Дилинә алырсан,
нәфәсин од тутур,
дилини јандырыр...

Јахуд:

Бахырсан,
нә дили сөз тутур,
нә дә
беш гара пула дәјәр дәриси...

Башга бир мисал:

Гој билсин
Азәрин тәләји илә ојнајән агалар:
Күл совурмамыш,
Көз сөнмәмиш!
ја әли,
ја да сағталы јанар...

Мүәллим бу парчалары садәчә тап-
дырмыр. О, һәммин образлы ифадәлә-
рин нә мәгсәдлә ишләндијини, нә илә
бағлы олдуғуну синиф гаршысында
гојур. Оларга мүвафиг чәраблар
(әлә), әлликләр (дә),

Мәтн бир нечә дәфә охундугдан,

мәзмун үзәриндә иш апарылдыгдан,
шакирдләрин шаирин истәјинин бу
шәрдә өз поэтик әкисини нечә тапды-
гыны дәрк етдикдән сонра мүәллим
әсәрин букунғу әһәмијјәтиндән сөз
ачараг билдирир ки, Азәроғлунун де-
дији вәтән оғуллары 1979-чу илин
февралын 12-дә Мәһәммәд Рза Пәһ-
ләвинин диктатурасына сон гојдулар.
Шаһ Ираны тәрк едиб харичә гачды.
Ингилабын илк күнләриндә халгын
етимәдыны газанмаг үчүн демокра-
тик шүарлар ирәли сүрүлдү. Милли
буржуазијанын нүмајәндәси Базир-
ган һакимијјәт башына кәлди. «Әсас
ганун»ун 15-чи мәддәсиндә Иранда
јашајыб Әғәлијјәтдә олан халғлара,
о чүмләдән Чәнуби Азәрбајчанда ана
дилиндә орта тәһсил алмаг, мәтбуа
китаб нәшр етмәк һүғугу верилди.
Лакин илләр кечдикчә һакимијјәтдә
өз мөвгәјини мөһкәмләдән мүртәчә
гүввәләр ингилабы өз јолундан чы-
хартмаға башладылар. Өлкәнин ачыг
фикирли, демократик руһлу адамла-
ры Ираны тәрк едиләр. О чүмләдән
Чәнуби Азәрбајчанда јашајән 2 мил-

јона јахын адам вәтәндән дидәркин
дүшдү. Ингилабдан сонра верилән
шүарлар, конститусијанын мәддәлә-
ри позулду вә өлкәдә гаты ислам дик-
татурасы јаранды. Минләрлә азад фи-
кирли адамлар зинданлара салынды.
Мөктәбләр бағланды, гызлар-гадын-
лар барәдә даһа ағыр ганунлар гојул-
ду. Орта әсрләрдә олан ганунлар, бир
нөв, бәрпа олунду.

1989-чу илин мајында өлкәнин ди-
ни рәһбәри Рухулла Мусәви — Хо-
мејни өләндән сонра президент Ха-
минеји дини рәһбәр сечилди. Иран-
да икинчи гүдрәтли шәхсијјәт олан
Һашими Рәфсәнчани Иран мәчлис-
нин сәдри вә силаһлы гүввәләрин фәр-
мандәһи [баш команданы] олду. Өлкә-
дә һөкм сүрән белә бир гурулуш
халгы разы сала билмәз. Иран бу
күн јенә дә Балаш Азәроғлу дедији
кими:

Елә оғул истәјир Вәтән
Диши илә зәнчири гыра билсин...

Мүәллим шакирдләрин өз арзусу
илә поемадан бир парчаны эзбәр өј-
рәнмәләрини тапшыра биләр.

Көркәмли шәхсијјәтләр халг шаири Балаш Азәроғлу һаггында

Бөјүк вә һәгиги идеалларла јашајән сәнин кими бир сәнәткарын
әсас мөвзусу һәммишә вәтән вә халг олдуғу үчүн белә илһамлы вә көзәл
шә'р јазмағын [«Елә оғул истәјир Вәтән...» поемасы нәзәрдә тутулур],
јегин ки, нечә кәсә көзләнилмәз вә тәәччүблү бир һадисә кими көрүн-
мәјәчәкдир.

Мән дејәрдим ки, сәнин бу мисраларын, сијаси бир идејаны га-
барыг вердији гәдәр дә сијаси лирикамызын истигамәтини тә'јин
едир.

Мөһди ҺҮСЕЈН

Балаш гардаш... Мән арзу едирәм сиз өз Һәчәринизлә [Балаш
Азәроғлунун һәјат јолдашы шаирә Мөдиә Күлкүн нәзәрдә тутулур]
бирликдә өз силаһларынызы — гәләмләринизи даһа бөјүк гөһрәмән-
лыгла ишләдәсиниз. Гәдим вә шанлы тарихә малик Азәрбајчан шә'ри-
ни даһа да зәнкинләшдирәсиниз. Азәрбајчана дүнја шөһрәти, үлкәр —
улдуз парлағлыгы кәтирәсиниз. Өзүнүз дә бизим шә'р сәмасынын
парлаг улдузу кими әбәди парлајасыныз.

Сүләјман РӘҺИМОВ

Балаш Азәроғлу мөвзунун новатор бәдиһи һәллине чәһд едир, ону
бир шаир — вәтәндаш кими дүшүндүрән вә нараһат едән, тәләтүмә
кәтирән фикир вә һиссләр селинә јени форма, даһа кениш, мүфәссәл
лирик тәһкијә чәрчивәси ахтарыр вә тапыр.

Мөһмәд АРИФ

Азәроғлунун гәләмә алдығы мөвзулар бизә ашагыдакы ики сөзү
демәјә һагг верир:

— Вәтәндаш шаир!

Бәхтијар ВАҺАБЗАДӘ

Шәхсә көрә садә чүмлә нөвләринин тәдрисинә даир

Жармәммәд ӘһМӘДОВ

С. М. Киров адына АДУ-нун досенти, педагожи емләр намизәди

Тәчрүбә көстәрир ки, индијә ки-ми педагожи төмајуллу али мәктәбләрин Азербайчан дили програмларында саатларын чоху муһазирәләрә, нәзәри мәсәләләрә һәср едилмиш, практик мәшгәләләрә исе аз јер верилмиш вә онлар [практик мәшгәләләр] да чох вахт нәзәри истигамәтдә апарылмышдыр. Буна көрәдир ки, дил фактлары, хүсусән чәтин вә муһабһисә төрәдән дил һадисәләри әтрафлы сурәтдә изаһ олунмадығы үчүн тәләбәләр Азербайчан дилиндән педагожи тәчрүбә заманы бир сыра чәтинликләрә гаршылашырлар. Белә чәтинликләр чүмлә үзләринин ифадә васитәләрини, будаг чүмләләрә тәркибләри фәргләндирәркән, шәхсә көрә садә чүмләнин нөвләрини изаһ едәркән өзүнү даһа габарыг шәкилдә көстәрир.

ССРИ Али вә Орта Ихтисас Тәһсил Назирлијинин 13.06.1986-чы ил тарихли 446 №-ли әмри илә тәсдиг олунмуш дөвләт университетләри тәләбәләринин педагожи тәчрүбәсинә аид тәлиматда [сәһ. 11] педагожи практика илә әлагәдәр ихтисасјәнлу кафедраларын вәзифәләриндән данышыларкән дејилир ки, һәмнин кафедралар ихтисас фәнләринин пешә-педагожи истигамәтдә тәдрисини, тәләбәләр тәрәфиндән фәннә аид тәлим-тәрбијә ишләринин жүксәк елми-нәзәри сәвијәдә апарылмасыны тәмин етмәлидирләр.

Бу, бир даһа сүбут едир ки, дөвләт университетләринин мүәллимләри һәмнин аудиторјаларда мәшгәләләрин сәмәрәли тәшкилине, һәм дә тәләбәләрин педагожи практикасы заманы апардыглары тәлим-тәрбијә ишләринин жүксәк елми сәвијәдә олмасына чидди фикир вермәлидирләр. Дејиләрдән ајдын олур ки, али мәктәб мүәллимләринин тәлим-тәрбијә иши тәләбәләрин орта мәктәбдә апардыглары педагожи тәчрүбә илә дәрәжә едирлир; бунлары бир-бир чидди ајры дүшүмәк олмас. Тәјријә ајдылашдырма үчүн шәхсә

көрә садә чүмләнин нөвләринин тәдрис илә әлагәдәр верилән биликләрин практик истигамәтнин мүасир дәрәсә верилән тәләбәләр бахымында шәрһ етмәји вә бу мөвзуда тәшкил едилән дәрсләрин бәзи мәсәләләрини нәзәрән кечирәк.

Тәчрүбә көстәрир ки, шәхсә көрә садә чүмләнин нөвләринин тәдрис заманы, илк нөвбәдә, иш көрән шәхс [субјект] вә грамматик шәхс [мүбтәда] аңлајышлары мисаллар әсасында әјани шәкилдә ајдылашдырылмалыдыр. Бу мәгсәдлә, мәсәлән, тәләбәләрә «Әли мәктүб јазды», «Мәктүб јазылды», «Мәнә истидир», «Сәһәдир» чүмләләри тәгдим едилир.

Биринчи чүмләнин изаһы заманы мүәллимин суаллары әсасында Әли сөзүнүн иш көрән шәхс [субјект] вә грамматик шәхс [мүбтәда] олдуғу [ики мө'нада – иш көрән шәхс вә грамматик шәхс мө'наларында ишләндији] мүәјјәнләшдирилир. Көстәририлр ки, бу чүмләдә баш үзләрин һәр икиси [мүбтәда вә хәбәр] иштирак етдији үчүн чүттәркибли мүәјјән шәхслидир.

Икинчи чүмләдә иш көрән шәхсин [субјектин] иштирак етмәдији, грамматик шәхсин [мүбтәданын] исе иштирак етдији изаһ олунур вә онун мүәјјән шәхсли чүмлә олдуғу ајдылашдырылыр. Елә бурадача мәчһул фе'лләр һаггында вахтилә верилмиш мө'лумат јада салыныр. Дејилир ки, мәчһул фе'лләрдә иш көрән шәхс мө'лум олмур, белә ки, икинчи чүмләдә [«Мәктүб јазылды»] мәктүбун ким тәрәфиндән јазылдығы мө'лум дејил. Демәли, бурада грамматик шәхс [мүбтәда] вар, ләкин иш көрән шәхс [субјект] јохдур. Белә чүмләләр чүттәркибли чүмләләрдир.

Үчүнчү чүмләдә иш көрән шәхсин [мәнә сөзүнүн] тамамлыг олдуғу, грамматик шәхсин [мүбтәданын] иштирак етмәдији вә бәрпасынын мүмкүн олмадығы мүәјјәнләшдирилр, тәчрүбәли, шәхссиз чүмлә олдуғу гејд едилир.

Дөрдүнчү чүмләдә [«Сәһәдир»] иш көрән вә грамматик шәхс иштирак етмәдији мүәјјәнләшдирилр вә онун тәктәркибли, шәхссиз чүмлә олдуғу көстәририлр.

Бүтүн бунлар мүәллим тәрәфиндән јекунлашдырылыр; гејд едилр ки, шәхсли вә шәхссиз чүмләләрдә иш көрән шәхс [субјект] ола да биләр, олмаја да. Ләкин шәхсли чүмләләрдә грамматик шәхс [мүбтәда] вә хәбәр мүтләг олмалыдыр, шәхссиз чүмләләрдә исе грамматик шәхс [мүбтәда] иштирак етмир, бәрпа олунмур, хәбәр исе иштирак едир.

Бә'зән шәхсли чүмләләрә шәхссиз чүмләләр форма вә мазмунча охшарлыг тәшкил едир. Һәмнин охшарлыг мүгајисәли шәкилдә ајдылашдырылдыгда һәр ики чүмлә нөвүнә аид верилән мө'лумат даһа да дөгигләшир. Буну ашағыдакы мисаллар әсасында нәзәрән кечирәк:

Фикир веририк. Фикир верилир. Мән үшүјүрәм. Мәнә сојугдур.

Мүсаһибә јолу илә ајдылашдырылыр ки, биринчи чүмлә мүбтәдасыз, јә'ни хәбәр әсасында формалашан шәхсли чүмләдир. Бу чүмләдә хәбәрдәки шәхс шәкилчисинә ким? суалы верилир вә мүбтәда [биз сөзү] бәрпа едилр [«Биз фикир веририк»].

Сонра икинчи чүмләнин мүбтәдасыз, јалныз хәбәр әсасында формалашан шәхссиз чүмлә олдуғу ајдылашдырылыр.

Мүәллим дејиләнләри јекунлашдырарак гејд едир ки, белә чүмләләрдә мүбтәда олмур, о, һеч тәсәвүрә дә кәтирилмир; буна көрә дә мүбтәданын суалына еһтијаж галмыр. Демәли, форма е'тибарилә охшарлыг тәшкил едән, јә'ни һәр икиси јалныз хәбәрән ибарәт олан чүмләләрдән биринчиси [«Фикир веририк»] шәхслидир, икинчиси [«Фикир верилир»] исе шәхссиздир.

Тәләбәләрин фвал иштиракы илә үчүнчү [«Мән үшүјүрәм»] вә дөрдүнчү [«Мәнә сојугдур»] чүмләләр дә гаршылашдырылыр. Бу мүгајисә нәтичәсиндә ајдын олур ки, һәр ики чүмлә охшардыр, нитг просәсиндә бунларын бирини дикәринин јериндә ишләтмәк мүмкүндүр. Сонра бу чүмләләрин грамматик формача мүхтәлифлији изаһ едилр. Дејилир ки, үчүнчү чүмләдә ким? суалына чаваб верән вә иш көрән шәхс, еләчә дә грамматик шәхс

[мән] мөвчуддур, бунлар бир-биринин үстүнә дүшмүшдүр. Ләкин дөрдүнчү чүмләдә кимә? суалына чаваб верән вә иш көрән шәхс тамамлыг вәзифәсиндәдир, бурада грамматик шәхс [мүбтәда] јохдур. Демәли, үчүнчү чүмлә [«Мән үшүјүрәм»] мүәјјән шәхсли, дөрдүнчү чүмлә [«Мәнә сојугдур»] исе шәхссиздир.

Шәхссиз чүмләләрин гурулушча, тәркибчә мүхтәлиф олдуғу да ајдылашдырылыр. Көстәририлр ки, белә чүмләләрин бә'зиләри јалныз хәбәрән [«Истидир»], бә'зиләри хәбәрән вә һаггында данышылан сөздән [«Шәһәрдә истидир»], бә'зиләри хәбәрән вә иш көрән шәхсән [«Мәнә истидир»], бә'зиләри дә хәбәрән, һаггында данышыландан вә иш көрән шәхсән [«Мәнә шәһәрдә истидир»] ибарәт олур.

Шәхссиз чүмләләрин хәбәрләринин һәм исим, һәм дә фе'ллә ифадә олундуғу һаггында тәләбәләрдән ајдын тәсәвүр јарадылмасы вә онун мувафиг мисалларла әсасландырылмасы тәлим бахымында чох фәјдалыдыр. Бу мәгсәдлә тәгдим олунан шәхссиз чүмләләрин [«Инди баһардыр», «Һәр јердә сакитликдир», «Биткиләрә гуллуғ едилр», «Дәрәсә фикир вермәли»] хәбәрләри мүсаһибә јолу илә мүәјјәнләшдирилр.

Хәбәр һаггында мө'лум биликләрә әсасән, тәләбәләр дејирләр ки, биринчи вә икинчи чүмләләр исим, үчүнчү вә дөрдүнчү чүмләләр исе фе'ли хәбәрлә ифадә олунмушдур. Елә бурадача фе'ли хәбәрин хүсусијәти ајдылашдырылыр. Тәләбәләр дејирләр ки, үчүнчү чүмләдәки хәбәр [гуллуғ едилр] һеч бир шәхсә аид дејил, о, мәчһул фе'ллә ифадә олунмалыдыр. Дөрдүнчү чүмләнин хәбәри [«фикир вермәли»] һеч бир шәхс аңлајышы билдирмир, сабит сөз бирләшмәси илә ифадә олунмушдур.

Тәләбәләрдән тәләб едилр ки, јухарыдакы чүмләләрин һансы шәхсә аид олдуғуну изаһ етсинләр. Онлар чаваб верирләр ки, белә чүмләләрин һансы шәхсә аид олдуғуну мүәјјән етмәк чәтиндир, чүнки онларын хәбәрләри үмумилик билдирир. Догрудан да, шәхссиз чүмләләрин хәбәрләринин һансы шәхсә аид олдуғуну мүәјјән етмәк чәтиндир. Һалбуки бә'зи алимләр шәхссиз чүмләләрин хәбәрини үчүнчү шәхсә аид едилрләр. Фикримизчә, бу мәсәләннин елми әсас-

да дөнгөлдүрүлмөсүнө еhtiяч вар.

Төдрис процесинде мүбтөдасы бура-хылан вә үчүнчү шәхсә анд олан чүм-лөләрин мүәјјәнләшдирилмөсүндә тө-лөбөләр, һатта мүәллимләр белә чө-тинлик чөкирләр, чүнки дилчилик әсәрләриндә, али мөктөбләр үчүн Азәрбајчан дили дәрсликләриндә бу барәдә мүхтәлиф фикирләр мөвчуд-дур.

Бә'зи алимләрин фикринчә, мүбтө-дасы үчүнчү шәхсә әвәзлији илә ифадә олунан вә һәмин әвәзлик иштирак етмөјән чүмләләри шәхсли адландыр-маг олмаз. Белә чүмләләри мәтндәки вәзјјәтиндән асылы олараг, мүәјјән шәхсли чүттәркибли мүбтөдасыз ја-рымчыг чүмлә вә һөкм адландырмаг олар. [Азәрбајчан дилинин грамма-тикасы. 2-чи һиссә, Синтаксис, Азәр-бајчан ССР ЕА нәширјјаты, 1959, сәһ. 269—270]

Бә'зиләринин дедијинә көрә, мүбтө-дасы үчүнчү шәхсә анд чүмләләр ја-рымчыгдыр, она көрә ки, үчүнчү шәхсдә ифадә олунан мүбтөдә тәкчә инсанлара дејил, башга варлыглар да анд ола биләр [Мүасир Азәрбајчан дили. 3-чү һиссә, Синтаксис, 1981, сәһ.161]

Бизчә, мүбтөдасы үчүнчү шәхс әвәзлији илә ифадә олунан чүмләлә-рин јарымчыг адландырылмасы фик-ри илә разылашмаг олмаз, она көрә ки, бу типли чүмләләр [мәс: «Кәлир»] јарымчыг чүмләннин төлөбләринә ча-ваб вермир.

Бә'зиләринә көрә исә, мүбтөдасы үчүнчү шәхсин тәкиндә олан вә чүм-ләдә иштирак етмөјән «Һәрдәнбир дәрсә кечкир» типли чүмләләри шәхссиз адландырмаг олмаз. Әлбәттә, бу фикирлә о заман разылашмаг олар ки, һәмин типдән олан чүмләләрин садә чүмләннин шәхсә көрә һансы

новүнә анд олдугу конкрет шәкилдә фактларла сүбүт едилсин.

Шәхсә көрә садә чүмләннин нөвләри төдрис едиләркән мүбтөдасы үчүнчү шәхсә әвәзлији илә ифадә олунан вә «о» әвәзлији иштирак етмөјән аша-ғыдакы чүмләләр үзәриндә мүсаһиба тәшкил етмәк тө'лим бахымындаң чох фајдалыдыр: «Тапшырығы жа-зды», «Китаб охујур», «Дәрсә кедир», «Мөктуб јазыр» вә с.

Төлөбөләр бу чүмләләрин 3-чү шәхс әвәзлији илә ифадә олунан мүбтөда-сыны [о әвәзлијини] бәрпа едир вә белә чүмләләрин мүбтөдасыз шәхсли чүмлә олдуғуну сөјләјирләр.

Мүәллим төлөбөләрин бу фикри илә разылашыр вә дејиләнләри белә үму-миләшдирир: Дилимиздә бу гәбилдән олан елә чүмләләр дә вар ки, һәгигә-тән, онларын мүбтөдасы конкрет шә-килдә үчүнчү шәхс әвәзлији илә мәһ-дудлашмыр. «О» нун [«о» әвәзлији-нин] әһатә даирәси кенишир. Мә-сәлан, «Гаршымыдан гачды», «Күчәни кечди», «Әтрафа бахды» вә с. кими чүмләләрин мүбтөдасы 3-чү шәхс әвәзлији илә ифадә олунмаја биләр, чүнки гачан, кечән, бахан хәбәрләри инсан анлајышы билдирмөјә биләр. Дејиләнләрдән белә нәтичәјә кәлмәк олур ки, мүбтөдасы үчүнчү шәхс әвәзлији илә ифадә олунан вә әвәзли-јин өзү иштирак етмөјән чүмләләрин еләләри вар ки, [«Дәрсә кедир», он-лара мүбтөдасы иштирак етмөјән шәхсли чүмлә демәк олар, ләкин елә-ләри дә вар ки [«Гаранлыгды јох ол-ду»], онлары шәхсә көрә садә чүм-ләннин новү бахымындаң мүәјјәнләш-дирмәк чәтиндир.

Шәхсә көрә садә чүмләннин нөвлә-ринин али мөктөбдә төдрисинә анд бу дејиләнләр дил фактларыны төлө-бөләрин әтрафлы дәрк етмөсүндә мү-һүм рол ојаңыр.

«Муған» поемасынын төдрисиндә әмәјә мәһәббәт һиссинин ашыланмасы

Шәһла ШӘМИЈЕВА
Азәрбајчан ЕТПЕН-нин елми ишчиси

Сов.ИКП МК-нын феврал плену-мунда, һәмчинин халг төһисли ишчи-ләринин Үмумиттифаг гурултајында мүһүм вәзифә кими гаршыја гоју-лан, бу күн мөктәбин үзәринә дүшән ән үмдә мәсәләләрдән бири шакирди бир шәхсијјәт кими јетиширмәк, һә-јата һазырламагдыр.

Бу шәрәфли вәзифәни өһдәсинә кә-түрән совет мөктәби илк күндән ша-кирдләрдә намуслу әмәјә гүввәтли мејл ојатмалыдыр.

Мөктөбдә, тө'лим процесиндә ша-кирдләрдә шүүрлу сурәтдә әмәјә да-хили төләбәт јаратмагдә өдәбијјат фәнни даһа кениш имканлара малик-дир. Бу, төбиндир. Чүнки әсрләрдән бәри халгын јаратдығы әмәк харигә-ләри бәдији өдәбијјатда өз әксини тапыр.

Гәдим вә зәнкин Азәрбајчан өдәби-јатында да, әмәк, әмәк адамлары е'чазкар сөз сәнәтинин гүдрәти илә тәрәннүм едилир. Белә әсрләрдән би-ри даһи Азәрбајчан шаири Сәмәд Вур-гунун «Муған» поемасыдыр.

«Муған» поемасы орта мөктөбдә 2 синифдә VI [VII] вә X [XI] синиф-ләрдә төдрис олунур. VI синифдә ша-кирдләр поемадакы «Минкәчевир гәһрәманы», «Гәһрәманын зәфәри», «Јени шөһәр» парчалары илә таныш олур, X синифдә исә әсәри бүтөвлүкдә охујур вә кениш төһлил едиләр.

Ашағы синифдә поемадан верилән парчаларын төдрисинә 4 саат вахт ајрылыр. Мүшаһидәләр кестәрир ки, бу парчалар васитәсилә алтынчылар лазым олан биликләрә јијәләнирләр. Онлар әмәк адамлары илә — әсрләр боју иланлар мөләшән Мил дүзүндә намуслу әмәји илә шөһрәт газанан, халгымызын ләјагәтли оғлу Сарван Салмановун һәјат јолу илә таныш олурлар.

Мөктәб төчрүбәси, апарылан сөһ-бәтләр кестәрир ки, «Муған» поемасы әмәк мөвзусуна һәср олунан өи јахшы әсәр кими мөктәблиләрин јаддашында хүсуси из бурахыр. Алтынчылар әсәрдән верилән парчалары марагла охујур вә әзбәрләјирләр. Фикримизчә,

буну јалныз әсәрин бөјүк бир сәнәт-карлыгга гәләмә алынмасы илә изаһ етмәк олмаз. Бу һәм дә онунла изаһ едилмәлидир ки, шакирдләр «Муған» поемасы васитәсилә мүасир әмәк ада-мынын өзү илә, севимли вә унутулмаз шаиримиз С.Вургунун өз көзү илә көрдүјү, шаһиди олдуғу һәнәнк ти-кентиләрә, әмәк гәһрәманы — мүа-сиримиз Сарван Салманов илә таныш олурлар. Санки онлар да 40-чы ил-ләрдә мүһарибәдән сонра бөјүк бир илһамла, гуруб-јаратмаг ешги илә ча-лышан адамларын шүчәтинин ша-һиди олурлар.

Бу јазыда мәгсәд Бақыдакы 239 нөмрәли орта мөктәбин мүәллими, Афәт Әһмәдованын VI синифдә «Му-ған» поемасынын төдрисинә анд иш төчрүбәси илә охучулары таныш ет-мәкдир.

Афәт мүәллимә әсәрин төдрисинә ајрылан 4 сааты ашағыдакы кими планлашдырыр:

1-чи саат С.Вургунун «Муған» пое-масыны гәләмә алмасы һаггында үмуми анлајыш, «Минкәчевир гәһ-рәманы» парчасынын нүмунәви охусу вә мәтн үзәриндә иш.

2-чи саат «Гәһрәманын зәфәри», «Јени шөһәр» парчаларынын нүму-нәви охусу вә мәтн үзәриндә иш.

3-чү саат «Муған» поемасындаң ве-рилән парчаларын төһлили.

4-чү саат. Өјрәнилән парчалар үзрә синифдә мүстәгил иш.

Мүәллимә јени дәрсә башламаздан әввәл ашағы синифләрдә өјрәдилән «Чейран», «Октјабр», «Гызыл шаһин-ләр», «Азәрбајчан» әсәрләрини ја-да салыр. Шакирдләр «Чейран» вә «Азәрбајчан» әсәрләриндә Вәтәнимиз-зин төбии көзәллијинин, халгымызын вәтәнпәрвәрлијинин, «Октјабр», «Гы-зыл шаһинләр» ше'рләриндә исә дүн-јада илк социалист өлкәсинин јара-дылмасынын, Фашист Алманијасы-нын өлкәмизә ханчәсинә басгыны заманы совет халгынын, тәјјарәчи-ләримизин — гызыл шаһинләрин икидлји, шүчәти вә с. тәрәннүм едилдијини сөјләјирләр.

Афет мұәллиме верилән чаваблары үмумиләшдирдикдән сонра республикамызын районларында електрик ишыгынын олмамасы, 40-чы илдерде иланлар мөләшән Муған сәһраларында нәһәнк су електрик станциясынын тикингисиндән, Минкәчевир шәһәринин салынмасындан сөз ачыр.

Мүәллиминин мүхтәсәр шәкилдә изаһатында «Муған» поемасынын јазылмасыны, әсәрин «Муған» адландырылмасы сәбәбләрини шаирин дөфәләрлә һәмин тикинтидә олмасыны өрөнән шакирдләр поеманын «Минкәчевир гәһрәманы» парчасынын вал јазысыны динләјирләр. Шәри динләјән шакирдләр санки тәсвир едилән һадисәләри көзләри илә көрүр, әзләрини, бир нөв, Мил дүзүндә, Күр чанынын саһилиндә кедән нәһәнк тикинти мејданында һисс едирләр. Бундан сонра әсәрин шакирдләр тәрәфиндән ифәдәли охусу башлајыр.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, Афет мүәллиминин тәчрүбәсиндә диггәти чәлб едән әсас чәһәт ондадыр ки, о, ашағы синифләрдән шакирдләри ифәдәли охуја алышдырмаг үчүн белә бир үсулдан истифаде едир. Мәһз буна көрә дә ашағы синифләрдән башлајараг шакирдләр бәдиин әсәрләри дүзкүн охујур, бәдиин әдәбијјата бөјүк мејл көстәрир вә онларда мүталијәе даһили тәләбат јараныр.

Афет мүәллиме билји һазыр шәкилдә шакирдләре чатдырмаг. О чалышыр ки, охунан һәр һансы әсәр һаггында илк сөзү, илк фикри шакирд сәјләсин. Бу мәгсәдлә шакирдләре дәрәдә мүстәгил фикир сәјләмәк, һәтта мүбаһисә етмәк үчүн кениш имканлар јарадыр.

Мәти үзәриндә иш апарыларкән Сарван, Боздаг, Күр чајы, дәли Күр, Топчу мешәси һаггында изаһат верилмәси дә унутулмур.

Сарванын бөјүк бир илһамла Мил дүзүндә, нәһәнк тикинтидә фәдакарлыг көстәрмәси, елине-обасына ишыг вермәк үчүн кечә-күндүз ишләмәсинин сәбәби онун вәтәнпәрвәрлији илә изаһ едилди, шәрдән көстәрилән нүмунәләрлә тәсдигләнир. Чәсур әмәк гәһрәманынын ән көзәл кәјфијјәти, вәтәнинин вурғуну олмасы шакирдләрин јаддашына һәкк олунур.

Әсәрләр бәдиини һидә вә бәдиини суалларын ишә вәтән чох ишләмәси вә јунлашмасы сәбәби илә едәркән

Азәрбајчан дилиндән верилән биликләр јадә салыныр, фәнләрарасы өләгә јарадылыр вә шәрин ифәдәли охусунда һәмин мәсәләләре диггәт јәтирилмәси шакирдләрдән тәләб олунур.

2-чи вә 3-чү саатларда тәхминән јенә дә јухарыда гејд едилән гәјдада «Гәһрәманын зәфәри», «Јени шәһәр» парчалары үзәриндә иш кедир.

Мүәллиме шакирдләрин әсас диггәтини көркин әмәјин нәтичәсиндә халга севинч көтирән Минкәчевир Су Електрик Станциясы вә салынан јени шәһәрин тәрәннүмүнү әкс етдирән мисралара чәлб едир.

Мәти үзәриндә иш апарыларкән мүәллиме шакирдләре там сәрбәстлик верир, чалышыр ки, онлар әсәр һаггында мүстәгил фикир сәјләсинләр. Ајры-ајры мисраларын, сөзләрин мәнасыны ајдынлашдыраркән јенә дә шакирдләрин гүвәсиндән истифаде етмәје сәј көстәрир.

Шакирдләрин фәаллыгына үстүнкүк верән Афет мүәллиме чалышыр ки, әсәрин тәһлилинә дә синфи чәлб етсин. Белә ки, онлар Сарванын әмәкпәрвәрлијиндән бәһс едәркән әмәк чәһәсиндә фәдакарлыг көстәрән Манјанын да адыны чәкир. Гејд едиләр ки, Манја да зәһмәтдән, әзијјәтдән горхмур, Сарванла јарышда мисалсиз гәһрәманылыг көстәрир. Салондакылар һәр ики гәһрәманын әмәк гәләбәсини алгышлајыр. Сарваны да, Манјаны да әмәк рәшадәтинә көрә Вәтәнин ән лајигли өвлады һесаб едиләр. Шаир бу үмумхалг мәһәбәтини ашағыдакы мисраларда белә ифәде едир:

Бизим күнләр белә кечир.

Иш илә һүнәр.

Шәһрәт олур бу торпағын һәр өвладына.

Алгышлајыр, саламлајыр

оһу үрәкләр,

Вәтән мүлки һәјкәл гојур онун адына.

Шакирдләрдә белә бир фикир һасил олур ки, Муған чәлләринин абадлашмасында әмәк рәшадәтләри көстәрән, әмәк чәһәсиндә чижин-чијинә јарышан Манја вә Сарван кечичи гырмазы бајраг алмаг үчүн дејил, тапшырылан ишә әмәл етмәк, өз вәтәндашлыг борчуну јеринә јәтирмәк үчүн чалышыр, вә үз вәтәнини гәләбәләрләр јарышда Сарванын гәләбәли

јәти һеч дә Манјанын мәјуслуғуна, руһдан дүшмәсинә сәбәб олмур. Әксинә о, Сарванын гәләбә газамасына гәлбән севинир, чүнки мәјуслуг, руһдан дүшмәк Манјанын тәбиәтинә јаддыр. Ловғаланмаг вә архајынчылыг да Сарван јаддыр. Бу кәјфијјәтләр инсана хас олан, зәһмәткеш әмәк адамларынын мәнави сымасыны көстәрир.

Тәһлил заманы мүәллиме әсәрдәки бәдиин тәсвир васитәләринин шакирдләре чатдырылмасына хүсуси фикир

верир. Јалныз програмда көстәрилән мүбалиғә һаггында мәлүмат вермәкдә кифәјәтләнмир, тәшбиһ, тәкрит вә с. һаггында әсәрдән көтирилән нүмунәләр әсасында шаирин сәнәткарлыгыны, бәдиин сөзүн гүдрәтини шакирдләре чатдырыр.

Афет мүәллиминин дәрәс дедији шакирдләр шәри өзбәрләмәји чох севирләр. Сон дәрәдә, дәмәк олар ки, бүтүн шакирдләр поемадан верилән вә әзләринин арзу етдији парчалары өзбәр сәјләје билирләр.

Шакирдләрдә һәмчинслијә даир синтактик тәһлил бачарыгларынын формалашдырылмасы тәчрүбәсиндән

Нүбар ГАФАРОВА

Бакыдакы 158 нөмрәли мәктәбин мүәллими, методист мүәллими

Әввәлән гејд етмәк истәрдим ки, Азәрбајчан дили мүәллиминин өз фәнини үзрә ихтисас һазырлыгынын сәвијјәси лингвистик тәһлил бачарыгына онун нә дәрәчәдә јијәләнмәси илә мүәјјәнлашир. Хүсусән һәр чүмләннин синтактик тәһлилиндә ачизлик көстәрән мүәллимдән јүксәк тәһлим мүвәфәғијјәти көзләмәк чәтиндир.

Алимләр дүзкүн олараг көстәрирләр ки, синтаксис грамматиканын «мәркәзиндә» дурур. Буна көрәди ки, синтактик тәһлил ејни заманда морфолокијаја, сөз јарадычылыгы вә лексикаја аид биликләрин мөһкәмләндирилмәсинә дә имкан јарадыр. «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә мүвафиг грамматик категоријалара даир синтактик тәһлил шакирдләрин мәнтиги тәфәккүрүнү вә нитгини инкишаф етдирмәкдә мүстәсна рол ойнајыр. Вәзән илк бахышда чох асан көрүнән бир чүмлә үзәриндәки тәһлил просесиндә практик чәһәтдән өһәмијјәтли олан грамматик-семантик ситуасијалар мејдана чыхыр. Булар шакирдләрин диггәтини чәлб етмәк онларын лингвистик тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәкдә мүһүм васитәје çevрилә билди. Истејирәм бу фикрим ил тәчрүбәмдән көтирдим нүмунәләрлә изаһ едим.

«Хәбәрин һәмчинс мүбтәдаларла

үзләшмәси» мөвзусу үзрә синтактик тәһлил апараркән лөвһәје дәрсликдә верилмиш нүмунәләрдән «Онлар вә биз бу ахшам јола дүшмәлијик» чүмләсини јазмышдым. Әлбәттә, нәзәрә алдым ки, бурада онлар вә биз сөзләринин һәмчинс мүбтәдалар олдуғу шакирдләр үчүн һеч бир чәтинлик төрәтмир. Анчаг онун үстүндән беләчә сүкутла кечсәјдик, тәһлил дә һеч бир мараға сәбәб олмазды. Буну әсас тутараг мән даһа бир сыра бу типли чүмләләрин грамматик-семантик хүсусијјәтләрини шакирдләрин мүшаһидәсинә чевирмәји лазым билдим вә ашағыдакылары лөвһәје јаздым.

1] Онлар вә биз бу ахшам јола дүшмәлијик. 2] Онларла биз бу ахшам јола дүшмәлијик. 3] Онларла биз дә бу ахшам јола дүшмәлијик. 4] Биз вә сиз кедәчәјик. 5] Бизимлә сиз дә кедәчәксиниз. 6] Сиз вә о кедәчәксиниз. 7] Сизинлә о кедәчәк. 8] Әһмәд илә Әли кәлди. 9] Әһмәд илә Әли кәлдиләр.

Шакирдләрин һәмин чүмләләр үзәриндә дәрин мүшаһидәсиндән чыхан нәтичәләр белә олду: а] бунларын һамысы һәмчинс мүбтәдалы чүмләләрдир; б] 1-чи вә 2-чи, 3-чү вә 4-чү һабелә 3-чү вә 4-чү, һабелә 8-чи вә 9-чү чүмләләр арасында фәрг јохдур.

Мәлүм олду ки, бу нәтичәнин өзүнү бир гәдәр дөгигләшдирмәк лазым кә-

лир. Бу фикир шакирдлэри тәәччүб-лөндирди. Буна көрә дә оилара ашагыдакылары изаһ етмәји зәрури һесаһ етдим:

— Әввәләң, өкөр фикир версәниң көрәрсиниң ки, 1 вә 2-чи чүмлөләр һәмишә ејни семантик мә'наны ифадә етмир; бунларын ифадә мәгсәдиниң интонасијаја көрә мүөј-јән етмәк олур; ја'ни 2-чи чүмлөдә «ла [илә], мәгсәддән асылы оларағ вә функцијасында иштирак едир: «Онларла [онлар вә] биз бу күн јола дүшмәлијик».

Көрүндүјү кими, бу икили функцијаны нәээрә алмағ лазымдыр. Демәли, икинчи чүмлөни һәмчинс үзвлү чүмлөә һәмишә нүмунә көстәрмәк олмаз. Һәмчинс олмадығы һалларда «биз» сөзүнүн јерини дәјишиб хәбәрә јахынлашдырмағ да мүмкүн олур вә нәтичә е'тибарилә шакирдләр көрүрләр ки, биз — мүбтәда, јола дүшмәлијик — хәбәр, онларла — тамамлығ, ахшам — зәрфлик, бу — тә'јин функцијасында чыкыш едир. Демәк бу чүмлөләрин тәһлилинә ики чүр ја-нашмағ лазымдыр. Биринчиси: н ә е т м ә л и ј и к в ? — јола дүшмәлијик; ким? онлар вә биз; н ә в а х т ? — бу ахшам. Икинчиси: н ә е т м ә л и ј и к ? — јола дүшмәлијик; ким? — биз; к и м и н л ә ? — онларла; н ә в а х т ? — а х ш а м ; һ а н с ы а х ш а м — бу.

Бу хүсусијәт ејнилә 8 вә 9-чу чүмлөләрә дә аиддир. Одур ки, шакирдләри гәсдән белә бир суал гаршысында гојурам: Нә үчүн 8-чи чүмлөниң хәбәри илә мүбтәдасы узлашмамышдыр? Шакирдләр белә һесаһ едирләр ки, гајдаја көрә хәбәр көрәк мүбтәда илә узлаша иди. Јенә дә мүгајисәләрә гајдыр вә изаһ едирәм ки, 8-чи чүмлөдә һеч бир нөгсан јохдур. Интонасијаја диггәт јетирилсә, мә'лум олар ки, бу чүмлөдә «Әлинин кәлдији» хәбәр верилир; Әли-мүбтәда, кәлди — хәбәр, о н л а р л а — тамамлығдыр. Демәли, бурада һәмчинсликдән өсәр-әләмәт олмадығы үчүн хәбәрин чәмдә ишләдилмәсиндән сәһбәт кедә билмәз.

Синтактик тәһлил «нүмајиш хатиринә» апарылмамалдыр. Онун төт-бигинин зәрурәтдән доғдуғу, сәбәб-нәтичәләр илә әсасландырылдығы һәләр шакирдләрин диггәтиндән ја-јынмәр. Тәһлил әдәби-методик тәһлил дәм түзкүн түзүлдүдә, нәчә дә-

јәрләр, билик үстүнә билик гала-ныр. Әкс һалда, тәһлил мә'насына, мәгсәдсиз ишә чеврилир. Фактлара гајдым.

Һәмчинс үзвләр арасында бағла-јычылар мөвзәсуна шакирдләр нә, нә дә бағлајычысы илә ишләнән 6 чүмлөни синтактик тәһлил ет-мәли олурлар. Онлардан бешиндә хәбәр тәсдигдә, бириндә исә ин-карда ишләнмишдир. 260-чы чалыш-маның 1-чи чүмләси беләдир: Ха-ным, бу сирдән онлар вә ја башга бир адам нә инди, нә дә сонра хә-бәрдар олмаасың һа! Бу чүмлә гај-даја зиддир. Тәһлил процесиндә бу-нун үзәринә гајытмаға еһтијач дү-дүм вә шакирдләрә изаһ етдим ки, мүасир дилимиздә һәмчинс чүм-лө бу шәкилдә ишләнир: «Ханым, бу сирдән онлар вә ја башга бир адам нә инди, нә дә сабаһ хә-бәрдар олсун».

Мә'лумдур ки, грамматик һәмчинс-лик мүгајисә пријому илә өјрәдил-мәдикдә һәм чөтин аңлашылыр, һәм дә шакирдләрин нитгиндә бу сәбәбдән хәли нитг гүсурлары галыр. Бу да онуңла бағлыдыр ки, бир чох мүһүм морфоложи чәһәтләрин үзәриндән сүкутла кечилир. Мәсә-лән, һәмчинслик аңлајышыны шәрһ едәркән нитг һиссәләринин ајры-ај-ры нөв фәрги өјрәдилмир. Әкәр өјрәдилмиш олса, нәјин һәмчинс ола билмәси, нәјин нә ола билмә-мәси даһа дәгигликлә ајдынлашар.

Мә'лумдур ки, нитг һиссәләринин ајры-ајрылығда өјрәдәндә бу барәдә нә нәзәри, нә дә практик јолла мә'лумат верилир. Һалбуки шакирд-ләр билмәлидирләр ки, мәсәлән, хүсуси исимлә, үмуми исим, әлә-мәт билдирән сифәтлә кејфијәт бил-дирән сифәт, мигдар сајы илә сыра сајы, шәхс әвәзлији илә ишәрә әвәзлији, тәрзи-һәрәкәт зәрфи илә заман зәрфи вә с. нитгдә һәмчинс үзвләр кими чыкыш едә билмәз. Бу «тезисә» даир аңлајышлары мөһ-кәмләтмәк үчүн һәмчинс үзвләрлә бағлы синтактик тәһлил процесиндә шакирдләрин диггәтини ашағыдакы типли чүмлөләрә јөнәлдирәм:

1] Атам һүндүрбөј, еңликүрәк, гонагпәрвәр вә меһрибан адам иди.
2] Онун јанына ата-аналар, һәким-ләр, нағылсәвәрләр, журналистләр дама гонглар көрдүләр. 3] Гона-гпәрвәр һәрдәи тәз тәз, һәрдән итти-ити,

һәрдән беш-үч кәлмә, һәрдән дә аз данышмасы мәни һөвсәләдән чыха-рырды.

Тәһлилә кечмәздән габағ, шакирд-ләрин диггәтини чүмлөләрин мә'на чәһәтдән дүзкүн олуб-олмамасына јөнәлдирәм. Мәгсәдим онлара аңла-шығлыгы олсун дејә, бә'зән суал-лардан да истифадә едирәм. Суал-ларын көмәји илә мәгсәд ајдын-лашдығда шакирдләр јөгин етмәјә башлајырлар ки, биринчи чүмлөдә һүндүрбөј, еңликүрәк мүрәккәб сиф-әтләри илә гонагпәрвәр вә меһрибан сифәтләринин ифадә етдик-ләри мә'налар фәрглидир. Бурада чинс мүхтәлифлији онуңла әләғадар-дыр ки, һүндүрбөј вә еңликүрәк инсанын харичи әләминә аид олан әләмәтләр, гонагпәрвәр вә меһрибан исә дахили әләминә [хасијәтинә] аид олан кејфијәтләрдир. Ејни за-манда икинчи чүмлөдәки ата-аналар, һәкимләр, нағылсәвәрләр, жур-налистләр, гонаглар сөзләри сада-лајычы интонасија илә төләффүз едилмәсинә бахмајарағ, јенә дә һәм-чинс ола билмир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, һәм-чинсликлә бағлы бачарығларын мүөј-јән систем үзрә апарылмасына исти-гамәт верәчәк төвсијәләрә бөјүк еһ-тијач дүјулур. Әлимиздә олан дәрс-ликләрдә вә дәрсликләр рәһбәрлик-ләрдә, һабелә мөвчуд методика китаб-ларында бир чох нәзәри мәсәләләрин үстүндән сүкутла кечилдији үчүн синтактик тәһлилин методикасыны лазыми сәвијәдә гурмағда гаршыја мүөјјән чөтинликләр чыкыр вә бун-лар өз нөвбәсиндә тә'лим ишини мүрәккәбләшдирир. Одур ки, фикри-мизчә, дәрсликдә гејри-һәмчинслик үзрә верилән билијин практик әһ-мијәтинин артырмағ үчүн төкчә һәм-чинс олмајан тә'јинләрлә мәһдудлаш-мағ олмаз. Бу мәгсәдлә төркибиндә һәмчинс вә һәмчинс олмајан бүтүн үзвләри, о чүмлөдән хитаб, сөз бир-ләшмәләри үзәриндә шакирдләрин мүшаһидәсини тәшкил етмәк лазым кәлир.

Һәмчинс үзвләри кечиб гуртаран-дан сонра синтактик тәһлилә һәср етдијим ачығ дәрә үчүн һазыр-

ладығым пајлама карточкаларда бу мәсәләни әсас тутдум. Һәмни кар-точкалардан бир нечәсини нәзәрдән кечирәк.

Карточка 1

1. Тәһлил ет вә һәмчинс үзвләрини хүсусијәтләрини көстәр: Китабың да, телевизорун да, радионун да өз јери вар.

2. Кечмишдә гарпызы, јемиши, бә-ранысы илә ад-сан чыхармыш кәнди-миз инди нефт ији верир чүмләсини тәһлил ет вә һәмчинс үзвүн һансы үзвә аид олдуғуну изаһ ет.

Карточка 2

1. Күнәш батыр, ахшам олур, һава гаралыр; Чејранлар да чөмән-ләрдә јухуја далыр; гыжылдајан чошгун чај да санки неј чалыр чүмләсини үзвләринә көрә тәһлил ет вә синтактик хүсусијәтләрини да-ныш.

2. Биз Азәрбајчаның гара вә аг гызыл усталарының рапортларыны дииләдик чүмләсиндә төһминс үзв-ләрини хүсусијәтләрини даныш.

Карточка 3

1. Издиһама һамы: ушағлар, гадын-лар, гочалар гошулурду. Издиһама ушағлар, гадылар, гочалар-һамы гошулурду чүмләсини тәһлил едиб, онун һағгында даныш.

2. Чүмлөни тәһлил ет, башлыча хүсусијәтләрини даныш: Дилшад сә-һәр тәздән, сәһәрин көзү ачылма-мыш јухудан дурур, әл-үзүнү ју-јур, анасына су кәтирир, сонра мәк-тәбә кедир.

Фикрими јекунлашдырарағ дејә би-ләрәм ки, синтактик тәһлили төк-чә садә чүмлөниң үзвләрини мүөј-јәнләшдирмәклә мәһдудлашдырмағ чох бәсит көрүнүр. Тәһлил үчүн елә чүмлөләр сечмәк лазымдыр ки, онлар шакирдләрин диггәтини һәм дә мәнтиги грамматик-үслуби мәсә-ләләрә чәлб етмәји тә'мин етсин, онларын нитг сәһвләринин [мәнтиги сәһвләринин] ислаһ олунмасына мүс-бәт тә'сир көстәрсин.

Азәрбајҗан дилиндән ачыг дәрсләрин тәшкилине даир

Наибә ҺҮСЕЈНОВА
Бакыдакы 237 нөмрәли мәктәбин мүәллими

Ачыг дәрсләр инди тәчрүбәдә һәм кениш јаылмыш, һәм дә мүәллимин педагожи фәалијәтинә гижмәт вермәјин ме'јарларындан биринә чеврилишидир. Лакин бир шеј вар ки, белә дәрсләри һәр мүәллиме дејил, тәчрүбәли мүәллиме һәвалә етмәк даһа мәгсәдәујгүндур. Педагожи усталыгы бахымындан пүхтөләшмәјән, јарадычы фәалијәт кәстәрмәји бачармајан мүәллим башгаларына нә нүмунә кәстәрә биләр? Габагчыл мәктәбләримиздә, сәһв етмирәмсә, буна хүсуси диггәт јетирилир; ачыг дәрсләр елә мүәллиме һәвалә едилер ки, онларын күндәлик ади дәрсләри мүшаһидәчиләри там разы салыр.

Мәнчә, ачыг дәрсләрин тәшкилини кәрәк һәр мүәллим өз үзәринә кәтүрмәјә чәсарәт етмәсин.

Бәс ачыг дәрсләрин тәшкилине верилән конкрет тәләбләр һансылардыр? Үмумијәтлә, һазырлыг заманы педагожи вә методик әдәбијәтдә бу мәсәләјә нечә истинад олунур? Габагчыл мүәллимләрин тәчрүбәсиндә нәләри өјрәнмәјә даһа чох диггәт јетирилмәлидир? Бу вә бу кими суаллара чаваб тапмаг вачиб шәртләрдәндир.

Әввәлән, нәзәрә алмалыјыг ки, һәр кәси разы сала биләчәк, һамынын хошуна кәлә биләчәк «идеал» дәрсин тәшкили нисби анлајышдыр. Она кәрә ки, өзлүјүндә бу вә ја дикәр дәрс он јахшыларын јахшысы олса да, јенә кими исә, нәјә кәрә исә разы салмаја билер.

Бир дә кәрүрсән ки, дәрсдә һәр шеј өз јериндәдир; мәнимсәмәјә дә, шакирдләрин инкишафы вә тәрбијәси мәсәләләринә дә диггәт јетирилир, әјаниликдән бол-бол истифаде олунур, шакирдләрин фәаллыгы јүксәк сәвијјәдә дурур вә с. лакин орада, оппонентләрин фикричә, интенсивләшдирмәјә кәстәрилән мејл шакирдләри јорур [синифдә кими исә тәсадүфән әснәјән кәрүбләр]...

Јахуд, бә'зән дә белә олур ки, мүәллим дәрси хош әһвал-руһијәдә кәкләјир; дәрсин оптималлыгыны тә'мин етмәкдә оптимизм хүсуси тә'сир гүввәсинә малик олур, шакирдләр һәтта нәгмә дә охујурлар. Белә һаллары тәгдир етмәк әвәзинә, дејирләр «Бу нәдир, мәкәр Азәрбајҗан дили дәрси нәгмә дәрсидир?» Мә'лум олур ки, мүшаһидәчи Илјинин, Амонашвилинин тәлим системиндә истифаде етдикләри мотивләшдирмә үсулларындан хәбәрсиздир.

Бә'зиләриндән исә ешидирик: «Дәрси јүксәк сәвијјәдә тәшкил етмәк үчүн орада кәрәк мәрһәләләрарасы әләгәләр позулмајајды. Һалбуки бу, мүасир дәрс үчүн нәгсандыр вә с.»

Кәрүндүјү кими, ачыг дәрсин тәһлилинә бу кими мөвгеләрдән јанашмаг сәһвдир. Сәбәби бунунла әләгәрдәдир ки, әлиминдә һансы чәһәтләрә вә нечә јанашмаг мәсәләсиндә конкрет ме'јарларымыз јохдур; мүәллимләримизин ачыг дәрсләрин нәзәријәсинә вә тәчрүбәсинә бәләддији һисс олунмур. Бу, һәр шејдән әввәл, онларын әлиндә мүасир дәрс проблеминә аид вәсаитләрин олмамасындан вә ја сон дәрәчә азылыгындан ирәли кәлир. Биз мүәллимләр билмәк истәјирик ки, кәрәк алим педагогларымызын ачыг дәрсләрә мүнәсибәти нечәдир? Белә дәрсләрин әһмијјәтини онлар нәдә кәрүрләр? Һәммин дәрсләр нечә тәшкил олунмалыдыр? вә с.

Мән бир практик мүәллим кими, бу фикирдәјәм ки, ачыг дәрс ади күндәлик дәрсләрдән фәргләнмәлидир. Әкәр мүәллим бир мүасир дәрс тәшкил едә биләрсә, ја әлә мүшаһидәчиләр дә биләрсә, бу ади ачыг

дәрсдир ки, вар. Сәһбәт дәрсин мүасир тәләбләрә чаваб вермәсиндән кедир.

Инди исә «Ара сөзләр» мөвзусунда бир ачыг дәрси нечә тәшкил етмәјимдән сәһбәт ачмаг истәјирәм.

Дүзү, бу ачыг дәрсә узун мүддәт һазырлашмалы олдум. Белә ки, нәзәри әдәбијәтлә марагландым, мүәллим јолдашларымыла методбирләшмәдә мәсләһәтләшдим, онлардан чох шеј өјрәндим. Бундан сонра тәхминни план чыздым. Тамамилә инандым ки, сечдијим мөвзу ачыг дәрс үчүн һәр чәһәтдән әлверилидир.

Дәрсин мәгсәдини ашагыдакы кими мүәјјәнләшдирдим:

1) ара сөзләрә даир шакирдләрдә мөһкәм анлајыш јаратмаг;
2) ара сөзләрә аид дәрсликдә нүмунәләриндән истифаде етмәклә шакирдләрә мұвафиг интонасија вердишләри ашыламаг;

3) онлары дургу ишарәләриндән јерли-јериндә истифаде бачарыгына јијәләндирмәк...

Әләвә, дидактик материаллар [карточкалар, плакатлар] һазырладым.

Кечмиш дәрс «Хитаб» мөвзусу иди. Бу мөвзунун һәлә ибтидан синифләрдән шакирдләрә таныш олдуғуну нәзәрә алараг, кечмиш дәрсин сорғусу вә тәкрарыны, башлыча олараг, интонасија үзрә вердишләри јохламагдан башладым. Бунун үчүн әввәлчә шакирдләрә хитаблары ајры-ајры сөзләр вә сөз бирләшмәләри илә ифаде олунан чүмләрлә јаздырдым. Сонра һәммин чүмләрлә интонасијасыны график ишарәләрә кәстәрмәји тәләб етдим.

Гејд едим ки, дидактик материалы дәрсликдәки 280, 281, 283 вә 285 нөмрәли чалышмалардан, һәләлә бәдин әдәбијәтдән истифаде етмәклә һазырламышдым. Јени дәрсә кечиди тә'мин етмәк мәгсәдилә тәркибиндә хитабла бирликдә һәм дә ара сөз олан чүмләрлә сечмишдим: 1) Достум, бәлкә, кәлмәјә һәвәсин јохдур? 2) Сәвдә ханым! Демәли, бизи тәрк едирсиниз? 3) Әһмәд мүәллим, доғрусу, һеч сизин бурада олдуғунузу билмәмишәм...

Чүмләрә шакирдләрә интонасијанын тәләбләрини кәзләмәклә охутдурдум, бә'зиләрини тахтада јаздырдым вә тәһлил етдирдим. Чүмлә үзвләринә кәрә тәһлил просесиндә шакирдләр ара сөзләрин [бәлкә, демәли вә с.] һансы чүмлә үзвү олдуғуну мүәјјәнләшдирмәјә чәһд кәстәрдиләр, лакин мән онлардан һеч биринин чавабы илә разылашмадығымы билдирдикдә ушағларын марағы гүввәтләнди. Беләликлә, синифдә проблемли вәзијјәт јаранды. Нәзәрләр мәнә дикилди. Кениш мұсаһибә апардым: шакирдләр өзләри мүәјјәнләшдирдиләр ки, һәммин сөзләр дә [ара сөзләр] хитаблар кими, чүмлә үзвләри илә грамматик чәһәтдән әләгәјә кирә билмир; демәк, онлар да чүмлә үзвү һесаб олуна билмәз. Нәтичәдә гејд етдим:

— Ушағлар, сиз ләвһәдәки чүмләрә мүшаһидә едиб кәрдүнүз ки, хитаблар кими, бә'зи башга сөзләр дә чүмлә үзвләри илә грамматик әләгәјә кирә билмир вә онлар да јазыда веркүллә фәргләндириләр. Кәрдүјүнүз бу сөзләр данышанын ифаде етдији фикрә мұхтәлиф чүр мүнәсибәт билдирир. Мәсәлән, бу вә бу кими башга чүмләрлә ифаде олунан фикирләрә бәлкә, кұман ки, шүбһәсиз, дүзү јәгинлик мә'насы верир. Бунлара грамматикада ара сөзләр дејилир.

Инди дејә биләрсинизми һәммин сөзләрин чүмлә үзвү ола билмәси үчүн нә лазым иди?

Шакирдләрин тәхмини чавабы:

— Чүмлә үзвү олан сөзүн лексик мә'на билдирмәси башлыча шәртдир. Бунлар исә һеч бир үзвлә јанашма, узлашма вә ја идарә әләгәсинә кирә билмир. Кәрүнүр, буна кәрә дә белә сөзләр ара сөзләр адланыр.

— Дүзкүн нәтичәдир. Ара сөзләр данышанын ифаде етдији фикрә мүнәсибәтини билдирән сөзә вә ја сөз бирләшмәсинә дејилир.

Бундан сонра шакирдләрин диггәтини ара сөзләрин нөвләринә аид ашагыдакы әјани вәсаит [плаката] јөнәлдиб јени дәрси онун үзәриндә давам етдирдим.

Мә'на нову	Ара сөзлөр	Мисаллар
Җәгинлик билдирәсләр	Әлбәттә, шүбһәсиз, һәгигәтән, доғрудан да, сөзсүз...	Шүбһәсиз, жарышда бизим колхоз галиб кәләчәк. Һәгигәтән, о, јахшы охујур. Возијјәт, әлбәттә, јахшы иди.
Күман вә шүбһә билдирәсләр	Бәлкә, бәлкә дә, еһтимал ки, җәгин ки...	Дәјәсэн, чамаат шәһәрден гајыдыр. Еһтимал ки, Әһмәд кәндә кәләчәк. Әскәр гардаш җәгин ки, евад бачын, анан вар?
Мә'луматын мән [кимә аид олдуғуну] билдирәсләр	Мәнчә, сәнчә, сизчә, рәвајәтә көрә, Маркса көрә, мә'лум олдуғу олдуғу кими...	Мәнчә, агыр ишдән сонра јатмағ фәјдалыдыр. [М. И.] Маркса көрә, дил практик, реал шуурдур.
Нәтичә вә фикрин сьрасыны билдирәсләр	Хүләсә, демәк, беләликлә, әввәлән, икинчиси, нәһәјәт...	Хүләсә, гоча мәнн тәбрик етди. [М. И.] Демәли, бу китабы о дүзәлдидир? [Ч. Ч.] Нәһәјәт, бу күн мәнә һәмнин медалы вердиләр.

Бу вәсаит үзәриндә апардығым изаһат-мүсаһибә просесиндә шакирдләрә ара сөзләрин һәр нөвүнә аид әләвә мисаллар сөйләјир, шифаһи нитгдә интонасијага дүзкүн риаят етмәләринә диггәтләрини чәлб едир, јазылы нитгдә исә веркүл ишарәсиндән истифадә гајдаларыны изаһ етдирирәм. Онлар әләвә оларағ буну да өјрәнирләр ки, ара сөзләр јалныз плакатда кәстәрилән нүмунәләрлә мөһдудлашмыр, бунларын саяы чоқдур; даһа доғрусу, әлбәт ки, шүбһә етмирәм ки, сөз јох ки, ола билсин ки, ола биләр ки, күман ки, мә'лум олдуғу үзәрә, дејиләнә көрә, гејд олундуғу кими, ешитдијимә көрә, билдијимиз кими, көрүндүјү кими, көрүнүр ки, беләликлә дә, үмумијјәтлә, ән нәһәјәт, ән башлычасы, нәтичә е'тибарилә вә с.

Һәм дә изаһ едирәм ки, бә'зән чүмләнни әввәлиндә вә ортасында кәлән бәлкә дә, беләликлә дә, һәгигәтән дә кими ара сөзләрдән сонра, адәтән, веркүл ишарәси гојулмур. Бунун сәбәбини да, дә бағлајычыларынын ара сөзләрин сонундакы интонасија мөвгејини әәифләтмәси, беләликлә, веркүлү әвәз етмәси илә әләгәләндирирәм.

Дәрсин сонракы мәрһәләсиндә ашағыдакы истигамәтләр үзәрә практик ишләр апардым:

- 1] бә'зи ара сөзләрин нитг һиссәләринә охшарлығы;
- 2] ара сөзләрдән һансы үслубларда даһа чоқ истифадә олунмасы;
- 3] нитгдә ара сөзләрдән јерли-јериндә истифадә олунмасынын мәғсәдәүјүгунлуғу.

Ев тапшырығы кими, шакирдләрә мұһакимә характерли кичик мәтн тәртиб етмәји тапшырдым. Бунун үчүн ашағыдакы мөвзулары тәклиф етдим:

- Дүнјада ән әзиз шәј нәдир?», «Ән ширин шәј нәдир?»
- Ән һөрмәтли адамлар кимләрдир?», «Мән анамы нә үчүн даһа чоқ севирәм?» вә с.

Бу гејдләримлә мән, әлбәттә, тәшкил етдијим ачығ дәрсин кедишин схематик шәкилдә изаһ етмәји нәзәрдә тутмушам. Арзу едәрдим ки, габагчыл мөәллимләрин нүмунәви ачығ дәрсләри һағғында мә'буат сәйфәләриндә јазылар тәтәз дәрс олунсин. Бу, тәриуәс мәрһәләләри апармағда биз мөәллимләрә чоқ көмәк кәстәрә биләр.

Ч. Чаббарлы ирсинин тәдрисинә мүасир методик мүнасибәт

Чамал Әһмәдов
С. М. Киров адына АДУ-нун профессору

Бир нечә ил бундан әввәл олмуш әһвалатдыр. Кечмиш Маариф Назирлијиндә академик М. Арифин башга бир мөәлифлә орта мәктәб үчүн шәрикли јаздығы «Совет әдәбијјәтә» дәрслијинин мүзакирәси кедирди. Рә'јчиләр орта мәктәбин дил-әдәбијјат мөәллимләри идиләр. Онларын дәрслијин мәзмуну, тәртиби принципләри барәдә чидди гејдләри варды. Рә'јчиләри даһа чоқ китабын Ч. Чаббарлыга һәср олунан һиссәсинин уғурла јазылдығы разы салырды. Мүзакирәјә јекун вуран академик М. Ариф өзүнәмәхсус тәмкинлә деди ки, мөәллим јолдашлар, сизә мә'лумдур ки, мән өмрүмү Ч. Чаббарлы ирсинин тәдгигинә һәср етмишәм. Бу сәһәдә аз иш көрүлмәјиб. Хејли јазылыб. Анчағ бунлар аздыр. Чәфәр Чаббарлыны јенидән јазмағ, онун јарадычылығына јени көзлә јанашмағ лазымдыр. Ч. Чаббарлы ирси өз јени тәдгигатчысыны көзләјир... Бу, бөјүк алимин узәккөрәнликлә дедији сәмини фикирләри, елми гәнаәтләри иди... Јашадығымыз мүасир күнләр, јенидәнғурма, ашкарлығ вә демократијанын вердији бөјүк имканлар бахымындан да, һәгигәтән, Ч. Чаббарлы ирсинин тәдгигинә вә тәдрисинә дә әдәбијјатшүнаслығ вә методиканын јени мүасир төләбләри илә јанашмағ һәјати бир төләб олмушдур... Инди һәјат чоқ сүр'әтлә инкишаф едир. Јашадығымыз техники ингилаблар, бол вә марағлы информасијалар дөврү тә'лимин мәзмунунда әсәслы дөңүш етмиш, шакирдләрин көрүш даирәси, мұталиә марағларында јени мүнасибәтләр, чидди дәјишикликләр јаратмышдыр. Инди шакирдләрин бәди и зөвгүнү, мұталиә марағыны онларын күн-күндән артан төләб вә зөвгүнү нәзәрә алмадан әсла уғурлар газанмағ мүмкүн дејилдир. Мүасир шакирд классикләрин, еләчә дә көркәмли совет јазычыларынын ән дәјерли әсәрләринә, онларын јарадычылығ јолларына белә ачығкөзлә, тәнгиди бахышла јанашмағы бачарыр. Мүасир ушағ амирлик јолу илә, рәсми кәстәришләрлә: «буну охумалысан», «буну өјрәнмәлисан» фикирләри илә инди әсла барыша билмир, о өзү сечир, өзү көрүб бәјәнир, өзү охујур вә јахшы илә писи ајырмағы бачарыр. Белә олдуғда, тә'лимә фәрди мүнасибәт јараныр, һәр бир шакирд өзүнә, зөвгүнә, мұталиәсинә мұвафиг әсәрләри сечиб охујур. Дил-әдәбијјат мөәллими мүасир шакирдин классик вә мүасир әдәбијјата бу јени мүнасибәтләрини, јени бахышларыны көрүб гијмәтләндирмәли, истигамәтләндирмәји бачармалы, тә'лими мөһз бу әсасда гурмаға наил олмалыдыр. Чәфәр Чаббарлы ирсинин тәдрисинә мүасир мүнасибәтдә дә бу төләбләри нәзәрдә тутмалыдыр. Мә'лумдур ки, мүасир мәктәбләрдә Ч. Чаббарлынын бәди ирси, онун јарадычылығы мұһүм јер тутан мөвзулардыр. Бөјүк драматургун ирсини өјрәнмәк јалныз онун шәхси һәјатыны вә зәнкин јарадычылығыны арашдырмағ, тәдгиг етмәк бахымындан дејил, Чәфәр Чаббарлы әдәби мәктәбини вә онун хүсусијјәтләрини, совет әдәбијјатынын, хүсусилә дә совет драматуркијасынын бир сыра чоқ вачиб јарадычылығ проблемләрини дәриндән өјрәнмәк бахымындан да чоқ әһмијјәтли вә фәјдалыдыр.

Габагчыл мөәллимләр Ч. Чаббарлынын әдәбијјат тарихимиздәки, хүсусилә Азәрбајҗан совет драматуркијасынын инкишафындакы бөјүк

ролуну шакирдләрә даһа җахшы баша салмаг вә бу сәһәдә онларда ајдын, мөһкәм әдәби билик ашыламаг үчүн өз методик имканларын-дан сөмәрәли истифаде едир. Бу чәһәтдән Бақыдакы 8 нөмрәли муси-ги төмајуллу интернат мәктәбинин дил-әдәбијјат мүәллими Р. Очаго-вун җахшы иш төчрүбәси вардыр. О, «Ч. Чаббарлы» мөвзусунун тәд-рисиндә техники төлим васителәриндән кениш истифаде едир. Мүәл-лимин өзүнүн һазырладығы диафильмләр, вал вә лент жазылары, һабә-лә драматурга һәср олунмуш тәдريس филми онун дәрсләрини мараг-лы вә төсирли едир. Бу габагчыл мүәллим өз дәрсләрини драма-турга һәср олунмуш хусуси стендләрдән, фото-албомлар вә с. әјани ва-саитләрлә һәмишә төчһиз едир. Онун сәлигә илә, ири кағызын үстүнә жазылмыш ашағыдакы әјани вәсаит үзәриндә дәрсдә апардығы сөһбәт-ләри һәмишә мараг доғурур. Бу әјани вәсаитдә халг шаири С. Вургу-нун ашағыдакы сөзләри жазылмышдыр: «Од кәлини», «1905-чи илдә» олмасајды, «Вагиф» дә, «Ханлар» да, «Фәрһад вә Ширин» дә, «Ни-зами» дә, «Ғачаг Нәби» дә, «Ғатыр Мәммәд» дә, «Шәрҗин сәһәри» дә там мө'насы илә јарана билмәзди. «Алмаз», «Севил», «Јашар» олмасај-ды «Һәјат» да, «Мәһәббәт» дә «Тој» да, «Вәфа» да, «Баһар сулары» да там мө'насы илә јарана билмәзди. Демәк истәјирәм ки, Чаббарлы дра-матуркија сәһәсиндә бизим һамымызын ән бөјүк мүәллимибиз ол-мушдыр».

Мүәллим бу әјани вәсаит үзәриндә фикирләрини јекунлашдырар-кән бөјүк С. Вурғунун гәнаәтләринә шакирдләрин диггәтини чәлб едир вә өз фикирләрини ашағыдакы плана мұвафиг јекунлашдырдыр: 1] Ч. Чаббарлынын бөјүк сәнәтинә етирам вә гијмәт. 2] Ч. Чаббарлы драматуркијасынын төсир күчү. 3] Драматуркијамызда Ч. Чаббарлы ән'әнәләри. 4] С. Вурғунун мүасир драматурглар вә онларын јаз-дыглары ән җахшы әсәрләри көрмәк, онлар объектив гијмәт вермәк бачарығы. 5] Әдәбијјат програмларынын төләби үзрә мөктәбдә тәдريس мүмкүн олмајан драм әсәрләри илә шакирдләри таныш етмәк.

Мүасир әдәбијјат програмларынын төләби үзрә Ч. Чаббарлы әсәрләри әдәбијјат тәдريسинин һәм ибтидаи, илкин мәрһәләси һесаб едилән V—VIII синифләрдә, һәм дә X [XI] синифдә өјрәдилер. Програмларда билаваситә Ч. Чаббарлы илә бағлы мөвзуларын тәдريسинин имканлары әсасында мүәллимә төвсијә едилер ки, о, бө-јүк драматургун классик драматуркија илә бағлы вә әлағәллијинә, Ч. Чаббарлы ән'әнәләринә ондан сонра кәлән драматургларын нечә садиг галдыгларыны да тәдрисдә јери кәлдикчә шакирдләрә чатдыр-сын. Беләликлә, инди төләб олунур ки, башга вачиб мөвзулар кими, Ч. Чаббарлы әсәрләри вә јарадычылыг јолуна даир материалларын тәдريسиндә мүәллим фәндахили әлағәјә хусуси фикир версин, Азәр-бајчан Совет драматуркијасынын төшөккүлү, инкишаф јолу, көр-кәмли јарадычыларынын јетишмәсинә, формалашмасына Ч. Чаббар-лы јарадычылығынын төсиринә диггәт чәлб олунсун. Фәнләрарасы әлағәләрин имканындан сөмәрәли истифаде дә бу мөвзунун сөмәрәли тәдريس үчүн ән өлверишли шәраит јарадыр. Үмумијјәтлә, чалышмаг лазимдыр ки, әдәбијјат тәдريسиндә комплекс тәдбирләрин вәһдәти тө'мин олунсун. Буна нечә дөзәсән ки, бә'зи мүәллимләр театрлары-мызын репертуарларында мөһкәм јер тутан, режиссор вә актјорлары-мызын јетишмәсиндә күчлү нүмунә мөктәби олан Ч. Чаббарлы пјес-ләринин ојнадығы ролдан чох заман сүкутла кечирилер. Һалбуки бу сәһә, үмумијјәтлә, әдәбијјат тәдريسинин ән вачиб проблемләрини — шакирдләрин бәдијјат јарадычылығын инкишаф етдирмәк, онларда мұ-тәлиф сәнәт сәһиләринин ишинә, фәалијјәтинә гијмәт вермәк бачары-ғы јаратмаг вә с. үчүн чох фәјдалыдыр. Елә бурадачә хатырламаг лазимдыр ки, Ч. Чаббарлы әсәрләринин тәдريس илә әлағәдар ша-кирдләри бәстәкар Ф. Әмировун «Севил» операсы, Ә. Бәдәлбәјлинин «Ғыя галасы» бәдәтләринә, онлардан вәташпыры мави экранда кәс-тәчилән фильмләрә, драматургларын әсәрләринин жазылмыш вә кәниш

динләјичи төрәфиндән рәғбәтлә гаршыланмыш мусиги әсәрләрини динләмәјә, мөктәб мусиги коллективләринин ифасында бу мусиги нөмрәләринин вахташыры сәсләнмәсинә наил олмаг лазимдыр. Ч. Чаббарлынын драм әсәрләри тәдريس едиләркән театрлармызда онун гәһрәманларынын устад јарадычылары М. Давыдова [Севил], Ә. Әләк-бәров [Саламов], М. Мәрданов [Имамверди] вә башга көркәмли актјор-ларымызын сәнәткарлығына шакирдләр јери кәлдикчә гијмәт вермә-ли, актјор сәнәтимиз барәдә жазылан әсәрләрин синифдәнхарич охусу-на наил олмалыдыр. Бу ишләрин методик уғурла нәтичәләнмәси, әл-бәттә, мөктәбин имканларындан чох асылыдыр. Вақы мөктәбләри опера вә театрлардан, рајон мөктәбләри мави экрандан сөмәрәли истифаде етмәлидир. Бақыда Чәфәр Чаббарлынын адыны дашыјан 161 вә 187 нөмрәли мөктәбләрин җахшы иш төчрүбәси өјрәнилмәјә вә јайылма-ға ләјигдир. Бу мөктәбләрдә Чәфәр Чаббарлынын һәјат јолдашы, мөрһум Сона ханымын [О, вахтилә драматургун адыны дашыјан театр музејинин директору вәзифәсиндә ишләмишдир] төшәббүсү илә мөктәб музеји төшкил едилди. Даими экспонатлардан ибарәт олан бу музеј-ләрдән јалһыз һәмин мөктәбин мүәллимләри дејил, гоншу мөктәбләр-ин мүәллимләри дә истифаде едирләр.

Ч. Чаббарлы јарадычылығынын тәдريسинә мүасир методик мұна-сибәт, һәр шәјдән әввәл, онун мөктәбдә тәдريس олунан әсәрләриндән башланыр. Чүнки Чәфәр Чаббарлынын бөјүккүлү јалһыз онун шәхсиј-јәти үчүн нөчиб әхлаги сифәтләри илә мөһдудлашмыр. Ону бир дра-матург кими шәһрәтләндирән, М. Ә. Сабир әдәби мөктәбине мөксүб сатирик шаир кими таныдан, көзәл һекәјәләр устады кими сөвдирән мөһб бөјүк вә надир истә'дады нәтичәсиндә јаратдығы көзәл әсәрлә-ридир. Бәдиј әсәрләри онун һәјат вә јарадычылыг јолунун ајнасы вә күзкүсүдүр. Ч. Чаббарлы әсәрләринә мүасир әдәбијјатшүнаслыг вә сөмәрәли методик јолларла јанашмаг лазимдыр. Бәс белә исә, Ч. Чаб-барлы әсәрләринә мүасир методик мұнасибәтләрдә инди даһа чох һансы мөсәләләрә диггәт вермәк, хусусилә, вачибдир?

Мөктәбин бүтүн инкишаф мәрһәләсиндә олдуғу кими, инди дә белә бир методик төләбә әсасланмаг лазимдыр ки, тө'лимиз мөз-муну дузкүн планлашдырмаг лазимдыр. Етираф едәк ки, бу сәһәдә һәлә дә бә'зи гүсурлар давам едир. Чох заман програм материаллары јухары маариф органлары төрәфиндән мүәллимә һазыр верлир. Бу јекнәсәглик исә ајры-ајры мөктәбин, синфин имканларыны, ша-кирдләрин билик, бачарыг вә марағынын нәзәрә алынмамасы илә нәтичәләнирди. Адәтән, бу чүр «планлашдырма» мөктәб төчрүбәси-ндә чох заман өзүнү доғрултмур, тө'лимдә формализм һалларынын јарапмасына сөбәб олурду. Маарифин јенидән гурулмасы, ашкарлыг вә демократијанын кенишләнмәси шәраитиндә инди төләб олунур ки, мүәллим тө'лим материалларынын планлашдырылмасына јарадычы, мүстәгил мұнасибәт бәсләмәли, һәр синфин, бә'зән һәр шакирдин имканларыны нәзәрә алмалыдыр. Инди мүәллимә ихтијар верлир ки, мөсәлән, зәруријјәт һисс етдикдә, һәтта, програмда тәдريس төләб олунан бә'зи әсәрләри башгасы илә өзәс етсин. Бу ишдә шакирдләрин марағыны тәдريسин планлашдырылмасы заманы нәзәрдә тутсун.

Тө'лим материалларына тәдريسин мүасир бахышда проблемли планлашмаја кениш јер вермәк даһа сөмәрәлидир. Тәвәсүф ки, бә'зи мүәллимләрин төчрүбәсиндә планлашдырманын бу сөмәрәли форма-сындан аз истифаде олунур. Тө'лим даһа чох мөзмунун шәрһи вә об-разларын төһлили илә мөһдудлашыр. Белә олдуғда әсәрдә галдыры-лан проблемләр вә онун бәдиј һәллиндә сәнәткар ахтарышлары һағгында шакирдләр сөһни мө'лумат алырлар. Мүәллим јадда сах-ламалы вә шакирдләри инандырмалыдыр ки, бөјүк әдәбијјат бөјүк проблемләр әдәбијјатдыр. Әсл сәнәткар исә јашадығы вә јаратдығы дөврүн, заманын вачиб, әсаплы, бөјүк проблемләриндән жазыб-јарадан сәнәткарлардыр. Ч. Чаббарлы да мөһб белә сәнәткарлардан олмуш-дур. Одур ки, мөсәлән, Ч. Чаббарлы јарадычылығын X синифдә

тәдрис едәркән ашагыдакы проблемләр әтрафында даһа чох дајанма-
лы, онларын шәрһинә хүсуси диггәт вермәлидир: 1] Ч. Чаббарлының
доғулдуғу, бөјүдүјү, төһсил вә төрбијә алдығы вә шөхсийәтинин
формалашдығы ичтимаи, сијаси вә игтисади мүнһит; 2] илк јарадычы-
лығ төчрүбәләри вә илк мәтбу әсәрләри. Бу әсәрләрдә галдырылан
проблемләр, илк бәдиин ахтарышлар вә уғурлар; 3] Ч. Чаббарлы јара-
дычылығынын биринчи дөврү вә онун хүсусийәтләри; 4] драматур-
гун бу дөвр јарадычылығынын үслүб төрзи вә романтизмнин хүсу-
сийәтләри: Күчлү характерләр вә чидди, кәскин конфликтләр јарат-
мағ уғрундакы бәдиин ахтарышлары; 5] Ч. Чаббарлы јарадычылығынын
да јени мәрһәлә: «Од кәлини» [1925] тарихи фаһиәси вә онун идеја-
бәдиин хүсусийәтләри; 6] социализм реализми јолларында уғурлу бәдиин
ахтарышлар вә онларын сәмәрәли нәтичәләри: «Севил» [1928],
«Алмаз» [1930], «1905-чи илдә» [1931] вә с. әсәрләрин Азәрбајҗан
совет драматуркијасында јени мәрһәлә ролу ојнамасы. Бу әсәрләрдә
галдырылан чидди вә вачиб проблемләр вә онларын жүксәк сәнәт-
карлығла бәдиин һәлли.

Көрүндүјү ки ми, «Ч. Чаббарлы» мөвзусунун тәдриси илә әлағә-
дар шакирдләрин гаршысында чох чидди проблемләр гојулмушдур.
Вәзифә — бу проблемләрин бәдиин һәллини тәдрисдә шакирдләрин фа-
ал иштиракы вә онларын конкрет әсәрләр үзәриндә мүстәгил ишләри-
нин сәмәрәли тәшкили јолу илә баша салмағ вә мәнимсәтмәкдән
ибәрәтдир. Мүәллим шакирдләрин мütалиәсини әввәлчәдән елә план-
лашдырмалыдыр ки, мәктәб китабханасынын вә она јахын китабха-
на фондларынын имканларыннан шакирдләр бу мөвзунун тәдрисинә
гәдәр Ч. Чаббарлынын ән вачиб әсәрләрини тапыб охуја билсинләр.

Мәктәб төчрүбәси кәстәрир ки, јухары синифләрдә әдәбијјат тәд-
рисинин методик уғурларыны шәртләндирән башлыча амилләрдән
бири әдәбијјат тәдрисинин илк мәрһәләси илә — ашағы синифләрдә
әлағәнин имканларыны нәзәр алмағдан да чох асылыдыр. Ахы ај-
ры-ајры фәнләрин тәдрисиндә олдуғу ки ми, әдәбијјат тәдрисиндә дә
тәлимин мөһкәм бүнвәрә, елми әсас үзәриндә гурулмасы вә тәшкили
чох вачибдир. Мөһкәм әдәби өзүл, мүкәммәл әдәби әсас олмадан,
үмүмијјәтлә, шакирдләрдә, хүсусилә, јухары синиф шакирдләриндә
дә јахшы әдәби билик вә зөғ төрбијә етмәк чәтиндир. Әдәбијјат тәд-
рисинин илк мәрһәләсинин өзүнәмәхсус чәһәтләри, мәгсәд вә вәзи-
фәләри вардыр. Бу мәрһәләдә ушағ јенијетмәлик дөврүндә јашајыр.
Онун јаш хүсусийәти вә психолокијасында, һәлә психологларын белә,
чәтин мүјјәнләшдирдикләри дәјишикликләр баш верир. Бу јашда
олан ушағ әтраф мүнһитә, төбиәт вә чәмијјәт һадисәләринә гаршы чох
һәссас олур. Психологларын гәнаәтләринә мәрә гызлар 10—11 јашла-
рындан, оғланлар исә 12—13 јашларыннан мütалиәјә хүсуси марағ
кәстәрирләр. Бу јашда олан шакирдләрин оху техникасы дәјишир, да-
нышыл мөдәнијјәти формалашыр, лексикону зәнкинләшмәјә доғру ин-
кишаф едир. Төбиидир ки, мүәллим бунлары тәдрисдә нәзәр алмалы-
дыр. Биз јаддан чыхармамалыјығ ки, илк әдәби аңлајышларын вә вәр-
дишләрин верилдији, ашыландығы бу синифләрдә шакирдин әдәбиј-
јатдан алдығы биликләри, бир тәрәфдән онун характеринин форма-
лашмасына мүсбәт тәсир етмәклә јанашы, дикәр тәрәфдән, онун әдә-
бијјата мейлини сәнәт вә пешәјөнүмүнү мүјјәнләшдирмәјә имкан
верир. Әдәбијјат тәдрисинин илк мәрһәләсинә мүәллимин хүсуси диггәт
вермәси бу синифләрдә бир нечә әсәри тәдрис олунан, һәјәт вә јарады-
чылығындан програмын төләби үзәр хәјли мө'лумат верилән Ч. Чаб-
барлы ки ми сәнәткарларын тәдрисиндә өзүнүн вачиблијини даһа чох
кәстәрир. Мө'лумдур ки, IV [V]—VII [VIII] синифләрдә Чәфәр
Чаббарлынын «Диларә», «1905-чи илдә» [I шәкил], «Фирузә» әсәрләри
тәдрис олунур. Бу синифләрдә шакирдләр Ч. Чаббарлы әсәрләринин
көмәји илә хәјли әдәби билик алырлар. Бу мө'луматлар исә онларда
әдәби һәһәтләрдә һәһәтләрдә ишләшкән илк нәзәри мө'лумат ро-
лу ойнајыр. Ч. Чаббарлының фикирли, ачығ мүнасибәтли, бир сәлә,

тенденсийәли сәнәткар олмушдур. О, һәјәтын әсас вә апарычы мейлә-
рини ајдын көрүр, јени һәјәтын, јени чәмијјәтин бөјүк кәләчәјинә,
уғурларына мөһкәм инанырды. Бунлар онун V—VIII синифләрдә ке-
чилән әсәрләриндә дә өзүнү чох габарығ кәстәрир. Бурадан да ша-
кирдләр һадисәләрә јазычы мүнасибәти аңлајышы илә таныш олурлар.
Бу синифләрдә кечилән әсәрләр шакирдләри инандырыр ки, Ч.
Чаббарлы өз әсәрләриндә инсанын мө'нәви аламини дәриндән күфүз
едир, характер бүтөвлүјүнү јаратмағын нүмунәсини кәстәрир. Ч. Чаб-
барлынын V—VII синифләрдә кечилән әсәрләриндә, хүсусилә, «Фи-
рузә» һекәјәсиндә төблиғ олунан елә фикирләр вар ки, о, јашадығы-
мыз күнләр — јенидәнгурма, ашкарлығ вә демократијанын кенишлән-
дији мүасир мәрһәлә илә чох аһәңқар, бәлкә дә там һәмәһәңк сәлә-
нир. Партија инди гаршыја јени төфәккүр, шуурларда ингилаби
дәјишиклик төрбијә етмәк ки ми чох вачиб бир вәзифә гојмушдур.
Бу, һәјәтын, инкишаф вә жүксәлишимизин төләбидир. Бу фикри ша-
кирдләрә чатдырмағ вә даһа мөһкәм мәнимсәтмәк үчүн «Фирузә»
һекәјәсиндән сәнәткарын ашағыда бөјүк узағкөрәнликлә дедији мütа-
лизәләри үзәриндә дәрин фикир мütәдиләси апармағ чох фәјдалыдыр:
«Игтисадијјатда ингилаб, һәјәтда ингилаб, мәишәтдә ингилаб, инсан
шуурунда ингилаб. Бу ингилаб төбиәтин көһнә ганунларынын белә
дәјишдирир». Бу синифләрдә, һәмчинин, Ч. Чаббарлынын ушағлығ,
көнчлик илләри, бөјүдүјү айләси, төһсил вә әдәбијјат тарихиндәки
јери барәдә дә шакирдләр библиографик мәзмунлу мө'лумат алырлар.
Бу мө'луматлар төрчүмәји-һал материалларынын әхләғ вә төрбијәдә-
ки бөјүк нүмунә ролу, әдәби шөхсийәт вә бәдиин јарадычылығ ки ми
чох мүрәккәб проблем барәдә әдәби билијин бүнвәрәси ролу ойнајыр.

Төбиидир ки, X [XI] синифдә Ч. Чаббарлынын елми төрчүмәји-
һалыны, јарадычылығ јолуну вә конкрет әсәрләринин ајрыча, хүсу-
си дәрә саатларында, јени әдәби фактлар әсасында тәдрисини план-
лашдыран мүәллим, јухарыдакылары мütләг нәзәр алмалы вә бу ју-
хары синифдә вериләчәк мө'луматлары шакирдләрин сәнәткар бара-
дә ашағы синифләрдә алдығлары биликләр үзәриндә гурмалы, онла-
ры тәдричән кенишләндирмәли вә тамамламалыдыр. Јалныз белә
олдуғда, шакирдләрин әдәбијјат тәдрисинин ајры-ајры мәрһәләриндә
алдығлары әдәби биликләр бир-бирини тамамлајыр, бири дикәри
үчүн әсас вә шәрг ролу ойнајыр.

Мө'лумдур ки, үмүмтөһсил мәктәпләриндә ајры-ајры сәнәткарларын
һәјәт вә јарадычылығ јолуну бүтөвлүкдә өјрәтмәк үчүн имкан
јохдур. Буна дәрә саатлары кифәјәт дејилдир. Әслинә бахсан, буна
еһтијәк да јохдур. Мүасир мәктәб үмүмтөһсил һәчминдә әдәби билик
верир. О, филолог һазырламыр. Бунула белә, һеч ким инкар етмир ки,
мүасир мәктәпләрдә әдәбијјат фәннинин саатларынын азлығы һамыны
дүшүндүрүр вә нараһәт едир. Бу, классикләрин тәдрисинә верилән
саатларын, еләчә дә Ч. Чаббарлынын һәјәт вә јарадычылығынын өј-
рәдилмәсинә ајрылан саатларын илбәил азалмасы ки ми хошақәлмәз
бир вәзијјәтдә дә өзүнү кәстәрир. Мүәллим бу нөгсанын доғурдуғу
чәтинлији әввәлчәдән нәзәр алмалы, Ч. Чаббарлынын, еләчә дә
башға сәнәткарларын тәдрисинә ајрылмыш дәрә саатларыннан макси-
мум дәрәчә мәнсулдар истифадә етмәли, дәрәдә һәр дәғигәнин, һәр
санижәнин мө'налы, марағлы әдәби фактларла изаһына наил олмалы-
дыр. Бу мө'нада «Ч. Чаббарлынын һәјәти вә јарадычылығ јолу»
адлы ичмал мөвзунун дүзкүн планлашдырылмасы вә сәмәрәли тәш-
кили чох вачибдир. Е'тираф едәк ки, үмүмијјәтлә, әдәбијјат тәдри-
синдә ичмал мөвзуларын методикасы јахшы ишләнилмәдијиндән вә бу
сәһәдә мүәллимә елми төвсијәләрин кифәјәт гәдәр верилмәдији үзүн-
дән бу мөвзулар [програмын төләби үзәр бу мөвзуларын сајы аз дејил-
дир] чох заман сәтһи, илансыз вә системсиз кечилди. Әлбәттә, бу,
чох чидди бир гүсурдур. Мө'лумдур ки, әдәбијјат тәдрисиндәки ичмал
мөвзулар өз мәзмуну вә вәзифәләри бахымындан, башлыча оларағ,
ики група бөлүнүр: 1] бүтәв бир дөврүн вә ја бир нечә дөврүн ичтимаи,

игтисади, сијаси və ədəби мүнһитини əһатə едэн ичмал мөвзулар; 2] кон-
крет бир сөнөткарын јашадыгы дөврүнү, һəјатыны, əдəби мүнһитини
вə јарадычылыгы јолуну əһатə едэн мөвзулар.

«Ч. Чаббарлы» мөвзусунун тəдриси илə бағлы олан ичмал мөв-
зулар икинчи група дахилдир. Нə аз, нə чох, бу мөвзуда, демək олар ки,
Ч. Чаббарлынын һəјат вə јарадычылыгы јолуну əһатə едэн, бəлкə дə
бүтүн проблемлəрдən ичмал јолу илə шакирдлэр мə'лумат верилди.
Бизə белə кəлир ки, буна һеч дə еһтијач јохдур. Ичмал мөвзуда сөнөт-
карын өзүнмөхсус бəдиј јарадычылыгы ахтарышлары, эн көркөмдү
əсəрлəri, бəдиј услубу вə башчылыгы етдији əдəби мөктəбин хусуси-
јөтлəri илə мөһдудлашмағ мүмкүндүр.

Ч. Чаббарлынын һəјаты вə јарадычылыгы јолуну хујасə едэн ич-
мал дəриндə мүəллим ашағдыкы пландан истифаде едə билэр:
1] Ч. Чаббарлынын јазыб-јаратдыгы дөвр, онун хусусијјөтлəri, əдə-
би мүнһити; 2] илк гəлэм тəчрүбөлəri вə мөтбү əсəрлəринин идеја-
бəдиј хусусијјөтлəri; 3] Ч. Чаббарлы јарадычылыгынын инкишаф
мөрһөлөлəri; 4] Ч. Чаббарлы јарадычылыгынын əдəби гəјнағлары-
мызла əлагеси; 5] Ч. Чаббарлы шаир кими: Сабир əдəби мөктəби
эн'өнөлəri. «Гыз галасы» поемасы. 6] Ч. Чаббарлы јарадычылыгы-
нын илк мөрһөлөлəri. Бу мөрһөлөдө јаранмыш: «Вəфалы Сəријə»,
«Солгун чичөклər», «Огтај Елоглу», «Ајдын» əсəрлəri вə һəмин мөр-
һөлөј дахил олан тарихи драмлары — «Эдирнə фəһти», «Улдуз» вə
«Нəсрəддин шаһ» пјеслəринин идеја мөзмуну. 7] Ч. Чаббарлы јарады-
чылыгында јени мөрһөлө — совет дөврү јарадычылыгы вə онун хусу-
сијјөтлəri. «Од кəлини» драматургун јарадычылыгында јени мөр-
һөлө кими. 8] Ч. Чаббарлынын романтизми вə онун хусусијјөтлəri.
9] «Социализм реализми руһунда јоғрулмуш драматуркија уғрунда
мүбаризəлəрдə» драматургун бөјүк бəдиј уғурлары.

Ч. Чаббарлы јарадычылыгына һəср олунмуш ичмал мөвзунун
тəдрисиндə тарихи фактлары, əсəр вə шөхсијјет адларынны орта мөктəб
шакирдлəринин јаш вə билик савијјəсинə мұвафиг сечиб групплашдыр-
мағ лазымдыр. Бə'зи мүəллимлəрин тəчрүбəсиндə мұшаһидə олундүгү
кими, ичмал мөвзулары чохлу рəгəмлэр, адлар, хронологжи тарихлэр
вə с. јүклөмөк вə ағырлашдырмағ һалларына јол верилмəмəлидир.
Бу чүр һаллар тə'лим материалларына марағы азалдыр вə тəдрисдə
чəтинлик тəрəдир. Мөктəбдə биринчи дəрəчəли əһəмијјет кəсб едэн
фактлар үзəриндə дајанмалы вə тəдрисдə онлара даһа чох диггет ве-
рилмəлидир. Мəсəлэн, мүəллим өз изаһында Ч. Чаббарлынын мөһə
һансы əдəби гəјнағлар үзəриндə јетишдијиндэн шакирдлэрə мə'лумат
верирсə, онун өз мүəллимлəri С. С. Ахундов вə А. Шаиг һағгында
фикирлəri үзəриндə əхлағи сөһбəтлэр апармағла кифајəтлөнə билэр.
Јахуд мүəллим Ч. Чаббарлынын өзүндən əввəлки драматурглар вə
драматуркија мұнасибəтиндэн нечə фəјдаландығындан данышаркəн
өзүнə сөнөт мүəлими һесаб етдији М. Ф. Ахундов һағгында дедији
бу сөзлəri дəрсдə охујуб орада тəблиғ олунан фикирлəрин изаһаты
илə мөһдудлаша билэр. Ч. Чаббарлы јазыр: «Мирзə Фəтəли бир əдəб
вə бир шаир олмағдан даһа артығ бир чəмијјетчи, бир əмөлпəрвəр-
дир. Ону јазычылыға тəһрик едэн дə бəдиј зөвгүндən даһа артығ ич-
тимаи мəфкурөлəri иди... һəјатын бир тəрəфи сөкүлүр, дағылыр, о
бири тəрəфи башға, там башға вə јени бир бичим дə тикилирди. Бура-
да Мирзə Фəтəли бир мүнəндис кими бу сөкүлөн вə тикилэн бина-
нын башы јанында дурмуш, амансыз гəлəми илə бура сөкүлмəлидир,
бура исə белə тикилмəлидир дејир» [Əсəрлəri, 3-чү чилд, В., Азэрнəшр,
1969, сəһ. 384—385].

Ч. Чаббарлынын јарадычылыгы барəдə ичмал мə'луматын верил-
мəsi, бир тəрəфдən, сөнөткарын кечдији һəјат јолу, јарадычылығ
ахтарышлары, бəдиј услуб хусусијјөтлəri, јарадычылығ лаборатори-
јаы илə шакирдлəri таныш етмөк мөсəлди күдүрсə, дикəр тə-
рəфдэн, шакирдлəр үчүн тəһсил мөктəблəриндə дүрмөтлəр вə тə-
дрисиндэн сечилиш вə тəдрис үчүн нисбəтэн кениш вахт ајрылыш
ики əсəринин — «Алмаз» вə «1905-чи илдə» пјеслəринин даһа самə

рəли тəдриси үчүн истигамəтлəндирилмəлидир. Шакирдлэр бу əсəрлə-
рин ады, мөвзусу, идеја мөзмуну һағгында драматург һағгында ичмал
мөвзунун тəдриси заманы лазыми билик алсалар да, онлары кениш-
лији илə хусуси дəрс саатларында өјрөнирлэр. Бурада инчə бир мөто-
дик чəһəт дə нəзэрə алынмалыдыр. О да ајрылығда өјрəнилэн бу пјес-
лəрин тəдриси елə апарылмалыдыр ки, онлардан алынан биликлэр
Ч. Чаббарлы јарадычылыгынын үмүми вə тəркиб һиссəsi олсун. Ша-
кирдлəрин бу əсəрлəрдən алдығлары биликлэр коллективлəшмə иллə-
риндə Азэрбајчан кəндинин бəдиј ин'икасы вə халғлар достлуғу проб-
лемлəринин тəсвири сəһəсиндə бəдиј ахтарышлары вə чох бөјүк сəм-
рəли бəдиј нəтичөлəрини даһа јахшы баша дүшмөјə вə тамамламаға
əсас олмалыдыр. Јери кəлмишкən бурада сон заманлар бə'зи мөтбү-
сəһифөлəриндə, елəчə дə мөктəб тəчрүбəсиндə мұшаһидə едилэн вə на-
раһатлығ доғуран бир фикрə дə мүəллимлəрин диггəтини чəлб етмөк
истəјирəm. Мə'лумдур ки, јенидэнғурма, ашкарлығ вə демократијанын
ачдығы имканлар бахымындан биз кечдијимиз јола нəзэр салдығда
инди бир сыра вачиб проблемлэрə јени тəфəккүр тəрзи бахымындан
јанашмалы вə гижмəтлəндирилмəли олуруг. Партија бизə гүсурларымы-
зы, бурахылан нөгсанлары, тəһрифлəri, өјинтилəri инди там ачығ-
лығла көрмөји вə буллары чəсарəтлə арадан галдырмағын јоллары-
ны көстөрир. Бу чүр өјинтилэр, тəһрифлэр коллективлəшмə иллəрин-
дə дə олмушдур. Бөјүк совет јазычысы М. Шолохов өзүнүн «Ојан-
мыш турпағ», Ч. Чаббарлы «Алмаз» əсəрлəриндə чох бөјүк узаккөрөн-
ликлə бу өјинтилəri, тəһрифлəri көрмүш вə чəсарəтлə онларын бəдиј
һəллини вермишлэр. Əдəбијјатшұнаслығда чох заман бу əсəрлэр јуха-
рыдан көстөришлəрин, сифарисшəрин, бə'зэн əввəлчəдэн сүн'и сурəтдə
үјдурулмуш консепсијаларын өлчүсү, мə'јары илə гижмəтлəндирил-
мишлэр. Һалбуки өн дүзкүн тəһлил, бəдиј əсəрə јанашмағда өн доғру
өлчү ваһиди əсəрин өз бəдиј имканлары олмалыдыр. Алмазын шəх-
синдə мұасир кəнд мүəллимлəринин образыны көрмөмөк кими дүшү-
нөн вə буна көрə дə «Алмаз» мөктəб програмларындан чыхармағы
дүшүнөлэрə чаваб вермөк лазымдыр ки, «Алмаз» јени тəфəккүр тəр-
зи илə тəһлил етмөк лазымдыр. Белə олдуғда Ч. Чаббарлы сөнөти-
нин бөјүккүлүгүнү һəм кениш мұасир охучу, һəм дə шакирдлэр даһа
јахшы баша дүшөрлэр.

Бəдиј дилимизин бөјүк устады

Нəмидə АББАСОВА

С. М. Киров адына АДУ-нун профессору

Дејирлэр, бөјүк сөнөткарлар əс-
лəri габаглајыр, онларын кəлам-
ларында кəлөчөк инсанларын амалы,
сəси, сөзү ешидилер.

Устад сөнөткар Ч. Чаббарлынын јар-
рым əср бундан əввəл сөјлөдији
сөзлэр бу күнлə, космоса јол ачмыш
инсанларын бəдиј һисси илə нечə
дə сөслəшир:

Јердөн учар,
Ајдан кечөр,
Улдузалара вармагчын,
Көјүн кениш гөлбине
Дөмир ганад чаларың.

Бу сəтирлэр заман арасындакы
мəсафəни, елə бил ки, гысалдыр,
өлмөз сөнөткарын сəсини јарадан
инсанларын чəркəсиндə бир даһа əб-
дилəшдирир. Ч. Чаббарлы гыса, лакин
долғун һəјат јолунда һəмишə белə
олмушдур, чəмијјəтин уча кəлөчəји-
ни тəрəннүмə чалышмышдыр. Онун
јаратдығы сурəтлəрин һөр бири јаша-
дығы мүнһитин буховларындан азад
олмаға, инсаны хошбəхт едə бил-
чөк бир дүнјанын үфүғлəринə доғру
ганадланан мүбариз кəнчлəрин сур-
рəтлəридир. Ч. Чаббарлы бəдиј əсəр-
лəрин мајасы олан дилə, ифаде ва-

ситәләринә дә белә мүнәсибәт бәсләмишдир. Ч.Чаббарлы нә дилә зораклыгы көстәрән, нә дә дилдә раст олунан һәр сөзә, ифадәжә бәрәәт газандыран сәнәткарлардан олмушдур. Аһәнкјндә, сөзләриндә халгын дил мәдәнијәти, ифадә гүдрәти сәсләнән мүасир дујумлу бир дилин јорулмаз ахтарычысы вә белә бир дилин устады кими јүксәлмишдир. Ч.Чаббарлынын дил ирсиндә бәдилик, хәлгилик принципи мүасирлик вә ән'әнәвлик принципи илә өз поэтик бөлүмәзлијини тәсдиг етмишдир. Дилин бәдилик ән'әнәси ахарыны чох гөдимдән көтүрүр; нәгмәләрдән, ләлалардан, нағыл вә дастанлардан, бу сыраны зәманәмизә гәдәр узадыб көтирән Нәсимидән, Хәтайдән, Фүзулидән, Вагифдән...

Дилдән истифадә едәнләрин дикәр группларындан фәргли оларак, јазычылар дилә јарадычы мүнәсибәт бәсләјирләр. Халг дилиндән јени сөзләр көтүрүб бәди әсәрләрин дилинә көтирүр, сөз јарадычылығы имканларына, гәјдаларына архаланыб јени сөзләр вә ифадәләр јарадырлар; јахуд мә'лум сөз вә ифадәләрә јени-јени мә'на инчәликләри, бәди гүввәт, јени естетик зәвгә көтирүрләр. Ола билир ки, бунларын бир нечәси бир јазычынын ирсиндә, ола да билир ки, һамысы бу вә дикәр јазычыда өзүнү көстәрсин. Лакин сөз сәнәткарына мөхсус олан бу чәһәтләр бүтөвлүкдә онун фәрди үслубунун көстәричиси олса да, һәлә бәди дилдә онун новаторлуғуну гәбул етмәжә әсас вермир.

Јазычынын новаторлуғу онун әдәби ирсинин бәди дил системи илә мүнәсибәтиндә мүәјјәнләшир; дили мүасир бәди зәвгә чаваб верәчәк јени кејфијәтләрлә зәнкинләшдирмә, она даһа јүксәк бәди гүдрәт вермә сәнәткарлығы илә вәһдәт тәшкил едир. Новатор јазычыларын бәди ирсини ејни заманда халг дилинә әдәби-бәди дил илә ујушдуран бир лабораторија олур. Бурада јени сөзләр, ифадәләр дә јараныр, сөзләрә јени мә'на вә рәнк дә верилир, сөзүн үслуби јөнү дә дәјишир, халг дили илә бәди дил арасындакы мүбадилә просесинин јени-јени нүмунәләри дә тәғдим едилир. Бир сөзлә, белә сәнәткарлар дилин ифадә имканларынын еңишләтүрмәси, ондәки, тә'сирлилик јаратмағла бә-

рабәр, һәм дә әдәби-бәди дилин инкишафына истигамәт верирләр. Ч.Чаббарлы да белә сәнәткарлардандыр.

XX әсрин әввәлләриндән башлајараг, әдәби дилимиз сүр'әтлә дәјишир, үслубларын функционал нәвләри чоғалыр, онун әдәби-бәди дилимизә тә'сири дә күчләнирди; халг дили илә әдәби дилин характери әтрафында мүбаһисәләр апарылырды. Әсрин әввәлләриндә мүбаһисәјә сәбәб олмуш мәсәләләрдән бири дә халг дилинин бәдилик гүдрәти, естетик имканлары мәсәләси иди. Әслиндә әдәби-бәди дилин хәлгилик төмәлини зәифләтмәжә, инкар етмәжә чалышан гүввәләрин сонунчу һәмләси олмаса да, бәди дилә гаршы чыхмағда истифадә етдикләри сонунчу тутачаг иди. Илк бахышда бәснәт көрүнән бу мәсәлә Азәрбајчан бәди дилини аңчаг шүбһә алгынды гојмур, һәм дә онун индики чанлы бунөврәси, халг дили илә бәди дил ән'әнәси, Нәсими, Фүзули ән'әнәси, кәзәллик, тә'сирлилик, образлы тәфәккүрүн парлаг ифадә ән'әнәси арасында учурум јарадыр, бунлары бир-бириндән ајырырды. «Чобан-чолуг дили»ндә јазылан комедија, јахуд фәчһә нүмунәләри ачы истеһза илә гаршыланырды. Белә бир дөврдә јүксәк тә'сирли бир дил, хүсусилә јени формалашмағда олан драматуркија дилинин романтик сәпкиси олан, е'чәзкарлығы илә динләјичини, охучуну разы салан бир дил уғрунда ахтарышлар апарылырды.

Халг дилинин бунөврәси үзәриндә бој атан романтик дил уғрунда Ч.Чаббарлынын ахтарышлары уғурлу олду. О, һиссә, ағыла, шүүра һаким кәсилән елә бир дилин нүмунәсини верди ки, бу дилин васитәсилә алтун, мәнсәб пучлуғунун һөкмү охунду, мә'нәви дүнјалары һечлијә, чисмани варлығлары сәфиллијә дүчәр олмуш Ајдынларын, Оғтајларын лә'нәтләри, һарајлары сәсләнди.

Ч.Чаббарлы белә бир дилин јарадылмасында аңчаг дилин өз варлыгындан, өз имканларындан истифадә етди. Бурада чанлы халг дили кәламлары илә бәди сөз ирсинин әсрләр сынағындан чыхмыш сөзләри сәсләнди. Ч.Чаббарлы монолоғләрди диләләрди, афоризмлар, мөһәбәтләри бәди ирсин ән'әнәви сөзләрин

тә'сирини гүввәтләндирән, бунлары јени рәнк верән бир лабораторија олду. Белә ифадә васитәләри кеңиш аудиторијалы Ч.Чаббарлы драмлары илә даһа да күтләвиләшди. Ч.Чаббарлынын «Ајдын», «Оғтај Елоғлу», сонра исә «Од кәлини» пјесләинин дили бәди нәср, драматуркија сәһәсиндә кәзәллик, тә'сирлилик, бәдилик өрнәји олду. Бу әсәрләрдән сонра бәди дилимизин сәдалары кәсилмәди, мүхтәлиф сәнәткарларын сәси, нәфәси илә говушду.

Ч.Чаббарлы бәди дилимизә риторик суаллар, тәқрарлар, тәзадлар, бәди хитаблар, поэтик тә'јинләр, фигурлар үзәриндә јүксәлән пафос, милли дил әсасында кәкләнмиш сәһнә аһәнки кәтирди. Ону да гәјд етмәк ләзимдыр ки, бу пафос ахыра гәдәр Ч.Чаббарлы дилини тәрк етмәди, сонә гәдәр горуруб сахланды. Чаббарлынын кәнч гәһрәманлары өз кәдәрләрини, сәдәчә оларак, протест сәвијјәсинә галдырмыр, һәм дә кәдәрләринә баис олмуш кәһнә гурулушун шәртләрини, ичтимаи, мә'нәви әсасыны өлдүрүчү бир дил илә гамчылајырлар. Һаким ганун «зәкалар дүшмәни, ирадәләр гатили», «Аллаһу әкбәр», «Бәјүк жандарма» адландырылыр.

Бу пафос «Од кәлини» пјесиндә ингилаби пафоса кечди. Елханьин пафослу диалог вә монолоғлары бәјүк бир халгын һағсызлығы, гәсбкарлығы гаршы үсјаныны билдирир, азад дүнјанын гурулмасы уғрунда чарпышан кәнчин ингилабчы, мүбариз характерини көстәрир. «Өз гул вәзијјәтини баша дүшән вә буна гаршы мүбаризә едән бир гул ингилабчыдыр. Өз гул вәзијјәтини баша дүшмәјән вә сакитчә, шүүрсүз, дин-мәзчә гул һәјәти кечирән бир гул сәдәчә гулду». [В. И. Л е н и н] Елхан өзүнү гул дејил, даһи, дүһа адландырыр. Ч.Чаббарлы дил пафосуну өдәјән керчәклијин, мә'на вә мөзмунун ачылмасы үзәриндә ајрыча дајаныр, буна диалог һәср едир. Бунунла да пафос вә сәчијјә арасындакы мүнәсибәтин бир мөғамыны дејил, бунун әсас ме'јарыны тәғдим едир. Пафос фикир, идеја, мүләһизәнин галиб кәлмәси мөғсәдини изләјән интонасија говушуғудур. Мәзмун вә мә'нанын тон, сәс чаларлары илә гүввәтләндирилмәси, даны-

шанын фикрини гаршыдакына гәбул етдирмәк нијјәтинин көстәричиси дир. Пафос объектив, доғру олдуғу кими, сахта да олур, драм әсәрләриндә онун сәчијјәләндиричи еффәктини дә бу чәһәти мүәјјән едир. Ч.Чаббарлы өз образларыны онларын характеринә ујғун бир дилдә данышдыр. Бундан совет дөврү пјесләриндә даһа кеңиш истифадә едир. Күлүшү, Алмазы, Ејвазы, Күлсабаһы белә бир дил илә данышдыр. Әввәлки сурәтләрдән фәргли оларак Ч.Чаббарлынын реалист дил илә јаздығы пјесләрин гәһрәманлары јени чәмијјәтин мүхтәлиф сәһәләр боју јүксәлишинин фәдаиси кими мүбаризә апарырлар. Гадын азадлығы, коллективләшмә, елми-техники тәрәғти уғрунда вурушур, мәдәнијәт, инчәсәнәт сәһәсиндәки керилијә гаршы чыхырлар. Бу дөврдә сурәтләрин данышығ эдасында јекчинлик силинир, инди сурәтин данышығыны биләваситә онун гаршысында дуран конкрет мөғсәд мүәјјән едир, сурәтләр әһәтәси јәгинләшдирир. Бир мөғамда тәшвиғедичи дил илә данышан, мәрәмыны вәтәндаш пафосу илә сөйләјән Алмаз башта бир мөғамда чанлы дилин тәбии, дуру, сәмими сөзләри илә кәнчлијә мөхсус олан һәјәт мәһәбәтини истиганлылығыла ифадә едир. Бунларын һәр икисиндә дә она мөхсус олан инандырычылығ, полад мүһакимә һаким кәсилир, сөзләр, ифадәләр исә мөғам, сурәтләр әһәтәсинә көрә низамланыр, онлара ујғун сечилир. Белә бир данышығ дәнмәләри сурәти чанлы едир, онларын тәбии һиссләрини, нијјәтини, мөғсәдини ајдын баша салыр.

Ч.Чаббарлы јарадычылығ боју белә бир объективлијә һағг газандырыр ки, төмтәрағлы, образлы, кәскин вә тә'сирли данышығ үрәјә јатандыр, вахтилә бәди зәвгү дә охшамыш, бәдини һисси дујума гидә да вермишдир: Лакин белә бир данышығла, белә бир сәһнә дили илә гуруб јарадан күтләјә драматург аз көмәк едә биләр. Инди јазычы елә бир дил илә данышмалыдыр ки, ону халгын бүтүн төбәгәләри: зијалысы да, кәндли вә фәһләси дә баша дүшә билсин, төкчә баша дүшмәк дејил, јазычынын бәди нијјәтини, мөғсәдини бөлүшә билсин. Ч.Чаббарлынын совет дөврүндә јаратдығы сурәтләр

халгын чанлы, төбин дилинде данышыр; бу дилдә халг дилинин сөзлери елө бә «јатаг» тошкил едир ки, һәтта дөврүнә көрә чох ја-јылмамыш олан саһә сөзләри белә, бу зәминин үзәриндә тамашачы үчүн ајдын вә аңлашыгы олур. Бу дөврдә пафос әкс характерли сурәтләрин гаршылашмасында, бунлардан биринин данышыгында мүө-јөн мөгамла баглы баш галдырыр. Алмазын төшвигедичи, пафослу данышыгы, онун Јахшы илә диалогу башдан-баша сәмини гадын һиссләринин ифадәсинә бојанмыш тәрздә үзә чыхыр. Бурада Алмаза мөксус олан төләбкарлыг, төшвигедичилик арадан галхмыр, садәчә оларга, данышыгын рәнки башгалашыр. Драматург онун дилинде гаршыдакыны дүјдугуну, онунла һәм-дөрд олдугуну бәлли едөн ифадәләр, әәрб мөсәлләр сечиб ишләдир: «ај јејиб аја дөймәк» «евин дамындан, очагын шамындан башга бир шеј көрмәмәк», «гачанын диза арыяр, аглајанын көзү». Бу сәһнәдә Алмазын анышыгы чох төби, чанлы вә инандырычыдыр. Тамашачы онун һиссләринә дө инаныр, ејни заманда јени дүјянын мөзијәтләри сарыдан ирәли сүрдүјү төләбләрә дө һагг газандырыр. Ејвазын да данышыгы беләдир [«1905-чи илдә»]; Күлсүмүн Имамверди илә данышыгы садә мөишәт диалогу руһунда сәсләнир. Агамјанла данышыгы исә сәртдир. Ермәни милончусу Агамјан ону өз төрәфинә чөкмәк үчүн чох һијләләрә ол атыр, һәтта онунла гоһум олмаг гәрарына кәлиб Ејвазы јолундан дөндөрмәк истәјир. Нәтичә вермәдикдә јаланчы пафос ганад верир, белә бир данышыгла Ејвазын милли һиссләрини еһтизаза кәтир-мәк истәјир. Пролетар Бақысынын фәһлә синфинин образы олан, бејнәл-миләл руһда бөјүмүш Ејваз белә данышыгын сахта маһијәтини ачыб кәстәрир, јаланчы пафосу «гызыш-ма» адландырыр, «милли намус» тө-әссүбкешлијинин маһијәтини кәскин бир дил илә сөчијәләндирир:

«Ејваз. Агамјан! Сөзләринизә диг-гәт един, чәнаб Агамјан! Милли намус! Сизин милли намусуңуз пул-дур, мәнсәбдир. Онлар бизим нә дүшмәнимиздир? Онлар да бизим ки ми јүк дашыр, чәкчә вурур, төрәпә газыяр, сан төкүр, бир гәрча

гуру чөрәк газанырлар. Онларла бизим нә дүшмәнчилијимиз вардыр? Лакин сиз ики догма гардашы богуш-дурур, һәр икисинин ганыны сорур-суңуз. Бизим дүшмәнимиз онлар дө-јил, бизим дүшмәнимиз сизсиниз; сиз агамјанлар, сиз саламовлар вә сизин габагыңызда кедән император жандармлары. Бизим вурущумуз милләт вурущу дөјил, синиф вурущудур».

Ч.Чаббарлы бу дөврдә сөзләр, ифадәләр, грамматик гајдалар үзәриндә тө'сирлилик, каскилик мөксәди илә-ләјөн әмәлијәтләра чох јер вермир. Төби, чанлы диалог гајдаларына архаланыр. Бурада нә јазычы мүдә-хиләси, нә дө драматург идәрәси һиссә олунур. Вуна бахмајараг, диалоглар силсиләси јери кәдикдә төбиәт-мөишәт деталларыны, сурәтләрин психо-локијасыны, һәтта зөиф тутула билән хасијәт өзүнәмөксуслуларыны да диктә едир. Онун гурдугу диалог-лар илк бахышла адидир, чанлы дилдәки кимијидр. Лакин бунларын дахили гатларындан кечирилән бәдин һәгигәт ади дөјил, мүрәккәб вә дүшүндүрүчүдүр. «1905-чи илдә» пјесинин илк сәһнәсиндән бу мөзијәт диалог силсиләсинин төмәлин-дә дурур. Бу сәһнәдә Набатла Күлсүмүн данышыгы заһирән мөишәт данышыгыдыр, елат гадынларынын мөишәтинин бир лөвһәсидир, елә бир ки, һәр күн ешитдијимиз бир диалог-дур! Лакин үздә беләдир. Бу ади диалог «гоншу һаггы, танры һаггы» демиш улуларын инамыны ешит-дирир, бир-биринә төн кәлән гоншу-ларын үлфәтини, бу үлфәтдә бәр-кимиш достлуғун доғмалыгыны ифадә едир. Һәр бир айләдә һалал-лығын, көзүтохлуғун мүсбәт бир хасијәт кими горундуғу, көрәкли ан-да бири-биринә әлтутмаглығы, бири-нин дикәринә мөһрәмлији, көрпә-ләринин бир дөшдөн сүд әммәси, һәр ики айләнин бөјүгә, агбирчәјә, синнини кечирмишә гајгысы, ону го-румага чалышмасы кими инсани кәјфијәтләр диалогун сыраданмасы архасындан кечиб кедир. Бунунла јанашы, драматург кичик, зөиф туту-лан бир хәттин дө гејдинә галыр; гадынлардан азербәјчанлы Күлсүм ев-ешик ишләриндә даһа зирәкдир. Бунларын һамысы ади сөзләрин, гәсәтә чәтләләрин, гәлп-јәрдә иш-ләнмәси, бир бирикми мұшајәт едөн

репликаларын бағлылығындан аңла-шылыр:

Күлсүм. Ај Набат бачы! Ај На-бат бачы! Бу јијәси өлмүш чил тојуг ики күндүр јенә дө фал апарыр. Һеч билмирәм һара баш көтүрүб кедир. Дејирәм, бәлкә, сизин һинә кәлди.

Набат. Һинә бах, Ај Күлсүм ба-чы, дүнөн һиндән ики дөнә гәриб јумурта тапмышам.

Күлсүм. Јијәси өлмүш бир јердә отуруб гахыла билмир.

Набат. Ала, бунлары да апар, дүнөн ахшам әјирмишәм.

Күлсүм. Нә хәбәр гачһагач дөјил ки, мәним һәлә әјирилмиш јунум вар.

Набат. Сән аллаһ ај Күлсүм ба-чы, маллар кәләндә сән онлары бир аз јемлә, мән Ејвазы јола са-лым.

Күлсүм. Дана кәлиб, јемләмишәм, о бириләри дө фарағат еләрәм. Сән архајын ол, ишини көр.

Ч.Чаббарлы бә'зән сөзүн ән ки-чик мө'налы һиссәси олан шәкил-чиләрә дө бәдин ијјәт сәмтиндән јанашыр. Бир шәкилчини она ја-хын елә шәкилчи илә дөјишир ки, бунун сәјәсиндә емоционал һалын, һисси мұнасибәтин гүввәтли ифадәси әлдә едилир. Мөсәлән, о, севән әв-зинә севичи сөзүнү «кәшф» етмиш-дир. Ч.Чаббарлы мүөјөн мөгамлар-да севән сөзүнү дөфәләрлә төкрар-ладыгы һалда, һарадаса мө'нанын ифадәсини буна «е'тибар етмир», севичи сөзүнү сечир. Бу сөз она ичтимаи бир мө'налы — мөдәни јүк-сәлиш, ичсәсәт, театр мөдәнијәти угрунда һөјәтыны әсиркәмәјөн кәч-ләрин бөјүк халг мөһәбәтини даһа угурлу ифадә етмәкдә «көмәк кәс-тәрир». Севичи сөзү бу мөнада әсл тапынты иди, сөз сәнәткәрынн тапынтысы.

Биз Ч.Чаббарлы әсәрләринин 1968-чи ил нәшриндә бир «дүзә-лишә» диггәти чәлб етмәк истәјирик. Һәмин нәшрдә севичи сөзү севин-чи, севимли, севкили сөзләри илә дөјиширилмиш, беләликлә, мөтләби дө долашдырмышдыр: «Отгај... чан-лы бир инсаны тахта бир ојун-чаг кими ојнатмаг, севинчи [?] јазыг бир үрәји сахсы бир кукла кими атыб-тутмаг, чамурларла чыр-пыб тико-тико парчаламаг... «Өздә-мир. Јашасын Азербәјчан сәһнәси-

нин севинчи [севичиси олмалы иди — Н.А.]...» «Елхан... гардашынын белә мызрагына көкс көрән севинчи [?] бир көнүл сәндән нә истәјә биләр».

Севичи сөзү дилимизин сабит дүгәт төркибиндә ишләнмир, бунун јазычыја мөксус олдуғуну төртибат-чы көрәк нәзәрә ала иди. Ч.Чаб-барлы кими һәр сөзүн мө'на, тө'сир инчәлијини бир сәнәткәр марагы, дил фәданси кими иләјөн јазычы-нын ирсинә белә мұнасибәт төәссүф доғурур.

Ч.Чаббарлынын сөз сәнәткарлығы-на белә инсафсыз гәсди, «Алмаз»ын дилиндәки сатдыг сөзүнүн «дүзә-лишиндә» дө көрүрүк. Бу сөз халг дилиндә тиچارәт, алыш-верилшә бағ-лы ишләнән сөздүр. Базара чыха-рылан, төдәвулә бурахылан, пула дөјишилә билән, әвәзиндә бир шеј алынан малдыр; сатдыг мал бирләш-мәсиндә бу мө'на чох ајдын дүјү-лур. Ч.Чаббарлы бу сөзүн кәлир үчүн истәһсал едилән әшја мө'на-сына диггәт јетирир, сөзүн бу им-канындан јени чөмијјәтә јарамајан «мүәллимчијин» көһнә психолокија-сыны јени инсанларын мө'нәви әң-килији бахымындан ифадә үчүн истифадә едир. Сөзүн әлагә сәпти-ни дөјишир, буну сатдыг адам шәк-линдә ишләдиб сәнәтини, мүәллим-лик ләјгәгәтини сатдыг мал кими кәлир мәнбөјинә чевирән адамларын тутарлы характеристикасыны верир. Ч.Чаббарлынын сәрафлыгыла тапыб үзә чыхардыгы бу сөз әсл мө'нада кениш характеристикадыр, өлдүрүчү, гүввәтли бир тә'јиндир. Әсәрләри-нин һәмин нәшриндә сатдыг сөзү саттын сөзү илә дөјиширилмиш, нәтичәдә јеринә көрә чох солгун, ади, мөтләбә дөкли олмајан бир сөзлә әвәз едилмишдир. Һалбуки бөјүк сәнәткәрын гурдуғу диалогда сатдыг сөзү бәдин ифадә ијјәти дашыыр: «Ханымназ. Дедим, ај ба-ла, гатышма, нөјинә көрәкдир, дәр-сини дө, отур сәннинчин, одур Мир-зә Сәмәндәр. Бајаг мән кәләндә Һачы Мурсағулун нөкәри бир сәбәт јумурта кәтирирди, бир јүк дө алма-армуд. Амма сән, будур, ач-ачына отурмусан.

Алмаз. Ана, Мирзә Сәмәндәр аңчаг өз хош күнүнү дүшүнүр. Мән исә үмуми иш үчүн чалышырам. О, сат-дыг адамдыр. Сән истәјирсән ки, мән дө онун кими һәр шеји бир га-

рын чөрөжө сатым, һә? Истәјирсэн?»

Ч.Чаббарлы бөјүк сөһнә дили уста-сыдыр. Сөһнә дили, драматуркија дили елә бир саһәдир ки, бурадакы сөзләр, онун интонасијасы, тону, һисси чаларлары идеја, сүжет, бәдһи мәгсәдлә јоғрулмадан өзүнү доғ-

Чаббарлы нәсринин һәјатилији

Акиф ӘЛИЈЕВ
филолокија елмләри намизәди

Бәдһи јарадычылыға «Баһар», «Гү-руб чағы бир јетим», «Боранлы бир ғыш кечәси», «Еј дан улдузу», «Шәрг», «Өлкәм» ше'рләри илә кәлән Ч.Чаббарлы әдәбијатшүнас Бәкир Нәбијевин ифадәси илә десәк «поезија әсрләриндә өзүнү ахтарды, нәсрдә онун гәләми пүхтәләшди, драматуркијада исә тәкратолунмаз бир јарадычы шәхсијәт кими өзүнү тапды».

Азәрбајчан совет нәсриндә кәскин зиддијәтли, мөһтәшәм характерли образлар силсиләси илә тәзадлар јарадан Ч.Чаббарлы көһнә дүнјанын зүлм вә әдаләтсизлијинә гаршы чы-хыр. Јохсуллуғ, сәфаләт вә ачлығын тәрәтији фәциәләри, дини мөһү-маты, фанатизми тәнгид едир. Азад, хошбәхт кәләчәјә, халғын ишығлы сабаһына дәрин үмид вә мөһәб-бәт бәсләјир. Бу чәһәтдән «Аслан вә Фәрһад», «Мәнсур вә Ситарә», «Мүфәттиш», «Чочуг», «Алгун һеј-кәл», «Күлзар», «Диларә», «Дилбәр», «Күләр», «Фирузә» вә с. һекајә-ләри даһа марағлыдыр. Бу һекајә-ләрин гәһрәманлары илә јазычы идеалы, сәнәткар амалы бирләшир. Азадлығ, сәадәт вә хошбәхтлик уг-рунда мүбаризә чеврилиб, белә бир һөкм верирләр ки, көһнә дүн-јанын соңудур! О сүгүт вә ләғв олуначаг! Онун сону јохдур!

Отуз беш иллик өмрүнүн он дәрди илини Совет һакимиијәти дөврүндә јашајан Ч.Чаббарлы «Һәјатда ин-гилаб, итисадијатда, мөһшәтдә, шү-вәләрдә ингилаб!» — дејиб, јашајыб-јәтәди. Јазычы характериндәки бу мүсәјјәтләр онун јарадычылығ ила-ларына һаким кәсиләр. Гәлә-

руда билмир; о заман инандырычы олур ки, нәфәси, ритми, дујуму халғ дили илә сәсләшсин, идеја, мәзмун халғ дили дејимләринин ахы-нында јерләшдирилсин. Бу мәһнада Ч.Чаббарлы кими сәнәт баһадыры-нын сөз ирси халғымызын мил-ли вә бәдһи сәрвәтидир.

мә алдығы һекајә вә повестләрдә ингилаби јенидәнурма, ашкарлығ, демократија принципләринә садиг га-лан јазычы, јаратмыш олдуғу јүк-сәк темпераментли, дәрин еһтираслы, зәнкин һиссли сәнәт инчиләри илә үмүмхалғ шөһрәти газанды.

Һекајәләриндә керилијә, тамаһкар-лыға кобудлуға, наданлыға вар-дәләт һәрислијинә гаршы амансыз олан Ч.Чаббарлы пулун синифли чөмијјәт-дә бөјүк фәциәләр јаратдығыны тә-бии бојаларла кәстәрир. Әдибин сај-ча чох да олмајан нәсри бүтөвлүкдә Азәрбајчан гадыңларынын ингилаб-дан әввәлки ағыр күзәрәнына, азад-лығ угрунда апардығлары мүбаризә-јә һәср олунмушдур.

Һәјатилик әдәби јарадычылығ принципи, онун бәдһи нәсринин баш-лыча ләјтмотивидир. Ади һекајә-ләриндә белә јазычы тәғдим ет-дији ики образла — ики инсан тәлеји-ни вермир. Бу ики инсан әтрафында, ики јүз мин проблем галдырар. Елә кәтүрәк «Диларә» һекајәсини... Палчыгылығ етмәклә биртәһәр айлә-сини доландыран Бәширин ағыр һәјә-ты, өвләд мөһәббәти, ғызынын төһ-сил алмасы үчүн дәридән-габығдан чыкан ата арзусу, мадди еһтијач вә с. бүтүн халғын дәрди, арзу-су олмамышдырмы?

Амма бу адилик архасында ачы бир һәгигәт дајаныр. Бу бәшир-ләрин, диларәләрин, кечмиш дүнја-нын ичтимаи-социал әдаләтсизлији, һүгүсүз, ишкәнчә мәнкәнәсиндә бо-ғулан өмәкчи инсанын ачы тәлеји-дир. Јазычы нәсриндә чөмијјәти һә-кәл, әдаләт, инәвијәтә, хәјирхал-лыға чағырыш күчлү, тәсирли вә

өмосијалыдыр. Јени һәјат гуручу-лугуна, совет варлығына, социализ-мин тәрәггисинә бөјүк үмид вә мөһ-кәм инам бәсләјән јазычы нәсриндә бу өзүнү даһа ајдын кәстәрир. «Фирузә» һекајәси мөһз бунун пар-дағ тәзаһүрдүр.

Маариф вә мәдәнијәт тарихимизин совет дөврү тәшәккүлүндә, инки-шафында интибаһ, ислаһат јарадан Ч.Чаббарлы әсл Совет мүәллиминин мә'нәви кејфијәтини јарадыр. «Еһти-јач һәјатын мүәллиמידир!», «Һәјат инсанын мүәллиמידир!» — дејән јазычы фәхр едир. «Фирузә» һекајә-синдә Мөммәдин дили илә де-јир: — «Бах, керидә галмыш авам бир гадын инди һәкимдир, машын сүрүр. Бу, ингилабдыр: һәјатда ин-гилаб, мөһшәтдә ингилаб, инсан-ларын штурларында ингилаб...» Је-нилик ахтарышына гәлбән севинән Ч.Чаббарлы сәнәткарлығынын өзүнә-мәхсус, тәрәвәтли никбинлији елә бундадыр.. О да сәнәткар хош-бәхтлијидир ки, о, өз идеалыны, арзу вә дүшүнчәләрини, тәсвир ет-дији характерләрдә тәбии јашада билир. Һәјатын амансыз ишкәнчә-ләри илә бә'зән онлары үз-үзә кәтирир, сәһвләрини, гүсурларыны, гәләбәсини, уғуларыны, дахили сар-сынтыларына вә с. габарығ вер-мәјә чалышыр.

Һәјат һәгигәтләрини тәсвир ет-мәкдә сон дәрәчә чевик, чәсарәтли, мүбариз ирадәли олан Чәфәр, тәнгид объектини дә дүзкүн һәдәфә алмағы бачарырды. Әдибин нәсриндә бүтүн компонентләр күчлүдүр: об-разлар характери дә, психоложи кәр-кинлик дә, милли варлығ да, адәт-ән'әнә дә, намус да... «Дилбәр» һекајәси дә мөһз белә бир зәмин-дән доғрулуб. Јекәнә өвләди Дила-рәни дәрин мөһәббәтлә севән ата ону охутмағ, — һәким етмәк, чәкди-ји әзаб-әзијәтләрин ағысыны унут-мағ ешгилә јашајыр. Амма еһтијач онун арзусуну мөһв едир. Ғызыны мәктәбдән ајырыб, борча-хәрчә дүш-дүјүнә кәрә әрә вермәли олур.

Көз јашлары ичәрисиндә әр евинә кәчүрүлән Дилбәрин ағыр күнү бун-дан сонра башланыр. Атасынын јох-сул комасында кечирдији «азад һә-јат» артығ нисбәтән варлы айләјә кәлин кәчүрүлдүјү евдә јохдур. О, санки һәбс олунуб. Мә'нәвијәти, шәх-сијәти, ләјагәти алчалдылыб. Завал-

лы Дилбәр бу ишкәнчә вә зүлмәт диварларындан јаха гуртармағ, гәл-биндә чағлајан азадлығ мөһ'әлини јандырмағ мәгсәди илә бир кечә га-ранлығында баш кәтүрүб евдән гачыр.

«... Һара?»

Өзү дә билмирди...

О, анчаг гачмағ, бу дириләр меза-рындан узағлашмағ истәјирди...»

Узағлашды да. Өзүнү дәнизә атмағ-ла угурсуз тәлејиндән санки гисас да алды...

XX әсрин ингилаби кәнчлији, дөв-рүн ичтимаи-сијәси һәјаты, кәскин зиддијәт вә конфликтләр јазычы нәсриндә даһа дәриндән мә'налан-дырылыб тәһлил едилдири. «...Ким-сәјә ишығ вермәјән күнөш, кимсәјә көрсәнмәјән көзәллик кимә вә нәјә ләзымдыр?» — дејән, јазычы «Кү-ләр» һекајәсини марағлы бир сүжет үзәриндә гурмушдур. Бир азәрбај-чанлы ғыз ролуну ојнамағ үчүн кино чөкилишинә дө'вәт олунан Күләр мүстәгил разылығ верә билмир. Она һүгүт верилмиш олса белә јенә дә ачиздир. Кечмиш адәт-ән'әнәләр ону сыхыр, гол-ганадыны бағлајыр. Ни-шанлысы Камал фирғәчи, мүасир фәһлә олса белә ону дө'вәт едәнләри рәдд едир». «Мән өз арвадымы нә сәһнәјә, нә киноја, нә дә башга-башга јерләрә бурахмарам, вәссалам, шүд тамам, гуртарды кетди».

Јазычы кәстәрир ки, Камал кәнч дә, јенилик тәрәфдары да олса ке-чмишин галығларындан јаха гуртара билмәји.

Орта мәктәбләрдә Ч.Чаббарлы нәс-ринин тәдриси нечәдир? Бәри баш-дан дејәк ки, јаранмыш белә бир вәзијәт бизи әсла гане етмир. Әди-бин бөјүк марағ ојадан нәср әср-ләри II—III синифләрин ана дили дәрсликләриндә ғыса вә јығчам мәтн-ләрдән истифадә олунур. IV—VI синифләрдә јазычынын ики һека-јәси — «Диларә» вә «Фирузә» дәр-слијә дахил едилиб.

Тәртиб олунмуш бу чүр «програ-млар» мүәллим үчүн әсас ола биләр. Мәктәбли исә сәрбәстдир. О таныш ол-дуғу һәр ики һекајә илә Ч.Чаббарлы нәсринин «гапысыны» ачыр. Әдибин Күлзәри, Күләри, Диларәси илә көрүшүр. Бу өлмәз инчиләри вәрә-ләјиб даһа сонра «Аслан вә Фәр-һад», «Мәнсур вә Ситарә», «Вә-фалы Сәријә», «Солгун чичәкләр»

әсерлерини охујур. Хәјала далыр...

Ч. Чаббарлы нәсриндән данышаркән, онун бәдии публисистикасыны ајырмаг, кәнарда гојмаг әдаләтсизликдир. Әдибин нәсри дә, публисистикасы да бир-бириндән догуб, вәдәтлә олуб. Бир чох јазыларында мөгәлә вә очерклериндә «Чим», «Ч», «Ч. Ч.», «Һөрүмчәк», «Санчаг», «Ч. Чаббарзаде» вә с. имзаларла чыхыш едән јазычы дөврүн нәбзини тутур, ону нараһат едән проблемләр тохунурду. Лакин бу бөјүк сәнәткар тәнгиди мөгәләләринә көрә «саг ол» дејилмәди. Онун јарадычылыг ахтарышларында «гүсүрлу» чәһәтләр буржуа әһвал-руһијјәси, милләтчилик пантүркист «әләмәтләри» кәшф едәнләр дә тапылды. «Әдирнә фәтһи», «Траблис мүһарибәси вә ја Улдуз» кими әсәрләри илә јанашы, бәдии публисистикасы да узун мүддәт һагсыз тәнгидин гурбаны олду. Азәрбајчан Совет әдәбијјаты тарихи кими капитал әсәрләрдә исе јазычынын тәсир алтына дүшмәси «милләтчилик» руһу ашыламасы тәгдир олунурду. Амма бу әсәрләрдә милләтчиликдән, пантүркчүлүкдән даһа чох дөврүнүн һәјат һәгигәтләри өз әксини тапмышдыр.

Чаббарлы нәсриндәки пантүркчүлүјүн өзүдә дә кәләчәјә инам, һәгиги демократија вә азадлыг дүјгулары илә ашыланмыш мотивләр даһа зәнкин иди. Амма бүтүн бунлар әдәби тәнгид тәрәфиндән әксинә јозулуб, тәгдир едилирди. Бу да јазычы јарадычылығына, бу вә ја дикәр шәкилдә тәсир кәстәрир, онун һәгиги сәнәт јолуну һеч дә доғру, дүзкүн гүјмәтләндирмирди.

Бүтүн бунлар Чәфәр јарадычылығыны сарсытмады. Ону һәгиги јолундан дөндәрә билмәди. Чәфәрин сәнәт јолу, јарадычылыг дүнјасы — партијалылыг вә хәлгилик истигамәтиндә нәһәнк аддымларла ирәләјирди.

Бу башга чүр дә ола билмәзди. Азәрбајчанда Совет һакимијјетинин илк илләриндән «Коммунист» гәзетиндә әдәби ишчи-тәрчүмәчи кими фәалијјәтә башламыш Ч. Чаббарлы дөври мәтбуатда нәсримизин кәзәл нүмунәләрини јаратды.

Әдибин «О олмасан бу олсун», «Ахшамин сәбри хәйир илә», «Үј-бир тәшәббүс», «Өлүләр», «Сәмими сәнәткарла алгыш», «Астары

үзүндән баһа» вә с. мөгәләләри дә сәнәдди бәдии нәсрин парлаг нүмунәсидир. Бу чәһәтдән әдиб истәдәдлә актјор Аббас Мирзә Шәрифзадејә һәср етдији «Сәмими сәнәткарла алгыш» мөгәләсиндә јазыр: «...Аббас Мирзә мәктәб көрмәниш, сәнәти вә онун үсулларыны өјрәнмәмишдир. Лакин о, бир талантдыр. О, өз-зүнә доғулмуш бир сәнәткардыр. Сәнәт онунла бәрәбәр доғулмушдур. Сәнәт онун ганында, илијиндәдир».

«...Мәнчә Ч. Чаббарлы сәнәти бизим совет дөврү мөдәнијјәтимизин гәһгәһә пилләсидир» — дејән, гүдрәтли Сәмәд Вурғун өз гәләм досту һаггында чох һаглы, доғру, дүзкүн фикир сөјләјирди.

Дөврүн әдәби мүһитиндә баш верән һадисәләрә өз мүнәсбәтини билдирән әдиб бу илләрдә классик ирсә бахышын мүрәккәб вә зиддијјәтли олмасына дөзмәди. Лабуд олан бу сәһләр исе ајры-ајры истигамәтләрдә, мүхтәлиф шәкилдә тәзаһур едирди. Әдәбијјатшүнаслыг нәзәријјәси үзрә «ихтисаслашан» бир групп ниһилистләр белә һөкм верирдиләр ки, куја классик әдәбијјатымыз «Шәргин фәзаларында сөнүб батмышдыр». Классик ирсә бу чүр бахыш әдәби ирсә дә јанлыш гүјмәт верирди. Белә бир вахтда Чәфәр Чаббарлы классикларин јарадычылығы вә дүнјакөрүшү һаггында мүлаһизәләриндә јени ингилаби әдәбијјатын јарадылмасы ишиндә, онларын мүтәрәгги ән'әнәләрдән нечә истифадә едилмәси вәзифәләриндән данышыр, нәзәри фикрини әсасландырмаг үчүн конкрет әсәрләрдән нүмунәләр кәтирди. Әдбин «Коммунист» гәзетиндә 1920—1927-чи илләрдә нәшр олунмуш силсилә мөгәләләри буна парлаг мисалдыр. Әдәби ирсимизә түкәнмәз мөһәббәтлә јанашан Ч. Чаббарлы 1924-чү илдә Низами вә Хаганинин јарадычылыг ахтарышларындан ифтихарла данышараг јазырды: «Биз фарс әдәбијјаты дејил, фарсча јазылмыш әдәбијјат дејириз, чүнки бу күн фарс дилиндә көрдүјүмүз әдәбијјат ајрыча фарсларын дејилди. Үмуми Иран мөдәнијјәти мүһитиндә олараг фарсча јазылмыш олсалар да, фәгәт әсәрләри дејил, ки, фарс, бәлкә бүтүн әриҗиндә олуб, өн гүвәтли фарс ирәкчүләринин өн гүвәтли әсәрләри илә рәғәбәт едә биләчәк вә бәлкә дә чохларына

үстүн кәлә биләчәк, һәтта бир чохлары үчүн тәрсинә олараг тәглид мәнбәји едәчәк вә етмиш олан Низами, Хагани кими Азәрбајчан түрк әдибләри дә вардыр ки, бунлары унутмаг олмаз».

Ч. Чаббарлынын шифаһи халг әдәбијјаты, М. П. Вагиф, М. Ф. Ахундов бәрәдә дә мүлаһизәләри марағлыдыр. Әдибин 1928-чи илдә јаздыгы «Мирзә Фәтәли Ахундов һаггында» мөгәләси әдәби ирсә марксист мүнәсбәтин парлаг ифадәсидир. Чәфәр Чаббарлы истәдәдлә бир тәнгидчи кими М. Ф. Ахундовун Азәрбајчан әдәбијјаты тарихиндә мөвҗәтини ачмагла, ону «әмәлпәрвәр», «чәмијјәтчи» бир сәнәткар һесаб едирди. Бөјүк сәнәткар јазырды: «Мирзә Фәтәли бир әдиб вә бир шаир олмагдан даһа артыг бир чәмијјәтчи, бир әмәлпәрвәрдир. Ону јарадычылыга тәһрик едән дә бәдии зөвгүндән даһа артыг ичтимаи мәфкурәләри иди. О, јазыларыны бир сәнәт адына дејил, бәлкә дә ичтимаи мәфкурәси адына јазыр вә өз әсәрләриндә садә бәдии бир зөвг дејил, һәјат вә чәмијјәт үчүн бир нәтичә көзләјирди. О, әдәбијјаты өз дүјгуларынын, өз мәфкурәләринин бир тәрчүманы кими таныјыр вә беләликлә, көһнәдән галмыш «сәнәт сәнәт үчүндүр», «ону анчаг бир нечә арифләр вә биличиләр анларлар» кедишиндән ајрылыб, «сәнәт һәјат үчүндүр» принципини ирәли сүрүрдү».

Ч. Чаббарлы һәмин мөгәләдә белә бир һөкм верирди ки, мөдәни ирси мәнимсәмәк, өјрәнмәк, тәкрат етмәк, онун ардынча кор-коранә сүрүнмәк кими башга дүшүрләмәлидир. Әдиб даһа сонра кәстәрирди ки, Азәрбајчан әдәбијјаты она көрә узун илләр Фүзули јүксәклијиндә дајана билмәди ки, «Фүзули өз әлини әдәбијјатдан чәкәр-чәкмәз әдәбијјат мү-

тәрәгги кедишилә ирәдләмәк дејил, бәлкә јүксәддији јердә белә дајанмады вә сүр'әтли һәрәкәтлә енишә доғру јуварланмаға башлады. Бу ениш рәһбәрин ардынча кәдән сыра әдәбијјаты бир сәјлаб кими јахалајыр вә өз агырлығы алтында әзиб өз ениш јолу илә ахыдырды». Ч. Чаббарлы ону да гејд едирди ки, өзләрини Фүзулијә бәнзәтмәк истәјәнләр онун «даһијанә шәрләрини даһа бајағы, даһа зәиф вә бојасыз бир шәкилдә тәкрат едирди». Фүзули јарадычылығынын мөзјјәтләрини, сәнәткарлыг хүсусијјәтләрини тәһлил едән Ч. Чаббарлы драм әсәрләриндә шаирин гөзәлләринә истинад едир, онун гүдрәтли дүһасыны бөшәр әләминә танытмаға, кениш миғјасда тәблиг етмәјә чалышырды. Классик ирси тәдгиг едән Чәфәр Чаббарлы ејни заманда әдәбијјатын инкишаф тәмајүлләрини, онун күчлү вә зиддијјәтли чәһәтләринә дә хүсуси диггәт јетирирди.

Ч. Чаббарлынын нәсриндә мөһәббәт дә күчлүдүр, нифрәт дә.

Чаббарлы сәнәтинин тәлеји, еһтирасы, ахтарыш вә чәсарәти — јени инсаны тәсвирлә бағлыдыр. Јазычы һеч дә тәсадүфи дејилдир ки, јазычыларын I Үмумиттифаг гурултайындакы чыхышыны бүтөвлүкдә бу мөсәләјә һәср етмишдир: «Бу чанлы һәјат ичәрсиндә биз јени инсаны, бөјүк эпохамыза лајиг тәмиз севинчи, мөһкәм вә чәсарәтли инсаны кәстәрмәлијик». Бу јарадычылыг чешмәсинин шәффаф көзү илә кәләчәјә бахан Чаббарлы новаторлуғунун узагкөрәнлији иди.

Ч. Чаббарлынын дүнјасы, мүасирлик, партијалылыг, ингилаби јенидәнгурма, ашкарлыг вә демократија пафосу илә бу күн давам, инкишаф етдирилир.

«Почтовы»дан башланан јол

Асиф РҮСТӘМОВ

Азәрбајҗан ССР ЕА Низами адына Әдәбијат Институтунун әмәкдашы

Бакынын јухары дағлыг һиссәсиндән өз илкини, әввәлини башлајан, гара гәнбәр даш дөшәнмиш енсиз вә көһнә Почтовы [индики Н. Островски] адына күчә гротеск сәчијәли фигурларла бәзәдилмиш ики-үч мәртәбәли биналарын ән'әнәви дүзүмү илә мушајиәт олунар. Садә көркәмилә үмүми аһәнки поэмаса да әтрафдакы биналардан фәргләнән һачы Мөммәдһүсејн Бәдәловун шәхси мүлкү бу күчәдә јерләшир. Һазырда јашајыш мөгсәдилә истифадә олунар бу еврәсин әввәләриндә мөктәб иди. Бакы шөһәр Думасы Бәдәловун «Почтовы-25»-дәки евини кирајәләди вә бурада 7-чи «Мүсәлмани вә руси» мөктәбини [Бу мөктәб 7-чи «рус-татар» да адланырды — А. Р.] ачды. Үчсинифли бу ибтидаи мөктәб шүшәбәнд ејванлы кениш отаглардан ибарәт иди. Көркәмли јазычы вә тәчрүбәли педагог Сүлејман Сани Ахундов бу мөктәбә мүдир тәјин едилмишди. Онун қалиши мөктәбә јени руһ, саф аб-һава вә бир дә баһар тәрәвәтли чанланма кәтирмишди.

1905-чи ил иди. 7-чи Мүсәлмани вә руси мөктәбиндә 50 нәфәр шакирд охујурду. Онлардан бири дә бәстәбәј, гәјнарбахышлы «дағлы» баласы, сонралар сөз сәнәтинин гүдрәтли нүмәјәндәси, Азәрбајҗан совет драматуркијасынын баниси кими шөһрәт газанмыш Чәфәр Чаббарлы иди. О да јүзләрлә мөктәбли кими елм әләми, сәнәт мејданы дејилән сирли бир гапыны илк дәфә бурада ачмышды. Һәјатын тәләтүмләриндән кечәрәк сәнәтин зирвәләринә доғру учалан јола «Почтовы-25»-дән башламышдыр. Чәтин јолларда әлләриндән тутан мүәллимләри варды. Сүлејман Сани Ахундов, Абдулла Шаиг, Рәһим бәј Шыхлинески, Әлмәммәд Мустафајев кими маариф фәдаиләри, ишыглы символар...

7-чи Мүсәлмани вә руси мөктәби бир сыра мүсәбәт кејфијәт кәстәричиләри илә о дөврүн диқәр ибтидаи мөктәбләриндән әсәслы сурәтдә фәргләнәрди. Әввәлә бурада оғлаңлар гызлар илә бир јердә охујурдулар [җаһылым бәј Вәзиров. Вақыдакы рус-

мүсәлмани мөктәбләринин 25-иллик јубилеји, Бакы, 1914, сәһ. 22]. Диқәр тәрәфдән бу мөктәбин шакирдләри әсәсән касыб ушағлары олдуғларына көрә тәлим һаггы өдәниләркән онларын аилә вәзијәти вә чалышғанылығлары нәзәрә алынырды.

Мүгајисә үчүн хатырладаг ки, әкәр һәр шакирдин иллик мөктәбһаггы 4 синифли али-ибтидаи мөктәбдә 50 манат, Александр адына рус-мүсәлман гыз мөктәбиндә 230 манат идисә, 7 нөмрәли мөктәбдә бу рәгәм хејли ашағы иди [бах: Жежегодник, Баку и его районы. 1913, сәһ. 93]. Бундан әлава, С. С. Ахундовун тәшәббүсү илә ән јахшы охујан шакирдләр дәрәс пулундан азад едилер, һәтта ианә алмағ имканларына да малик олурдулар. Мөктәб мүдири бу јазылмамыш гануну һәјата кечирәркән, әлбәттә, илк нөвбәдә маарифпарвәр варлыларын, сәрмаједарларын сәхавәтинә үмид бәсләјирди. Һәгигәт наминә гејд олунмалыдыр ки, бу тәшәббүс өзүнә тәрәфдарлар тапды. О дөврүн мәтбуатында дәрч едилмиш бир сыра мөктүб вә јазылар јухары тәбәгәләрин хејр-хаһ нијәтә, нәчиб мөгсәдә аличәнаблығла јанашмаларыны әкс етдирмаклә бәрәбәр ингилаби әһвал-руһијәнин тәсирилә милли шугрун ојанмасыны тәсдиғләјән сәнәдләрдир. Бу бахымдан Чәфәр Чаббарлынын өз шакирд јолдашлары илә биркә имзаладығлары вә «Тазә һәјат» гәзетиндә һәлә 1907-чи илдә дәрч етдирдикләри «Тәшәккүр»ү марағ доғурур. Кәч Чәфәрин мәтбуатда илк чыхышы һесаб олунар бу мөктүбдә јазылырды: «Гејдкеш вә милләтпәрәстләримиз чүмләсиндән чәнаб Бәшир бәј Ашурбәјов һәзрәтләри!

Биз, имзалары ашағыда гејд олунар Бакы шөһәринин 7-минчи Мүсәлмани вә руси мөктәбинин фәгир вә тәванасыз шакирдләри елм вә мө'арифә тәһрис вә тәрғиб гылмағ нијәтилә һәр ајда 30 манат вермәји дәрәһд гылыб ики ајкы һәмән пулу мөктәб назирә мөһтәрәм Сүлејман бәј Ахундов һәситәсәлә әтә бујурдулар. Биз исе (бәлә би) милләт гылыгы сына галан затын артыб чоғалмаларыны Хү-

дан-зүдчәләлдан рича етдијимиздән маәда, Бәшир бәј Ашурбәјов чәнабларына сөз вериб вә'д едирик ки, елм вә мө'ариф кәсб етмәк јолунда чиддән тәләш ејләјиб кәлами-гејрәт вә һүмәтлә сә'ј едәчәјиз ки, ... хејр-хаһымыз чәнаб Бәшир бәј Ашурбәјовдан хәчәләтли олмајағ. Бәшир бәј чәнаблары! Әмин олунуз ки, елм вә мө'ариф кәсб едиб сәадәт вә хошбахтијә нәли олмағ мөгсәдилә чиддән сә'ј едәчәјиз.

Бакы шөһәринин 7-минчи Мүсәлмани вә руси мөктәбинин ианә алаш шакирдләри: Чәфәр Чаббарзаде, Әкәр Һүсејнзаде, Мирзә Гасым Чаббарзаде, Ағамәли Һүсејнзаде вә Мәһәррәм Моллазаде.» [«Тазә һәјат» гәзети, 1907, 8 апрел, № 7.]

Шәкилдә: Бакыда 7-чи Мүсәлмани вә руси мөктәбинин мүәллим вә шакирдләри. Икинчи сырада солдан саға 4-чү Чәфәр Чаббарлы, Рәһим бәј Шыхлинески, Сүлејман Сани Ахундов [мөктәбин мүдири], Абдулла Шаиг, Әлмәммәд Мустафајев шакирдләр арасында. Бакы, 1908-чи ил.

[Фото илк дәфә чап олунур].

јүк нүфуз газандырмышды. Илк дәфә мүәллимлик фәалијәтинә 7-чи Мүсәлмани вә руси мөктәбиндә башламыш, сонралар исе Азәрбајҗан Дөвләт Университетиндә рус дилиндән дәрәс демиш Әлмәммәд Мустафајев о илләри јада саларағ јазырды: «Сүлејман бәјин мөктәбиндә мөним шакирдләримдән бириси дә Чәфәр Чаббарлыдыр. О ... биринчи бурахылышда биринчи јери тутанлардан олур. ... Мән вә Абдулла Шаиг мөктәбдә нечә дәрнәк дүзәлдирик; драм дәрнәји, шә'р дәрнәји, рус дили дәрнәји вә и. а.

... Шә'р дәрнәјиндә ушағлар бир-бирилә бәһсә кирирләр. Јахшы шә'р сөјләјәнләрә гәләм, дөфтер, китаб бағышлајырығ. Чәфәр шә'р әзбәрләмәкдә ирәдиләјир, өзү дә Абдулла Ша-

җаш сәвијәсиндән асылы олмајарағ хејр-хаһлығын уча тутулмасы, јүксәк гијмәтләндирилмәси гәдирбиләнлик кими үлви әғлағи кејфијәтин емоционал тәзаһүрүдүр. Вә бу мөктүб ону имзалајан шакирдләрә нәчиб һиссләрин сирајәт етдијини кәстәрир.

Шакирдләрин јахшы охумасында, дүзкүн тәрбијә едилмәсиндә, әсл вәтәндаш кими бөјүмәсиндә вә һәјәтдә өз јерини дүзкүн сечмәсиндә мүәллимин ролу әвәзсиздир. Тә'лим-тәрбијә просесиндә ишә јарадычы мүнасибәт, тәшәббүскарлығ марағ вә мејлләрин ашкарланмасына, дүзкүн истигамәтдә инкишафына хидмәт едир. Бу мүсәбәт хүсусијәтләр мөктәб-лиләр арасында С. С. Ахундова, А. Ш. Талыбадејә, Ә. Мустафајевә бә-

игин мәсләһәтилә дузлу шә'рләр јазыр.

Мөним ишим ушағлар рус дилиндә шә'р әзбәрләтмәкдир» [Әлмәммәд Мустафајев. Хатирәләри, һекајә вә фелјетонлары. Бакы, 1985, сәһ. 72-74].

О заман ибтидаи мөктәбләрин тәдрис планына Азәрбајҗан, рус, әрәб вә фарс дилләри, һесаб, шәриәт вә һүснхәтт фәниләри дахил иди. 7 нөмрәли мөктәбдә бураја драм, шә'р вә рус дили дәрнәкләри дә әлава олунурду. Чәфәр Чаббарлынын сонракы тәлејинә, јарадычылығына, сәнәткар кими формалашмасына бу үч дәрнәјин кәстәрдији тә'сир, бәхш етдији әһәмијәт һаггында кениш сөз ачмаға лүзүм көрмүрүк. Тәкчә ону гејд етмәк лазимдыр ки, лирик вә сатирик

ше'рлери илэ жарадычылыга башламыш көркөмлү драматург он илэ жакын «Азербайжан», «Коммунист» гезиттеринде, Азербайжан Ичтимаи Шура Чүмһуриятети Халг Эрзаг Комиссарлыгында рус дили үзрө төрчүмөчи ишләмишдир. Виллам Шекспирин «Җамлет», «Отелло», Фридрих Шиллерин «Гачаглар», Кардон де Бомаршенин «Фигаронун тоју», Чорч Уелсинин «Жералгы дунја», Александр Афиноконовун «Горху», Лев Славинин «Мұдахилэ», Фердинанд Дүшеннин «Тамилла», М. Павлович вэ С. Иранскинин «Иран истиглалијет мүбаризэси угрунда» [бу эсэрин ады индиједэк чап олунмуш «Чэфэр Чаббарлы» библиография китабларына дахил едилмөмишдир] ириһөчмли эсэрлэринин Азербайжан охучуларына чатдырылмасы Ч. Чаббарлынын өһдэсинэ дүшмүшдүр. О, бундан эла-вэ Генрих Лонгфеллонун, Максим Горкинин, Фјодор Гладковун вэ б. ше'р вэ һекајэлэрини догма дилимизэ чевириб чап егдирмишдир.

Ч. Чаббарлы 1908-чи илин жазында 7-чи Мүсәлмани вэ руси мөктөбини битирди. Һәмин илин пајызында исә о, имтаһан вериб Бақыдакы Алексеев адына 6 синифли али-ибтидаи мөктөбә дахил олду.

7-чи Мүсәлмани вэ руси мөктөби илк бурахылышындан сонра Һачы Мәммәдһүсејн Бөделовун мүлкүндә чох дуруш кәтириб дајана билмәди. Мөктөбдә оғланларла гызларын бир-кө охуудуғуну вэ 150 нөфәр сакинин имзаладыгы мөктүбү нөзәрә алараг Бақы шөһәр Думасы 1909-чу илдә 7 нөмрәлини гыз мөктөбинә чевириди. Бундан сонра С. С. Ахундов Спаски [индики Гасым Исмајылов] адына күчөдә јерләшән 4-чү Рус-татар мөктөбинә мүдир, Абдулла Шаиг Талыбзадә исә Кичик дөниз күчәсиндә јерләшән 3-чү киши кимназијасына шөриет мүәллими көндөрилди. Рөһим бөј Шыхлинскини тале Ағдаша кәтириди. О бурада јеничә ачылмыш рус-татар мөктөбиндә мүәллимлик фәалијәтинә башлајар. 1912-чи илдә Шыхлински өз шакирдлери илэ 1 Мај бәјрамыны төбиәтин гәјнунда гөјд еди вэ о заман чөкилән шөкилләрдән бири тәдгигатчы-журналист. Шөмистан Мәскридинин шөхси архивиндә ахлалалар.

Гыз мөктөбинә кәтиридији үчүн 1912-чи илде Һәмин вэ руси мөктөбинин адыны сахламаг шөртилэ «3-чү Па-

ралелни» күчәсиндәки Тишенконук евинә көчүрүлүр вэ Фатма ханым Тамбијева бураја мүдир тәјин едилди.

Азербайжан ССР Елмләр Академиясынын Әлјазмалар Институтунда Ч. Чаббарлынын интилабдан өввәл гөјдләр апардыгы күман едилән бир чибдөфтерчәси [Арх.—20, Г—18 [410], с. в. 232] сахланылыр. Бурада әдибият өз тәлејини өбәди олараг драматуркијаја, театра бағламасынын «сирлери» ачылыр. Ичтимаи һөјатда театрын мөвгејини Чаббарлы жүксәк гижмәтләндирерәк жазырды: «Театро — өлкәнин булуңдугу мәдәни жүксәклији, мәдәнијјет дәрәчәсини көстөријор. Театро жүксәк бәдиин бир дәрәчәдәдирсә [демәли] өлкә дә үмүмән көзәл инкишаф етмишдир. Мәдәнијјет — елм вэ сән'әтдән ибарәтдир. Театро исә сән'әтин башга гисмләрини бирләшдирјор».

Мәдәнијјетин төрөгтисиндә иштисадијјатын бөјүк ролундан, апарычы амила малик олдуғундан чох жазылыр, чох данышылыр. Рөгәмләрдә өз ифадәсини тапмыш мәдәнијјетин техника көстөрчиси кими бу чөһөт инкар едилмәздир. Лакин өлкәнин интенсив иштисади инкишафынын етибарлы зәминини, өбәди һәрәкәтвәричи гүввәсини сәнәткар театрын, мәдәнијјетин төкамүлүндә ахтараркән нә гөдәр дә һаглы иди! Иштисади инкишафын бу мә'нәви төрәфи рөгәмләрлә үзә чыха билмәсә дә реал гүввәди вэ ики компонент [мәдәнијјет вэ иштисадијјат] арасындакы диалектик инкишафын эсасыны төшкил еди.

Һөјатын дәрк едилмәсиндә өсл нәтин бир голу кими театрын мүстәсна өһөмијјетиндән Чаббарлы жазырды: «Драмада хүсуси бир узун һөјат дөјишклији олдуғу үчүн мусиги вэ мусигичинин орда руһу вардыр».

Бундан башга рөссамлыг, рөгс, һөјкәлтәрәшлыг — һәпси театрда көрүлјор. Театро бүтүн сәнәти бирләшдирдији үчүн һәпсиндән мүкәмәл вэ жүксәкдир. Театро бизә јашанышы ејрәдијор.»

Чаббарлы мүасирләринин мә'нәви төләбләрини нөзәрә алараг сәнәт мә'бәди кими јанашдыгы театрда жүксәк идејалы эсәрләр көрмәк истөјирди. Өзү, мөзәмну вэ актуал сөһнә эсәрләрә јерәт етләрә вәхтә гытыр. Театрын нөзәри проблемләриндән, онун һәлли јолларындан мөтбуатда сөз ачырды.

Һөјатта «Һачы Гара», «Отелло», «Әмир Әбүлүла», «Шейх Сән'ан» тамашаларынын һәр биринә ики вэ даһа чох рөсензија јазараг сөһнә мизанындакы, актјор ојунундакы сүн'илијә гаршы чыхыр, дилимизин сафлыгы угрунда мүбаризә апарырды.

Мә'лумдур ки, В. Шекспирин «Отелло» су өввәлчә Һашым бөј Вәзировун, сонра исә Һәсән Сәбри Абдуллабәјовун төрчүмөсиндә тамашаја гојулмушдур. Чаббарлы ахырынчы төрчүмөдә эсәрә бахандан сонра бу тамашаја һәср етдији үчүнчү мөгаләсиндә жазырды: «Һашым бәјин төрчүмөси чох зәиф иди. Мүтәәссүфанә, јолдаш Һәсән Сәбринин дә төрчүмөси бир о гөдәр гүвәтли чыхмамышдыр. Хүсусән чүмләлери бә'зән гырыг-гырыг, бә'зән олдуғча узундур. Бир чох јердә чүмләнин өввәлилэ сону дүз кәлмир. Дили дә јабанчы сөзләр чохлуғундан олдуғча чөгиндир...»

Дилимиздә олан ән көбүд вэ јарашыгсыз сөз, ән көзәл, јабанчы кәлмәләрдән әзиз тутулмалыдыр».

Ч. Чаббарлынын милли кино сәнәтимизин проблемләриндән [«Һара ке-

дир Азәркино», драманын вэ театр сәнәтинин тарихи инкишафындан [«Дионистликдән драмајадәк», «Драманын эсаслары», актјор вэ жүксәк сәвијјәли эсәр мәсәләләриндән [«Биздә театро», «Ағач актјорлар», «Әмәкчи гадынлар, сәһнәмиз сизи көзләјир», «Театрларын репертуар мәсәләси»] бәһс едән онларча мөгаләлери, өбәди-бәдиин эсәрлери кениш охучу аудиторијасындан кәнарда галмышдыр. Заманын сынағларына дөлүш, дөврүн төләтүмләриндән саламат чыхмыш өдәби ирсинин бир һиссәси мүасир «сензорларын сүзкәчиндән» кечмөмишдир. Күндән-күнә кениш јайылан ашкарлыг ишығынын бир вахт «сензор»ларын гарабәхт етдији эсәрләрин тәлејинә дүшкөчөјинә инанырсан. Инанырсан ки, Ч. Чаббарлы кими Үмүмиттифаг шөһрәти газанмыш сәнәткарын онларла пјеси, һекајәси, ше'ри, әдәби-тәнгиди мөгаләси вэ төрчүмәлери архивләрин газанлыг рөфләриндән азад едилчөк. Јохса Чаббарлы сәнәтинин өһәтәлијиндән, бүтөвлүјүндән сөз салмаг һәлә тәздири.

«1905-чи илдә» эсэринин тәдрисиндә екстремистләрин ифшасы

Ишшала ГУРБАНОВ

Имишли рајону, 1 нөмрәли орта мөктәби мүәллими, методист мүәллим, ССРИ Маариф ә'лачысы

Һәр бир мүәллимин гаршысында дуран эсас мәгсәд илк нөвбәдә дәрсдә јени билик вермәк, ону һөјатла әләгәләндирмәк, шакирдләрин тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәк олмалыдыр.

Узун илләрин төрчүбәсинә әсасән дөјә биләрәм ки, һөгигәтән, дәрсин һөјати фактларла изаһы, тө'лимин еф-фектклијини артырыр, јени материал даһа јакшы мөнимсәнилмәсинә вэ шакирдләрин үмуми инкишафына сәбәб олур.

Бу бахымдан Гарабаг вэ онун өтрафында баш верән һадисәләрлә бағлы мөктөблиләрә дүзкүн мә'лумат вермәк үчүн Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» эсари мүәллимләрә кениш имкан верир.

Мә'лум олдуғу кими, бешинчиләр

Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» [I шөкил] пјеси илэ мөктөбдә таныш олур. Оунучулар исә Ч. Чаббарлынын бир сыра, хүсусән «1905-чи илдә» эсэринин мөзмунуну эсәр ејринилән дөврә гөдәр, демәк олар ки, мәннәмәмиш олурлар. Буну вэ хүсусән «1905-чи илдә» эсэринин тәдрис едилдији кечән дәрс илинин октјабр-нојабр ајларында Степанакерт вэ Јереван шөһәрләриндә Гарабагла әләгәдар баш верән һадисәлери нөзәрә алыб, эсэрин тәдрисинә ајрылан илк саатда шакирдләрин дигтәтини драматургун «1905-чи илдә» эсэрини јазмасына јөнәлтмөји лазым билдим.

Гаршыма белә бир мәгсәд гөјдүм: мадам даһи сәнәткармыз, халғлар достлуғунун бөјүк чарчысы Чөфәр Чаббарлы «1905-чи илдә» эсэриндә

эсрләрден бери гапыбир гоншу олан Азербайжан вә ермәни халгларынын достлуғуну позмаға чәнд едән чаризми ифша етмишидир, демәли мән бу эсәрин тәдриси заманы мәктәблиләре шуурлу сурәтдә дәрк етдирмәлијәм ки, бу күн јенә дә Азербайжан вә ермәни халгынын чохәсрлик достлуғуну һеч бир гара гүввә поза билмәз. Чүнки бу, мәктәблиләрин бејнәлмиләл тәрбијәсиндә чох бөјүк әһәмијјәт кәсб едир.

Кириш мүсаһибәсини, әсасән, Азербайжан вә ермәни халглары арасындакы гоншулуғ, достлуғ, гардашлығын тарихи көкләрини шәрһинә һәср етдим. Өлкәмиздә Ленин шилли сijasәти нәтичәсиндә јени мәзмун кәсб едән социалист бејнәлмиләлчилијини ичтимаи көкләрини һәјати фактларла изаһ етдим. Бүтүн гардаш халгларын бир аиләдә — ССРИ тәркибиндә бирләшмәсини вә онларын бир амал угрунда мүбаризәсини, гуруб јаратмасыны тарихи фактларла әсасландырдыгдан сонра «1905-чи илдә» эсәрини мејдана кәлмәси һаггында Ч. Чаббарлынын ашағыдакы фикрини шакирдләре чатдырдым:

«Мән Күрчүстан, Ермәнистан вә Дағлыг Гарабағда олдуғум заман мүхтәлиф милләтләре мәнсуб олан адамлар раст кәлдим. Бунлар сакитчә социализм гуручулуғу илә мөшгул идиләр. Мән кәчариләре тәсадүф етдим. Сүрүнүн јанында бир азербайчанлы гадыны јеримәкдә иди. О, чадрасыз иди. Бир дөфә дә чадрасыз башга бир гадына раст кәлдим. Бу ермәни гадыны иди. Бу да тамамилә биринчи гадын кими кејинмишиди. Бу халгларын ев әшјалары, кәнд тәсәррүфаты аләтләри, адәтләри, нәғмәләри вә рәгсләри бир-биринин ејни иди. Елә исә бу халглары ганлы вурушмалара нә мөчбур етмишиди?

Бу мәсәләни дәриндән ејрәнмәјә башладым. Беләликлә, күтләнин нәзәрини ингилабдан узаглашдырмағ мөсәдилә бу ики гардаш халгы бир-биринин үзәринә галдыран рус чаризминин мүстәмләкә сijasәтини кәстәрән бир пјес үзәриндә ишләмәли олдум вә 1905-чи или бу милли вурушма үчүн бир фон сечәрәк «1905-чи илдә» эсәрини јаздым».

Бу мәлүматдан сонра бир сыра екстремистләре тәрәфиндән халгларымыз арасында јетидән әдавәт сәлмәт вә Азербайжан арылмаз писсәси олан

Дағлыг Гарабағ Мухтар Виләјәтинин Ермәнистан ССР-ә бирләшдирилмәсини ирәли сүрән һәр ики халгын дүшмәнләринин ич үзүнү ачмаға сәј кәстәрдим. Бу заман мән тарихи сәһәдләре, Сов. ИКП МК-нын мәлүм гәрарларына, хүсусән М. С. Горбачов јолдашын мүрачәтләринә, чағырышларына истинад етдим.

Белә бир мәлүматдан сонра шакирдләрин Гарабағ вә онун әтрафында баш верән һадисәләрлә вердикләри бир сыра мүхтәлиф суалларын изаһы фәјдалы вә мөсәдәјуғун олду.

Јери кәлмишкән гејд едим ки, инди шакирдләримизин бөјүк әкәсәријјәти артыг әввәлки илләрдә олдуғу кими синифдә садә динләјичи дејилдир. Онлар һәр шејлә марағланыр, өлкәмиздә кедән јенидәнгурма, ашкарлыг вә демократијанын вердији имканлардан истифадә едирләр. Бу күн мүәллим бир чүр дүшүнүб, синифдә шакирдләре башга чүр даныша билмәз. Мүәллим она верилән һәр һансы бир суала доғру-дүзкүн, әсасландырылмыш чаваблар вермәлидир.

Шакирдләрин мүәллиме — мәнә, тәхминән ашағыдакы суаллары вермәләри чох тәбии иди. Чүнки бу күн артыг Гарабағ һадисәләри нәинки јашлылары, кәнчләри, һәтта кичик јашлы мәктәблиләри дә нараһат едир.

— Нә үчүн Гарабағы Азербайжан ССР-ин тәркибиндән чыхарыб Ермәнистан ССР-ә дахил едилмәсини јенә дә тәләб едән, садә әмәк адамларыны өз доғма ата-баба јурдларындан дидәркин саланларла лајигли чеза верилмир?

— Нә үчүн дөвләтә милјонларла зијан вуран, јенидәнгурманын гаты дүшмәни олан екстремист гүввәләр ифша олунмур?

— Ишә кетмәјән, һәфтәләрлә, ајларла иши дајандыран вә бүтөвлүкдә өлкәмизә зијан вуранлар нә үчүн ишдән говулмурлар?

— Нә үчүн ДТМВ-дә, хүсусән Степанакерт шәһәриндә јашајан азербайчанлыларын орадан чыхарылмасына јол верилир?

— Нә үчүн Зори Балајан, Петросјан Азербайжан ССР-дән ССРИ хал депутататы сечилир?

[Бизим мәктәблиләрин бөјүк нараһатчылығына вә гәзәбинә сәбәб бир дә одур ки, онларын мөзү гәбагында «Јереван — Бакы», «Фоншән — Бакы», «Гафан — Бакы» сәрнишин гатарлары

Имишли, Вәтәкә дәмир јол стансијаларында саатларла сахланлыыр вә Ермәнистан ССР-дан кәлән азербайчанлы гачгылары — гочалар, көрпә ушаглар зорла гатарлардан дүшүрдүлүб автобуслара долдурулур вә иглим шәраити пис олан јерләре кәндәрилир.]

1988-чи илин сонларында чошмуш еhtiраслары чиловламаға, кәнчләри даһа тәмкинли олмаға чағырмаға һәр јердә чох бөјүк еhtiјач дүјулурду. Әсл һәгигәти онлар дәрк етдирмәк бөјүк педагожи усталыг тәләб едирди.

Мән шакирдләре Азербайжан КП МК-нын биринчи катиби Ә. Вәзиров

Атамы хатырлајаркән...

Атасы һаггында данышмағ һәр бир өвләд үчүн фәрәһдир. Әкәр ата халгын севимлисидирсә бу дахили севинч икигат артыр. Мән атамы чох еркән, дөрд јашында итиришәм. Ону думанлы шәкилдә олса да хатырлајарам. Чөфәр Чаббарлынын образы мәним хатиримдә ата илә классикин вәһдәтидир.

јолдашын, севимли јазычыларымыздан Б. Ваһабзадә, Нәби Хәзри, Анар, Сабир Рүстәмханлы, профессор Ширмәммәд һүсејнов вә башгаларынын халгымыза мүрачәтләрини, телевијорда чыхышларыны јада салыр вә онлары тәмкинли, сәбри олмаға чағырырдым вә буна наил дә олурдум.

Дәрсин сонунда шакирдләрим белә гәнаәтә кәдиләр ки, ССРИ 15 гардаш республиканын бирлији, достлуғу дәмәкдир. Бир мөгсәд угрунда мүбаризә апаран, совет халгларынын ваһид аиләси бир јумруг кими Сов.ИКП МК әтрафында бирләшиб. Бу достлуғу — бирлији һеч бир гара гүввә поза билмәз.

кичик јашларында оларкөн анама һеј суаллар јагдырардым: «Ај ана, нијә атамы белә тез гојмусан өлмәјә?» Елә билирдим ки, о гојмасајды атам өлмәјөчөкди. Анамса суалларыма чаваб вермәз, фикирләримни јаындырарды.

Анчаг илләр кечсә дә, атам һаггында фикирләр мәни раһат гојмаз, јенә дә анама јанашардым. Анам на өләч галыб бә'зи хатирәләри данышмаға мәчбур олар, чәми 12 ил биркә һөјәт сүрмәләриндән, атамын мәзәли сөһбәтләриндән, онун јанына кәлән дост-танышларындан долгун хатирәләр данышарды. Дејәрди ки, Аббас Мирзә Шәрифзадә, Улви Рәчәб, Туганов, Мәрзијә ханым Давудова, Исмајыл Һидаятзадә, Әфрасијаб Бәдәлбәјли вә с. евимизин даими һонагәләр олмушлар. Достлар јыгышыб сәмими сөһбәтләр, театра аид мүхтәлиф мулаһизәләр, мүбаһисәләр едәрдиләр. Бундан әләвә о дејәрди ки, атам чох ишкүзар, чох сәмими ата олмушдур. Истәмирди ки, биз корлуг чөкәк. Кәдәри дә олсајды бизә билдирмәзди ки, фикир чөкмәјөк. Анләсини һәдсиз дәрәчәдә истәјәрди.

... Бир дәфә атам достукилә кетдијиндән евә кеч кәлибмиш. Һава гараланда гапы дөјүлүб. Анам гапыны ачыб демишди ки, «Ај Чәфәр, һарда галмысан, кечә јарыдан кечиб, никаран галмышыг ахы?» Атам да онун сөзүнү кәсиб ки, «Бу барәдә сонра данышарыг, инди мәним үчүн сабун, алт палтары, әтир кәтир, јујуначагам». Сән демә, онун кетдији евдә јолухучу хәстәликлә јатан ушаг вармыш. Бизи дә јолухдурмамаг үчүн јујунамаг истәјирмиш.

Анам дејәрди ки, атамын достлары илә јанашы ону истәмәјәнләр дә вар иди. Бә'зи көзү көтүрмәјән јазычылар ону јазмаға гојмурдулар, дејирдиләр ки, Чәфәр һәфтәдә бир әсәр

кәтирер верир театр. Бизи гојмур јазмаға. Одур ки, Чәфәр театрдан чыхыб киностудијаја ишә кирмәли олур вә өмрүнүн ахырына кими орда ишләјир.

Лакин сталинпәрәст «ганун кешикчи»ләринин гәддарлығы узун сүрәт соргу-суаллар, бә'зи «јолдаш»ларынын икиүзүлүјү Чәфәрин онсуз дә зәифләмиш үрәјини даһа да ағрыдырды. Стенокардија хәстәлији исә кетдикчә шиддәтләнир, өз ишини көрүрдү.

Мән исә о заман чох кичик идим. Јадымда о галмышдыр ки, атам хәстәлиди, һәкимләр онун башына топлашмышдылар, мән дә бир кәнарда отуруб атама бахырдым. Һәмишә ону раһат бурахмајан мән, инди мәзлум-мәзлум, көзләрим јашармыш һалда атама бахырдым. Һәкимләр кедәндән сонра атам мәни бағрына басыб, башыма сығал чөкди, көзләри долусунмуш һалда мәним јашармыш көзләримдән өпүб «бирчә сизи боја-баша чатдыра билсәјдим...» — дејиб бахышларыны мәнән кизләтмәјә чалышды...

Атамы муәличә едән һәким онула тибб факултәсиндә бир јердә охумуш тәләбә јолдашы мәрһум профессор Сәфәрәлијев иди. Һәмишә дејәрди ки, «Анатомија»дан имтаһана һазырлашанда Чәфәр бир өләнкәни, јахуд кәллә сүмјүнү әлине көтүрүб она шәф гошарды. Ахырда биз она дедик ки, «Чәфәр, балам сән кет өзүнә сәнәт сеч! Бура сәнин јерин дејил».

Беләликлә дә, о өмрүнү һәмишәлик театра, сәнәтә бағлады. Театр, сәнәт дә ону һәмишәлик јашатды, өлүмсүз етди.

Куларә ЧАББАРЛЫ

С. Чаббарлы адына ев-музеји директору.

Синифдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш

С. Рүстәмханлынын «Өмүр китабы» әсәринин музакирәси

Ханоглан МӘММӘДОВ

Нефтчала рајонуидакы Гәдимкәнд орта мәктәбин муәллими, баш муәллим

Синифдәнхарич оху тәдрисдә кениш диапазонлу саһәдир. Синифдәнхарич оху үчүн програмда бәди әсәрләрин сијаһысы тәгдим едилмишдир. Фикримизчә синифдәнхарич оху үчүн төвсијә олунмуш әдәбијатын мәлум сијаһысы јени әсәрләр һесабына һәр ил зәнкинләшдирилмәлидир. Хүсусән инди мән дејәрдим ки, бу сијаһыны тамамламаг муәллимин јарадычы иши олмалыдыр. Чүнки муәллим бу чәрчивәдә гапаныб гала билмәз. Онун өзүнәмәхсус јарадычылыг үфүгләри олмалыдыр. О, даим сон нәшрләри изләмәли, милли варлығымызы, тарихимизи, ана тәбиәти-мизи сәнәткарлығыла вәсф едән јени әсәрләрин мәктәбилиләр тәрәфиндән охунмасына наил олмалыдыр.

Ә. Чәфәрзадәнин Нишат Ширвани, С. Ә. Ширвани вә Аббас Сәһһәт һаггындакы трилокијасы, «Бақы-1501»-и Ә. Ничатын «Гызылбашлар»ы, М. Исмајыловун «Хагани»си, Ф. Ејвазлынын «Гачаг Кәрәм»и, Макулунун «Хијабани»си, З. Гарајевин «Әлиңчә галасы», Ф. Кәримзадәнин «Худафәрин көрпүсү», Ч. Нүсәјновун «Фәтәли фәтһи», С. Рүстәмханлынын «Өмүр китабы» әсәрләри сон дөвр әдәбијатымызын уғурларыдыр.

Халғымызын гәһрәмәнлығыла долу тарихи кифәјәт гәдәр өјрәнилмәдији јакшы мәлумдур. Бу, орта мәктәбләрдә Азәрбајчан тарихинин тәдрисинә дә өз мәнфи тәсирини көстәрир. Буну нәзәрә алыб, шакирдләрин тарихи мөвзуда јазылан бәди әсәрләри муәталиә етмәләринә чалышырам.

Мәгаләдә С. Рүстәмханлынын «Өмүр китабы»нын елми дөјәрини вә бәди кәјфијәтләрини нечә өрәтмөкдән бәһс едилчөкдир.

Индики мүрәккәб шәраитдә демократија вә ашкарлығын енишли-јохушу јолларында бир груп чәзасыз гал-

мыш екстремистләрин вә шовинистләрин һеч бир әдәб-әркин билмәдән дәвләт трибуналарындан һәдјан, ифтира, төһгир јагдырмалары ики халғын арасына әдавәт тохуму сәпир, милли мунасибәтләрин позулмасына, еһтирасларын өз мәчрасындан чыхмасына сәбәб олур. Бүтүн васитәләрдән максимум истифадә етмәклә милли гыргын һәддинә кәтириб чыхарылар. «Өмүр китабы» бизи дүшмәнчилијә төһрик едәнләрин лабиринтиндән чыхмагда әлимиздән тутур.

Илк нөвбәдә әсәрин бүтөвлүкдә охунмасына наил олурам.

«Өмүр китабы» әсәринин идеја-сијаси дөјәрини шакирдләрин фәал иштиракы илә ачыб төкүрәм. Иши-дискуссија вә полемик сөһбәт зәмининдә гурур, шакирдләрин мүхтәлиф сәпкидә чыхышыны, һамынын бу вә ја дикәр шәкилдә һадисәләрә мунасибәти-ни тө'мин едирәм. Әсәр шаиранә башлығылар алтында мүхтәлиф фәсилләрә бөлүнмүшдур. Әсәрин музакирәси заманы конкрет фәсилләр үзәриндә иш апарылыр, чалышырам ки, илк сөзү онунчулар десин, китабын кениш төһлили тарихимизин ајры-ајры мәрһәләләри илә бағлансын.

«ӨМРҮМДӘН КЕЧӘН ВӘТӘН» башлығы алтындакы парчанын төһлили заманы шакирдләр бу гәнаәтә кәлирләр ки, муәллиф «Өмүр китабы»нын илк сәһифәләриндә вәтән торпагынын вәсфи тәмоннасы илә, кешмәкешли тарихимизи арашдырмаг еһтирасы илә өз мәрәмыны бөјән едир. Азәрбајчан халғынын мәдәнијәтини, әхлагыны, психолокијасыны онун јаратдыгы сөрвәтләр әсасында тәсдиг етмәк намина охучу илтифатына сыгыныр. Бүтөв бир миллиәтин, гәдим әразинин варлығыны дананла-ра јүксәк мәдәнијәтлә чаваб вермәк әзми илә чошур. Вәтән гүдәсијәти вә еһтишамына хидмәтдә јаныб күл ол-

магдан еһтијат етмир, үрәјинә жүк-ләнмиш узак јузилларин жүкүнү мәнзил башында бошалтмага тәләсир.

«Һәр сәһифәси тикә-тикә, чырыг-чырыг едилб дүңја бойда сонсузлу-га сәпәләнмиш китабы». Бу, мубаризәләрлә долу кечмиши, мә'нәви естетик дүңјасы, әразиси, дили вә өзүнү јашатмаг гүдрәти олан бөјүк бир халг һаггында үрәк јангысыдыр. Бурда чәлаји-вәтән оланларын гүрбәт әзаблары халгы очагындан, баба јурдундан, ана һәрарәтиндән ајыран баисләри вә сәбәбләри иттиһам едир.

Мән бу парчада јазычынын фикир сөјләмәк бачарығыны гүмәтләндирәрәк дејирәм ки, о, һеч бир милләтин һејсијјәтинә тохунмадан, һәтта бизә кинлә баханлара тәмкинлә, дәлилләрлә, арамла, ибрәт вә ләјагәтлә чаваб верир.

Од вә күл фәсли даһа чох елми мәзмун кәсб етдији үчүн ордан кәтирдим: «Халгын күчү онун мә'нәви енержисиндә, дүңја сивилизасијасына хидмәтиндәдир», — ситаты шәрһ еилр. Азәрбајҗан халгы етимолокијасы, онун гәдимлији вә бүтөвлүјү, мөдәнијјәти вә дили олан јарадычы бир халг кими сәчијјәләндирилр. Шакирдләрин фикирләрини үмумиләшдириб әләвә едирәм ки, С. Рүстәмханлынын тәхәјјүлү тарихин гаранлыг гатларына ишыг сачыр; гондарма етимолокијалары рәдд едир, енциклопедик мәлуматларла халгмызы шумер, аккад, итт, асур, етруск мөдәнијјәтинин ја вариси, ја да онун јаранмасынын иштиракчысы кими тәгдим едир, елам вә шумер дилләринин туран-алтај дилләринә јахынлыгыны, фикирләр вә рәјләр земининдә Гобустан Бабилстан «гоһумлуғуну», гәдим јунан-етруск-түрк бағлылығыны арајыр, топонимләр-дән, грамматик әләмәтләрдән истифа-дә етмәклә сојумузу, түркдилли халг олмағмызы исбат едир.

«Тарих сәһви бағышламыр» фәслинин шәрһи бүтүнлүклә шакирдләрин ихтијарына верилр. «Дүңја адлы бир бинада халглар елә јерләшиб ки, һәрәнин өз мәңзили вар вә кимсә мәңзәл сәһәсини кенишләндирмәк истәсә һөкмән башғасыны сыхышдырмыр, онун торпагыны, сујуғу, јерини, кәјүғү нафәсини таралдыр, сау ишәсә едир» — үмүмән

охунур, кор тәәссүбкешлији, тарихи тәһриф етмәк чәһдини, Азәрбајҗанын әдәби-мөдәни ирсинә, ичтимаи фикир тарихинә јанлыш мүнәсибәти, кобуд мүғажисәләри, гаршығојмалары, Азәрбајҗанда интибаһ дөврүнүн — Низаминин инсан образларынын, чәми дүһасынын үстүндән сүкутла кәчәнләри иттиһам едән китабын бу фәсли үзәриндә кениш дајанан шакирдләр әрәб јазылы сиккәләри охумагла јени һерогијфләр «ичад» едәнләри, ермәни, күрчү ме'марлыг сөнәтини әршә галдыранлары, Худәфәрин еһтишамына, Ме'минә хатун мөғбәрсинин сирринә вагиф олмајанлары: антик мөдәнијјәти танымадығмызы иддиә етмәклә бөјүк Низамини көрмәјәнләри, мин иллик халглар достлуғуну, ишығлы ән'әнәләри јерлә-јексан едиб түркдилли халглары «вәһши көчәриләр» адландыранлары, гәдим абидәләри, көндләри, гәбристанлары дағдыб топонимләри сүр'әтлә дәјишдирәнләри елмин, халг јаддәшынын, мөдәнијјәтин, тарихин хәјәнәтқары кими тәсдиг едилр.

Јазычы ох-јај, тәкәрли араба ичад едән, аты илк рам едән, һәрби интизам јарадан «вәһши көчәриләр» ин динч, хејирхаһ, гуручу халг олдуғуну дамла-дамла топланмыш ономастик, топономик, мифик, археоложи хәзинәләрә, дастан һәгигәтләринә, тарихдән кәлән сәсләрә, елми мәнбәләрә истинад етмәклә исбат едир, Сөмәргәнд, Тач-Маһал мөчүзәләри илә, Фәраби, Ибн-Сина, Низами, Туси, Улугбәј вә Шаһ Исмајлынын бәшәри идеаллары илә ишыг золағы ачыр, Азәрбајҗан түркдилли халгларын илк бешијидир гәнаәти шакирдләрдә һасил олур.

Белә бир ситат охунур: «Өз милләт олуғуну инандығмына көрә бизим халгын үрәјиндә милләтчилик дүјүсү көк атыб јашаја билмир. О өзүнү бу хәрчәнк хәстәлијиндән жүксәк инамы вә никбинлији илә горујур».

Апресјанын, Ајвазјанын, «дәниздән-дәнизә Ермәнистан» кими гондарма иддиалары тәблиг едән Балајанын халгмыза вурдуғлары ләкәләр, Азәрбајҗан халгыннын гәними Андроникки милли гәһрәман кими кәстәрмәси вә онун Шаумјанла әләгәндирилмәси әслдә дүңкәнтә дикдир. Шакирдләр Чичериндән Андроникки

Антанта әкенти олмасы һаггында ситаты мисал кәстәриләр.

Шәр вә ифтирадан усанмајан, халг депутатлары гурултајында күлүнч күнә галан Балајан өз-өзүнү ифшә едән вә мискинләшдирән бир епизод тәсвир едир. О, куја кәзәрки бир молла илә раслашыр, һәмин молла илә онун диалогуну шакирдләрә охудурам:

«О, тәмиз рус дилиндә данышырды, ермәничәни дә билирди. Мәним јазы дөфтәрчәм дә ону гәтијјән нараһат еләмирди.

Бурда биздә фәалијјәт кәстәрән мәсчид јохдур, дедим, — бәс сиз бу јерләрдә нә едирсиниз?

— Бизим үчүн — руһаниләр үчүн мәсчид јох, мүсәлманларын гәлби әсәсдыр.

— Нијә Сиз молла кејиминдә јох, ади кејимдә кәзирсиниз?

— Ислам үчүн әсәс сөздур, палтар јох.

— Ахы бу исламдан әввәл дә мә'лум иди. «Әввәл сөз вар иди». Мән садәчә билмәк истәјирәм ки, «формасыз» Сизә инана биләрләр?

— Инанарлар. Ахы мән онлара хејирхаһлыг апарырам».

Шакирдләр бу нәтичәјә кәтириләр: ашкарлыг ады алтында өлкәнин мә'нәви дајағларынны сарсыданлары чавабсыз гојмагла сабаһқы јени сәһвләрә јол ачыла биләр.

Јени бир ситат охунур: «Рус үчүн Москва, франсыз үчүн Парис, италјан үчүн Рома, јунан үчүн Афина, түрк үчүн Истамбул нәдирсә, азәрбајҗанлы үчүн дә Тәбриз одур».

Шакирдләрин фикрини Вәтәнин бүтөвлүјүнә, мубаризәли вә кешмәкешли тарихинә јөнәлтмәк мөғсәди илә трибун хитабларла, дүшүндүрән вә чошдуран суалларла әләмәтдар парчалар охутдуурам: «Еј мәним улу халгын! Сән заман-заман бу торпагын үстүндә Шәрһин өз бөјүк довләтләринин инди һәмин торпаглар нечә-нечә әјәләтә, «губернаторлуғ» бөлүнүр. Сәнин баба јурдуна кимләр көз дикмәди? Бүтүн Шәрғ тарихи вәрәгләнсә бизим гәдәр әзилмиш, бизим гәдәр тәһгир олунмуш, бизим гәдәр парча-тикә бөлүнүш вә бизим гәдәр дә бу гара тәләји илә барышмага вадар едилб сусдурулмуш икинчи бир халг тапмаг чәтиндир. Һәлә Чәнуби Азәрбајҗан бир јана. Биз мөкәр гәдим

пајтахт шәһәрләримиздән Дәрбәнди тарихини кифәјәт гәдәр арашдыра билмишкми? Мөкәр Борчалә чәкәјиндәки, Гарајазыдакы, Көјчә һәләһиндәкы, Ағрыдаг өтәкләриндәки әл-ләримизин тарихи, етнографикјасы, фольклору, ономастикјасы кифәјәт гәдәр өјрәнлибми?»

Ана Тәбризин үстүнә гајыдараг гејд едирәм ки, виранедичи зәлзәләләр, јад басгынлары, чаризмин мүсәбәтләри, тәзјигләр, дар ағачлары, Хо-мејни диктатурасы, мөһүмат башы-позуглуғу Тәбризин үстүндә Домокл гылынчы кими әсылса да, Тәбриз чәсурларынын инамыны гыра билмәди. «Милләтимин руһуна һејранам! Илан күлләјә атылан кими, гаһына гәлтан едилчәјини билә-билә һәр дөфә өлүмүн үстүнә атылыр, гәтијјәтлә, «сәтирләри илә башланан парчанын өзбәр сөјләнмәси өз бәһрәсини верир.

Чәнуби Азәрбајҗанда шәһрәтли јер адлары вә шәхсијјәтләрлә бағлы суаллара чаваблар алыныр: Зөрдүшт, Савалан, Әрк галасы, Сәттархан, Хијабани, Пишәвәри, Шәһријар... Әсәрдән истифадә етмәклә Хијабанинин бәшәри кејфијјәтләри садаланыр: а) Хијабани философ иди; б) мүс-тәгиллији мөрдлик вә шүчәәтдә бөрән азадлыг пәрванәси иди; в) ләјагәтли, габилијјәти вә чиддијјәти олан халгыннын күчүнә инанырды; г) өмрүн мә'насыны јурда хидмәтдә көрүрдү; д) тәфәккир вә әгидә бүтөвлүјүнә чағырды; ж) жүксәк әхлағ тәрәннүмчүсү иди, з) һәгигәт ашиги иди.

«Өмрүн китабы»нда «Гарабағ» фәсли бөјүк бир үрәјин гурур долу һәзин һекајәтидир. Капутикјанларын, балајанларын, ханзадјанларын тәһрикчи чыхышлары, савадсыз дадам-јанларын, ләјагәтсиз икитјанларын, дәмтутан старовојтоваларын шәһрәт тачымыз Гарабаға тушланмыш фит-нәкар һәј-күјләри биздә һиддәт доғур-са да, бу чәннәт мисаллы дија-ры, сәсләр вә нөғмәләр мөскәнини танытмаг, севдирмәк вә гурумаг инамыны бир даһа мөһкәмләндирр. С.Рүстәмханлынын Гарабаға китабән дедији: «Салам, ај кениш чөлүм, һәләл јурдум!» — сөзләри вәтән торпагынын бу дилбәр кушәсиндән сәһ-бәт салмага ачар олур. Елә буна көрә дә шакирдләрә мүүллифин Гарабағ һаггындакы һикмәтли вә

Университет мұәллимләрим

Әзизә ЧӘФӘРЗАДӘ

С. М. Киров адына Азәрбајчан Дөвләт Университетини профессоры

Бизим С. М. Киров адына Гырмызы Әмәк Бајрагы орденли университетимизи мұһарибәдән өввәл вә сонрақы илләрдә битирмиш вә инди чоху төгаудчү өмәк ветераны олан, бир гисми исә һәлә фәалијәт кәстәрән сабиғ төләбәләрин, демәк олар ки, јашыдыдыр университет. Бир илдә, бир күндә университетимизә анадан оланларымыз вар. Университетимиздә бир күндә, бир илдә өмәк фәалијәтинә башлајанларымыз көчүб, гоушуб өбәдијәтә. Бизим үчүн о заманлар университет өлишмәз көрүнән елм мә'бәдкәһи иди. Бизим үчүн университет о заман арзуларын өн учагы, арзулар арзусујду. Елм очагына гәдәм гојдугумуз күн таныдыгымыз, һәлә ондан чох-чох өввәл бәдин вә елми-популар өсәрләри, төдигатлары, төнгиди мөгаләләри илә таныдыгымыз, сөсләрини радио далгаларында ешидиб, үзәләрини көрмәдијимиз алимләр, мұәллимләримиз олачагды; өлимизә елмин ачарыны верәчәк, бизә билмәдијимизи өјрәдәчәк, јазмағ, јаратмағ бачарыгымызда һөвәсимизи мукәмләшдирәчәк, бизә елм көләриндә уча билмәк үчүн ганад верәчәк, төдигат масасынын ардында өјләшиб тарихи, әдәбијәтин дәрнликләринә дала билмәк үчүн сәбирли олмағ өјрәдәчәкдиләр. Өјрәдикләримизи башгаларына да верә билмәк үчүн ел-күнүмүзә, онун тарихинә, әдәбијәтинә, чохәсрлик мөдәнијәт дүңјасына далмағ, алмағ вә гәјтара билмәк сәбаты төлгин едәчәкдиләр бизә.

Әмәлләримиз уча олдуғу кими, мұәллимләримизә, профессорларымыза мөһәбәтимиз дә өлчүә кәлмәз иди. Кимләри таныдығ университетә дахил олдуғумуз күнләрдә? Әли Султанлы, Фәјзулла Гасымзаде, Микајыл Рәфили, Һәбиб Сәмәдзаде, Чәфәр Хәндан, Исмајыл Әфәндијев, Әзәл Дәмирчизаде, Шамил Мөммәдбәли, Мөммәд Ариф Дадашзаде, Әлисултан Сумбат-

заде, Һәјдәр Гүсәјнов, Маковелски, М. Ширәлијев, Речитскаја, Мир Чәләл Пашајев, М. Ч. Чәфәров, М. Һ. Тәһмасиб... Саја галса бөјүк бир сјаһы алынар вә биз онларын чохуну мөтбуатдан артыг таныјырдығ, өсәрләри илә севирдик. Евдә, чөл-бајырда раст кәлдикләримизә, бизә кимләрин дәрәс дејәчәјини габармыш синәмизә долдуран ифтихар һиссијә сөјләјирдик, тө'рифдән јорулмурдуг. Шекспир дејиб ки, «өкөр сән севдијини тө'рифи илә динләјичләри јормансанса — демәли севмәмисән». Биз дә мұәллимләримизи севирдик, һәјран идик онлара вә тө'рифләрини сөјләмәкдән дојмур, динләјичләримизи јораначан данышырдығ онлардан.

Биз кәјимиздә, давранышымызда, данышыгымызда онлара бәнзәмәк истәјир, билликләрини өјрәмәк, мөһәбәтләрини газанмағ үчүн габыдан чыхырдығ. Тәглид едирдик мұһазирә, данышығ манераларыны. Кәләчәкдә онлар кими, онлара бәнзәр мұәллим, алим олмағ өн бөјүк арзумуз иди. Онлар лајиг идиләр. Онлар «мөним-сәнин адамын» ифәдәләрини билмирдиләр. Кимин адамы, һаралы олдуғумуздан хөбәрсиз, билијимизә гәјмәт верирдиләр. Бачарыгыны, јажшы охујаны чүр'әтлә ирәли чәкир, әзизләјир, инкишафына сә'ј кәстәридиләр. Биз онларын һарада, нечә вә не једикләрини, папирос чәкиб-чәкмәдикләрини билмирдик; јерсиз данышыб күлмәкләрини, гәјбәтләрини көрүб-ешитмәмишдик. Нзәримиздә өн јажшы, өн гүсүрсүз инсанлар, аталарымыз, бөјүк гардашларымыз, инандыгымыз мұрәббиләримиз — мұәллимләримиз иди онлар.

Проф. Рәфилинин дөбдәбәли, төм-төрағлы, һәјранедичи мұһазирәләри, Әли Султанлынын Вајрон, Шекспир јарадычылығындан бир актјор мөһарәтилә вердији бәдин лөвһәләри, Ф. Гасымзадеһин һәртәрәфли, кениш өһәтәли, өн хырда деталлары, уну-

обрайыла чүмләләриндән топладыларынны сорушурам. Ашагыдакы мұмуналор үстүндә сөһбәт апарылар: «Гарабағ араилы-дағлы бир дүңјадыр» «Гарабағ мәним шилдән охунан маһнымыдыр».

«Гарабағ мусиги бешијидир».

Гарабағ бұлбүлләри... ганымызда човлан едән бир төһрәмәһлыг вә әдәбијәт һарајыдыр».

«Ачылан гапыда лајла севинчи, ортулән гапыда ачы фәријәды вар».

«Дәрәјә бәм јарашыр, зирвәјә зил».

«Мугам — азәрбајчанлы руһунун күәкүсүдүр».

«Мугам — океандыр; нә сонунә јетмәк олур, нә дәрнликјинә баш вурмағ».

«Мугам һәм хәјрин јарашыгыдыр, һәм дә шөрин».

«Мугам — јазлы, јайлы, пајызлы, гыһлыдыр».

«Мугамлар биз дүңјанын бүтүн гәминн гојуна алаң төһна үмид-сизликдән вурша, гәләбәјә вә шыгылы севинчә доғру апарыр».

«Шуһа Азәрбајчан бағчасынын хары бұлбүлдүр».

Рәнк-рәнк чалар јарадан сәһри дә, хиләтлә, тәлә илә һәсбәл едән «Ај бұлбүлләри» ин үрәкләрдән дашыб төкүлән кәдәр вә һәсрәти дә елә бу гаршылығлы сөһбәтин ичәрисиндә төһли олунур. Бурда С.Рүстөмханлынын дикор афоризмләри вә гәјмәтли фикирләри үзәриндә шакирдләри ишләдирәм. Мөсәлән:

«Биринин пајыны башгасынын адына чыхмағла елм јаранмаз».

«Тарих һәм дә дују һәгигәти илә јазылмалыдыр».

«Һәвәскарлығ елми өвәз едә билмәз».

«Тарихин поетик ганадларынын гыр-мағ олмаз».

«Һәгигәт елми китабларын тәсвир етдијиндән даһа чанлы вә даһа зәккиндир».

«Мәһәббәт мөктубуна ситат нә лазым?»

«Гобустан бабаларымызын бизә көндәрдийи мөктубдур. Бу мөктубун почталјону заман олур».

«Гобустан «Јаллы»нын вәтәндир».

«Төһнәт һисмәт анасыдыр».

«Дүңјада апа үрәјиндән һәссас бәрәмәтр јохдур».

«Гарабағ бизим аиләләрин өзүдү вә хәлүдүр».

«Гарабағ үчүн горхуу бил-

мәк, фәгәт ону јенмәк лазымдыр».

«Әхлағ, көзәллик үмуми һәјәтдан, вәтән севкисиндән кәнар дејил».

«Өз кечмишинә, халгына, өн'әнәсинә һөрмәт етмәјән адамлар да әхлағсыз адам сәјылмалыдыр».

«Бу дипломлу нәсил нијә бу гәдәр лағәјд олур?»

«Бәзиләринни јолу јатағ отағындан һәјәт дарвазасына кимидир».

«Сүлһү, әмин-аманлығмы, достлуғу, гардашлығмы төроннүм етдијимиз анда бычағы күрәјимизә санчылар».

«Мөним халғым дәрәдикләр анасыдыр».

Шакирдләрин ифәдәли охусунда ајры-ајры севилмиш парчалар ата очагынын мұғәддәслији, ширинлији, мөтбәх гәдимлији Азәрбајчан сүфрәси, хонча шамлары, улуларын руһу, онлардакы һалаллығ, көзү-көңлү тохлуғ, шухлуғ, кишилик, аилә гәјрәти, анаја-фөвгәлмүдриклији, дөзүм, инсан мөдәнијәтинә ситајиш һикмәти, даш јазыларын сирри, улу дастанларымызын чөһвәри, лирик вә елми һашијәләр, ләтифә вә рәвәјәтләрин чазибәси, инанмағ фачиәси, анламағ дәрди, аналимизин гөвәси-гүзәһи: «Ғајаларын үстүндә гәјә кими сәрт бир милләтин аидысан! Дәдә Гөргүд бәјларында дағларымызын күл-чигәк дөнизи кими мин рәнкисән! Нәсими һарајында үсјансан, илдырмәсан! Фәзули пычылысында дүңјанын өн бөјүк гәм јүкүсән!» — кәһәләры үрәкләрә, јад-дашларә көчүр.

«Өмүр китабы» Савалан дагына тапынымыш улу Зөрдүшт һарајыдыр. Биз тәзәдлар дүңјасына-төслим јох, мұбаризә, мұғилик јох үсјанкарлығ, шәр јох хәјирхәһлығ, јалан јох һәгигәт, гара хәбәр јох мүждә, мөјүслүг јох идрак дәрси, дәрбәдәр олмағ јох јекдиллик, горхағлығ јох фәдакарлығ, зоракылығ јох әдәләт дүңјасына апаран һарајыдыр.

Китабын әвәсиз мөзјәјәтләрини дәриндән дујан мөктебли-көңчләр ширин вә мұғәддәс инамла гөләмә алынымыш «Өмүр китабы»нын мұәллифи илә бирликдә Араз сими үстә көрүш маһныларынын чалыначағы үмиди илә, Чөнуб-Шимал вәһдәтинин сәдәсмын ешитмәк инамы илә Вәтән дејилән океанын габаран синәсини көрүр, мөчүзә ганадынын әчәлчәкчидән ешитмәк дәрнликләрини јараларын битишчөјинә инаныр.

дулмуш шәхсијәтләри дә әһәтә едән дузлу сөһбәтләри, И. Әфәндијевин јары-һәнәк, јары-кәрчәк бейнимизә «мыхламаг» истәдији «тәрифләр» унутулмаз иди вә индинин өзүндә дә һәмин сәсләр, һәмин мұһазирәләр сабиғ тәләбәләринин гулагында сәсләнин.

Мұһарибә гуртара-гуртармаја дәрс дедијим кәнд мәктәбиндән Бақыја дөндүм, али тәһсил алмалыјдым. Әлбәттә, университетин филолокија факүлтәсинә дахил олдум: 1945—1946-чүл дәрси иди. Неч үч ај мәфтуну, ачы олдугум мұһазирәләри динләмәшидди ки, әлимдә әрәб әлифбасы илә китаб «тутдуглары» үчүн университетдән бајыра атылдым. Аз гала бүтүн үмидләрим боша чыкырды. Декан мұавинимиз һәбибулла Сәмәдзәдә, хүсусилә онула сөһбәтдән сонра ректорумуз профессор Абдулла Гарәјев имдадыма чатды. Мәни гајтардылар јеримә; амма кәзәл алим, тәдгигатчы вә дәрин дүшүнчәли педагог олан һәбибулла Сәмәдзәдә мәнә мәсләһәт кәрду ки, [о заман мән вәзијәтдә оланлар да дахил олмагла] мұһарибәдән гајыданлар үчүн тәшкил олуан ектәри јолу илә гуртарым университетти. һәбибулла мұәллим мәнә деди: «Ғыз, о дил, о хасијәт ки, сөндә вар, сәни бурадан чыхарданлар јенидән бир бәһанә тапарлар, сән јенә дә дилини сахламајыб дилләшсән, бу дөфә неч кәс кәмәјинә кәлә билмәз, һазырлығын вар, нечә илин мұәллимисән, ектәрни кәч, о јакшыдыр». Рәһмәт олсун сәнә, әзиз мұәллими. Онсуз да аилә вәзијәтимиз еләјди ки, ишләмәјә мәчбур идим, әјани охусајдым... Јакшысы будур мұәллимләримиздән данышым. Ектәри имтаһан вердијим ајларда мұәллимләрим, хүсусилә Әли Султанлы, Чәфәр Хәндан, Фәјзулла Гасымзәдә, Мир Чәләл мәнә нечә бәләд олдураса, алты-једди ај әрзиндә бүтүн имтаһанлары гуртара билмәјими дә нәзәр алыб, өзләри мәнә аспирантураја мәсләһәт кәрдуләр.

Аспирантураја имтаһанлары халг јазычысы Исмајыл Шыкы илә бирликдә верирдик. Бу имтаһан просесини һәрмәтли јазычымыз «Мәним рәгибим» һекајәсиндә тәсвир етдијиндән вә бизим һәр икимизин аспирантураја кирә билмәјимиз үчүн истәкли мұәллимимиз Әли Султанлының чәһәтләри вә һәмәти вә јарәтигә вә әһәтә ет-

дијиндән мән о һадисәјә тохунмурам. Јалныз ону демәк истәјирәм ки, Әли мұәллим бизим неч биримизи итирмәк истәмирди. Јер исә бир иди. Вә о, ректорат гаршысында мәсәлә галдырыб һәр икимизә јер алды. Инди заман чох дәјишилиб, тәәссүф ки, заманла бирликә инсан әклагында да елә чаларлар мејдана кәлиб ки, һазырда кедиб бир аспиранты беләчә мұдафиә етсән дәрһал натәминләр тәмизи ләкәләмәјә чалышыр: «көрәсән јерлисиди, гоһумуду, нәди? Ја да нә мәнфәәтисә вар ки, әлләшир» дәрәләр. О вахт исә бизим мұәллимләр белә ләкәләрдән ари идиләр. Чүнки гоһум-дост, таныш-билиш, натәминлик кими мәнфиликләрдән узаг идиләр. Елм үчүн, өзләри үчүн ләјәгәтли билдикләри, истәдадына әмин олдуглары әввәз, давамчы, кадр һазырламаг мөгсәди күдүрдүләр. Бу али мөгсәддән өзкә ишләри јох иди.

Мұәллимләримиз олдугча кејирхаһ идиләр; тәләбә вә аспирантларын һәјәти, еһтијачы һәмишә онлары дүшүндүрүр, әлләриндән кәлән јардымы едирдиләр. Аспирантурада охудугум илләрдә [1947—1950] һәлә өлкә өзүнә кәлмәшиди, мұһарибәнин јараларыны сагалдырды, вәзијәт ағыр иди.

Мұәллимләримиз бизи күндән күнејләјир, јагышдан далдалајырдылар. Амма чисмән. Елмдә исә неч бир күзәшт еләмирдиләр. Јаздыгымыз әсәрләри тез охујур, бизи сүрүндүрмәјә салмыр, кәрүшүб әтрафлы сөһбәт едир, гүсурларымызы баша салыр, уғурларымызы да тәмкинлә сөјләјиб, бизи ганадаландырырдылар. Елә буна көрә дә университетин о илләрдәки аспирантлары чәркәсиндән Бәхтијар Ваһабзәдә, Күлһүсејн Һүсејн оғлу, Күлчәһрә Рәһимова, Рәһим Нағјев, Гошгар Әһмәдов, Рәһим Һүсејнов кими алимләр јетишиди. Сонунчулар техники елмләр саһәсиндән олсалар да рус, харичи дил вә фәлсәфә-тарих дәрсләрини бирликдә кеचир, минимумлары бирликдә верирдик. Минимумлар да чох вә мүрәккәб иди.

Биз дә һәм университетин, һәм дә мұәллимләримизин гајғыларына ләјиг олмага, әһмәтләрини итирмәмәјә, истәдикләри сәвијәдә давамчылары олмага чалышырдыг.

Университетимиз бизә үмидлә, кәләчәкәни алгачу олдулар, тәһсил бадырды. Бизим үчүн исә университетти-

миз доғма ата јурду, ата очагы, ана гучагы иди.

Мұәллимләримиз, доғма университетимиз бизи тәзәчә пәрә верән, амма күләјә-јагыша-туфана давамлы ағачлар кими бөјүдүр, јетишидирир, гајғымыза галырдылар.

Университет мұәллимләримизин инсанијәти, дәрин биллик верән мұһазирәләри, сәсләринин аһәнки, даврашышларындакы мөдәнијәт, ата гајғысы, һәтта кејим-кечимләри белә бизим үчүн индинин өзүндә дә өрнәкди. Онлар кими олмаг, тәләбәләримизә онлар кими мәзмунлу дәрс вермәк, кин-күдүрәтләрдән, јүнкүллүкдән узаг олмаг, бир-биринә дост әли узатмаг инди дә гәлбимиздә онларын әзиз өјүду кими јурд салыб. Һәрдән мәнә рәј үчүн вә ја оппонентлик үчүн әсәр, диссертасија кәтирәндә, өз ишләримиз јарымчыг гојур, тез охумага чалышырам, объектив рәј верәндә, мұәллиф тәшәккүр етмәјә башлајыр. Дејирәм: Мәнә тәшәккүр еләмәјин, профессорларым Фәјзулла Гасымзәдә, Әли Султанлы, Чәфәр Хәндан, һәбибулла Сәмәдзәдә кими әсл алимләрә рәһмәт охујун. Онлар мәнә им јазыларымы тез охујуб, мәнә «гапы далында гојмајыб», объектив рәј верибләр. Мән дә онлардан өјрәнмишәм, онларын шакирдим. Рәһмәт охујун онлара. Бизә белә олмагы онлар өјрәдибләр.

Бизим о әзиз, о гајғыкеш мұәллимләримизин, истәкли профессорларымызын јетиширмәләри инди јени биаларда, даһа кениш ишыгы отагларда дәрс алан тәләбәләрә мұһазирәләр охујур. Әмәкләринин заја кәтмәдијинә шадам. О илләрин аспирант вә диссертантлары, о илләрин мәзуналары инди һәр күн университетин гапыларындан кириб чыхдыгча «руһунуз шад олсун, кәзәл әвәз һазырламысыныз» — дејә дүшүнүр. Бәхти-

јар Ваһабзәдә, Күлһүсејн Һүсејноғлу, Тоғиг Һачыјев, Абдулла Аббасов, Пәһәл Хәлилов, Вағиф Вәлијев, Азәд Нәбијев, Камил Вәлјев... Сијаһыны узатмаг олар. Амма еһтијач көрмүрәм. Азәрбајҗан елминин мүгәддәс очагы, университетимиз — ону дил вә әдәбијат — филолокија илә бағлы кафедралары, деканлыг етибарлы, һазырлыгылы, бачарыгылы әлләрәдир. Хүсусилә сон бир-ики илдә Азәрбајҗан дили, гәдим әрәб әлифбасына әсәсләнән Азәрбајҗан әлифбасынын кәнч нәслә өјрәдилмәси [һәмин әлифбаја көрә мән университетдән чыхарылмышдым] уғрунда кәчирилмәсиндә университет профессор вә мұәллимләринин мүстәсна ролу олмушдур.

Бир даһа руһунуз шад олсун, әзиз мұәллимләримиз. Тәәссүф ки, һәлә дә сизин арзуларыныза букүнкү имканларымыздан, ашкарлыг вә демократијанын вердији имканлардан ләзымынча истифадә едә билмирик. Үмид јахшы шејдир. Өлкәмиздә кәдән јени дөнгүрма имканларымызы кенишләндирди. Вә мән инанырам ки, кәләчәкдә орта тәһсил мәктәбләринә вә Азәрбајҗан дил-әдәбијат тарихи — филолокија елминин инкшафы үчүн даһа ләјигли, елми һазырлығы олан кадрлар јетиширәчәк. Бу сизин вәзијәтиниз вә һазырладыгыныз алимләрин, мұәллимләрин мүгәддәс арзусу вә вәзифәсидир.

Университетимизин 70 иллији бајрам едилән бу күнләрдә сиз о чәркәдә, трибуналарда олмајачагыныз, әзиз мұәллимләримиз! Сизин јериниз иди о јерләр. Сизин әмәјинизлә јетишәнләр әјләшәчәк. Руһунуз шад олсун. Анам торпаг пәргү олсун сизә... Университетимизин бајрамыдыр.

Дилчилик елмимизин фәхри

Фанг ШАҢБАЗЛЫ
филологија елмлери намизеди

«Инсанлар дүнијаға кәлир вә ону тәрк едирләр, онларын әмәлләри исә јашајыр. В.В.Радлов өмрү боју о гәдәр бөјүк вә мөһтәшәм ишләр көрмүшдүр ки, онун хатирәси һәмишә һөрмәт вә еһтирамла јад едиләчәкдир». Академик Олденбургун мәшһур түрколог В.В.Радлов һагғындакы бу сөзләрини ејнилә Азәрбајчан дилчилијинин ән көркәмли нүмәјәндәләриндән бири, Азәрбајчан ССР ЕА-нын мүхбир үзвү, әмәкдар елм хадими, республика Дөвләт мұкафаты лауреаты, профессор Әбдүләзәл Мәмәд оғлу Дәмирчизадәнин дә һагғында демәк олар. Бу мәшһур түркологун ады Азәрбајчан совет дилчилијинин јарымәсрлик инкишафы илә сых бағлыдыр. О, дилчилик елмимизи јараданлардан бири, онларча санбаллы монографија, орта вә али мәктәб дәрслији, програм вә елми-методик көстәриш, ғырха гәдәр бәдни әсәр, ики јүздән чох елми-публистик мөгәләнин мүәллифи, бөјүк дилчи алимләр ордусунун мүәллими кими танынмышдыр.

80 јашы јеничә тамам олмуш Ә.Дәмирчизадә 1909-чу ил ијулун 7-дә Шәкидә дәмирчи аиләсиндә дүнијаға көз ачмышдыр.

Илк тәһсилни Молла Қазым мәктәбиндә вә сонра «Һәдигәтүл маариф» мәктәбиндә алан Ә.Дәмирчизадә 1927-чи илдә Нуха [Шәки] мүәллимләр семинаријасыны битирмишдир. Шәкидә 2 №-ли мәктәбдә педагожи фәалијәтә башлајан Дәмирчизадәнин илк бәдни вә журналистик фәалијәти дә һәмин илләрә тәсадүф едир.

1932-чи илдә Азәрбајчан Педагожи Институтуну битирән Ә.Дәмирчизадә институтда сахланылса да, аилә вәзијәти илә әлағадар Шәкијә гајыдыр вә мүәллимлијини давам етдирир. 1932-чү илдә проф. В. Чобанзадә ону аспирантураја дәрәҗәләп бу ил-

дән Ә.Дәмирчизадәнин тәлеји елмлә бағланыр.

1940-чы илдән елмләр намизеди, 1944-чү илдән елмләр доктору олан Ә.Дәмирчизадә 1955-чи илдә Азәрбајчан ССР ЕА-нын мүхбир үзвү сечилир.

Онун елми фәалијәтиндә Азәрбајчан дили тарихинин өјрәнилмәси мүһүм јер тутур. Әлиндә проф. Ә. Дәмирчизадә елм әләминдә даһа чох дил тарихчиси кими таныныр. Онун «Азәрбајчан әдәби дили тарихи хуласәләри», «Азәрбајчан дилинин тарихи», «Азәрбајчан әдәби дилинин инкишаф јоллары», «Китаби-Дәдә Горғуд дастанларынын дили», «Азәрбајчан әдәби дилинин тарихи» вә с. кими онларча монографик әсәри үмүмијәтлә түркологијанын мүвәффәгијәтләриндән һесаб олунур.

Ә.Дәмирчизадәнин Азәрбајчан дили тарихинә аид јаздығы әсәрләр бир силсилә тәшкил едир. Онун 1944-чү илдә мүдәфиә етдији докторлуг диссертасијасы да бу мөвзүја һәср едилмишди. Гејд етмәк ләзымдыр ки, чох ағыр бир мөсәләнин һәллине киришән мүәллифин бу иши дөврүмүзүн көркәмли дилчиләриндән акад. И. И. Мешшанинов, акад. Е. Струве, А. Б. Вагри, проф. М. А. Ширәлијев, проф. М. Рафили вә башгалары тәрәфиндән јүксәк гијмәтләндирилмишдир. Алим бу әсәриндә Азәрбајчан дилинин ән гәдим дөвләрдән XII әсрә гәдәрки инкишафыны изләмиш, азәрбајчанлыларын вә онларын дилинин мөншәјини ајдынлашдырмаға чалышмышдыр. Дилимизин дәрин көкләрә вә санбаллы кечмишә, кешиш нүфуза малик олмасыны инкарәдилмәз дәлилләрлә тәсдиг едән Ә. Дәмирчизадә Азәрбајчан дилинин мөншәјини ајдынлашдырмагдан габаг, бу дилин саһибі олан азәрбајчанлыларын мәшһур мөсәләсә үзәриндә дәлимиш илмимиз

билмишдир. Буна наил олмаг үчүн алим тәкчә тарихи вә археоложи сәнәдләрлә кифәјәтләнмәмиш, һәм дә етимоложи тәдгигатла мејл көстәриш, ајры-ајры адларын төрәнишини мүәјјәнләшдирмишдир.

Ә. Дәмирчизадә јени Азәрбајчан дилинин тәшәккүлүнү X—XI әсрләрдән көтүрүр. Белә ки, бу дилин јаранмасында түрк дили тајфаларын Азәрбајчана көчмәләри, јерлиләрлә гајнајыб-ғарышмалары әсас рол ојнамышдыр. Бу прәсәдә профессора көрә оғуз вә ғыпчаг тајфа дилләринин үстүнлүјү даһа бөјүк олмушдур ки, бу, инкарәдилмәз бир һәгигәтдир. Она көрә дә ғыпчаг вә оғуз дилләринә хас олан хусусијәтләр, демәк олар ки, «инди мөвчуд түрк системли дилләрин һамысындан даһа чох, һәм дә «бүтөвлүкдә» Азәрбајчан дилиндә сахланылмыш вә бу хусусијәтләр әсасында Азәрбајчан дили инкишаф едиб индики мөрһәләјә чатмышдыр».

Акад. И. И. Мешшанинов јазырды: «Ә. Дәмирчизадәнин ән јахшы чәһәтләриндән бири будур ки, о, бу вә ја дикәр мөсәләјә әтрафлы, кешиш чаваб вермәк үчүн бүтүн мөнбәләри чәлб едир, ејни заманда бу дилләрә мәнсуб едилә биләчәк башға үнсүрләри арајыб тапыр. Јухарыдакы фикрини дә изаһ етмәк үчүн илк «түрк дилчиси М. Кашгаринин «Китаби-Дивани-Лүғәт-ит-түрк» әсәринә мурәциәт едир вә бурадакы түрк тајфаларынын мөскөвләри һагғында мө'луматлары, IX, X вә XI әсрләрдә јазылмыш бир сыра чоғрафија китабларындакы мө'луматларла тутушдурдугда белә мө'лум олур ки, артыг X әсрдә оғуз вә ғыпчаг адланан түрк тајфалары Гағгазда, әсасән Хәзәр дөнизи илә Волга чајы арасында мөскән салмышдылар. Оғуз вә ғыпчаг дилләри исә, Кашгаринин дедији кими, дикәр түрк дилләриндән бир чох хусусијәтләри илә фәргләнән вә өз араларында исә бир-биринә ән чох јахын олан дилләрдир вә она көрә ејни бир дил групуна дахилдир. Азәрбајчан дили исә бу хусусијәтләрлә оғуз-ғыпчаг дилләринә даһа мүвафигдир.

Јухарыда адыны гејд етдијимиз әсәрдә јени Азәрбајчан дилинин тәшәккүл дөврүндән, еләчә дә бу дөврүн мәһсулу олан «Китаби-Дәдә

Горғуд» дастанларынын дилиндән әтрафлы данышылыр. Буна да гејд едәк ки, мүәллиф бу дастанларын дили үзәриндә тәдгигатыны 30-чү илләрдән өмрүнүн сон илләринә гәдәр апармыш, һәлә 1959-чү илдә «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дили» әсәрини дә јазмышдыр. Бу әсәр дилимизин тарихини өјрәнмәк саһәсиндә дилчилијимизин бөјүк мүвәффәгијәти иди. Мәшһур совет түркологу проф. А. Н. Кононов бу әсәри «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын өјрәнилмәсиндә «ј е н и б и р м ө р һ ө л ө» адландырар.

Азәрбајчан јазылы әдәби дилинин тарихинин X әсрдән сонра тәшәккүл тапмасындан, XII әсрдән исә онун, әсасән, формалашмыш олдуғундан фактларла сәһбәт ачан Ә. Дәмирчизадә «Азәрбајчан әдәби дилинин инкишаф јоллары» әсәриндә доғру олараг көстәрирди ки, бир һалда ки, Ширваншаһ Ахстан XII әсрин бөјүк шаири Н. Кәңчәвијә «Лејли вә Мәчнун» әсәрини «түркчә јох, јүксәк бир дилдә јаз» сифарини вермишди, демәли, о дөврдә азәрбајчанча да јазылар олмушдур. Лакин һәмин дөврүн јазылы сәнәди һәлә әлдә олмадығындан јазылы әдәби дилимизин илк нүмунәси XIII әср шаири Һәсән-оғлунун «Апарды көнлүмү бир хош гәмәрјүз, чанфәза дилбәр» мөтләли гәзәли һесаб олунур. Ә. Дәмирчизадәнин һәмин гәзәл үзәриндә апардығы тәһлилләр дә көстәрир ки, «белә рөндәләниб формаја салынмыш бир дил Һәсән-оғлуја гәдәр јарадылмышды» вә јазылы әдәби дилимизин тарихи, јухарыда гејд етдијимиз кими, бундан чох әввәлләрлә бағлыдыр.

Проф. Ә. М. Дәмирчизадәнин 1979-чү илдә чапдан чыхан «Азәрбајчан әдәби дилинин тарихи» әсәри әдәби дилимизин бөјүк вә чәтин бир дөврүнү-тәшәккүлүндән XVIII әсрин сонларынадәк олан бир дөврүнү әһәт едир.

Азәрбајчан дилинин тарихинин өјрәнилмәси етимоложи арашдырмаларла сых бағлыдыр. Бу саһәдә тәдгигат апаран һәр кәсдән дәрин вә әһәтәли билик, јүксәк сәбир, кәркин ахтарышлар тәләб олунур. Ә.Дәмирчизадәнин етимоложи арашдырмалары мөһз белә бир көркин әмәјә әсасланмышдыр. Онун һәлә оту-

зунчу илләрден «бајаты», «Азербайчан», «Каспи», «Хезәр», «Гафгаз», «Арран» сөзләринин етимологијасы һаггында чап етдирдији мөгаләләри кәстәрир ки, алимин бу чәтин саһәјә марағы мөвәггәти характер дашымајыб, мөгсәдли вә давамлы тәдгигатчылыгга баглы олуб. 1968-чи илдә онун чап етдирдији «50 сөз» китабы буну бир даһа ајдын әкс етдирир.

Гејд едәк ки, һәммин әсәрин чапдан чыхмасы, үмумијјәтлә, дилчилијимизин јени мөвәфғәјијјәтләриндән бири кими, етимологија саһәсиндә көрүләчәк ишләрин башлангычы вә бир нөв, методоложи әсасы олду. Белә ки, истәр «50 сөз»лә баглы нәшр олунан рәјләрдә, истәрсә дә сонрақы арашдырмаларда бу китабын мөвәфғәјијјәтләринә сөјкәниләрәк кениш етимоложи тәдгигатлар «хәзинәси» мејдана чыхмышдыр.

«50 сөз» әсәриндә, адындан көрүндүјү кими, 50 сөзүн етимоложи ачымы верилмишдир. һәммин әсәриндә алим Муған, Албан вә Арран, еләчә дә гардаш, товарищ кими бир сыра сөзләрин тиположи јозуму илә, үмумијјәтлә, түрколокијада бәзи мубаһисәли мәсәләләрә дә чаваб вермишдир.

Проф. Ә. Дәмирчизадә мұасир дил мәсәләләринин дә маһир тәдгигатчысы кими танынмышдыр. Онун мұхтәлиф илләрдә јаздығы «Сифәт», «Мүрәккәб чүмләләр», «Азербайчан дилиндә узлашма», «Мүбтәданын суаллары һаггында», «Мұасир Азербайчан дили. Чүмлә үзләри», Мұасир Азербайчан дили [фонетика, орфография, орфоэпија] вә с. онларча әсәри Азербайчан дилчилијиндә өләмәтдәр һадисә кими гижмәтләндирилмишдир.

Проф. Ә. Дәмирчизадәнин үслубијјәт саһәсиндәки хидмәтләри хусуси гејд олунмалыдыр. Онун ајры-ајры әсәрләрин дил вә үслуб хусусијјәтләриндән бәһс едән мөгаләләри вә нәһәјәт, 1962-чи илдә чап етдирдији «Азербайчан дилинин үслубијјәти» әсәри нәинки Азербайчан дилчилијиндә, һәтта совет түрколокијасында фәрәһләндиричи вә дигтәләјиг бир һадисә иди. Чүнки түрк системли дилләрдән һеч биринин үслуби имканлары бу әсәрдәки кими белә гејниш дә дәриндә тәдгигат олунмалыдыр.

Алимин һәммин әсәриндә дил, онун ичтимай маһијјәти, әдәби дил вә онун нормалары, мұасир Азербайчан дилинин үслуби-фонетик имканлары вә васитәләри, мұхтәлиф лексик группаларын үслуби имканлары вә с. әһәтәли тәһлил олунур.

Ә. Дәмирчизадәнин елми фәәлијјәтиндә дилимизин тәдриси методикасы илә баглы арашдырмалар дә әсас јерләрдән бирини тутур. Үмумијјәтлә, өмрүнчүн 50 иллик елми фәәлијјәти һәмишә педагожи фәәлијјәти илә говушуг олдуғундан орта вә али мәктәбләрдә ана дилинин тәдриси мәсәләләри алими һәмишә нараһат етмишдир. О, ибтидаи, орта вә али мәктәбләр үчүн јаздығы програм вә дәрсликләри илә, еләчә дә мұхтәлиф аудиторијаларда, мөтбәр јыгынчагларда охудуғу јүксәк сөвијјәли мұһазирә вә мәрузәләри илә мұәллимләримизин әмәли фәәлијјәтинә јакыннан көмәк кәстәрмиш, истигамәт вермишдир.

Онун илк дәрслији 1936-чы илдә чап олунмушдур [«Түрк дили»]. Сонралар јенә орта мәктәб үчүн «Грамматика» [1938], «Азербайчан дили» [1941], кар-лаллар мәктәби үчүн «Азербайчан дили» [1947] дәрсликләри узун мүддәт мәктәбләрин истифадәсиндә олмушдур. О, «Пис дәрслик һаггында», «Азербайчан дилинин сәрфи», «Сәрф китабы», «Мәктәб сәрфинин елми әсаслары», «Синтаксиси елми әсаслар үзәриндә гурмалы», «Ана дили тәлим фәнләрин әсасыдыр», «Синифдәнхарич оху» вә с. онларла мөгаләсиндә Азербайчан дили тәлиминин мұһум проблемләринә, тохунмуш, методика елмимиз үчүн гижмәтли фикирләр сөјләмишдир.

Проф. Ә. Дәмирчизадә Азербайчан совет дилчилији елминин баниләриндән бири олмага, јүксәк ихтисаслы дилчи вә методист алимләрин јетишмәсиндә әвәзсиз рол ојнамышдыр. О, В. И. Ленин адына АПИ-дә узун илләр рәһбәрлик етдији Азербайчан дилчилији кафедрасынын индики коллективиндә вә башга али мәктәбләрдә, еләчә дә тәдгигат институтларында чалышан 80-дән чох емләр намизәди вә емләр докторунун елми рәһбәри олмушдур.

Проф. Ә. Дәмирчизадәнин елми ирси Азербайчан дилчилији елминин хәзирәсиндә сөһнә бәдәлигә газанмышдыр.

VII — VIII синифләрдә Азербайчан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасы вә гыса методик кәстәришләр

102 саат [81; 12 с.] [һәфтәдә 3 саат]

I P Y B 28 саат [24; 4 с.]

IV—V синифләрдә кечилмишләрин тәкрары [5; 1 с.]
1-ч и д ә р с. Азербайчан дили һаггында кириш мұсаһибәси вә фонетикаја аид чалышмалар.
1-чи чалышма үзәриндә иш.
Азербайчан дилинә мұкәммәл јијәләнмәјин өһәмијјәти һаггында мұсаһибә. Мұсаһибә илә әлағәдәр ашағыдакы схем тәртиб олунур:

Дил һаггында елмин бөлмәләри	Өјрәнир
Фонетика Лексиколокија Фразеолокија Сөзүн төркиби вә сөз јарадычылыгы	Нитг сәсләрини дилин лүгәт төркибини фразеоложи төркибләри сөзүн төркибини вә сөз јарадычылыгынын васитәләрини нитг һиссәләрини сөз бирләшмәси вә чүмләнә
Морфолокија Синтаксис	

Синфа вериләчәк әләвә суаллар: а) Орфография вә дургу ишәрәләри гајдалары бизә нәји өјрәдир? б) Орфография вә дургу ишәрәләри грамматиканын һансы бөлмәләри илә әлағәдардыр?
Азербайчан дили дәрслијиндән истифадә гајдалары [сәһ. 2] илә танышлыг.

IV—VI синифләрдә өјрәниләнләрин тәкрары бөлмәси үзәрә иш практик характер дашымалыдыр. Шакирдләрин билик вә бачарылары үзәрә системләшдирмә апараркән башлыча диггәти онларын шифаһи вә јазылы нитг вәрдишләринин төкмилләшдирилмәсинә јөнәлтмәк тәләб олунур.

Фонетикаја аид чалышмалар [ч. 2—9].
2-ч и д ә р с. Лексиколокија вә фразеолокијаја аид чалышмалар.
Дәрсликдәки чалышмаларла јанашы, изаһлы имладан да истифадә етмәк мәсләһәт көрүлүр. Бу мәгсәдлә «Орта мәктәбдә имла» [«Маририф», 1983] мәчмүәсинин 133-чү сәһифәсиндәки «Бала ашыг» мәтиндән истифадә олуна биләр. Мәтн үзәриндә башга тәһлиллә јанашы, тунлук, јаныглы, еһтирамла, гарајаныз, руһландырмаг, аваз, һалал вә с. сөзләр үзәриндә лексик-грамматик иш апарылмасыны да нәзәрдә тутмаг мәсләһәтдир.

3-ч ү д ә р с. Сөзүн төркиби вә сөз јарадычылыгы.
Јохлајычы суал вә тапшырылар: а) сөз јарадычылыгынын әсас васитәләрини сөјләјин; б) сөздүзәлдичи шәкилчиләрин грамматик [сөздәјишдиричи] шәкилчиләрдән фәргли чөһәтләрини изаһ един.
4-ч ү д ә р с. Морфолокија. Нитг һиссәләринә аид чалышмалар, о чүмләдән морфоложи тәһлил.

Јохлајычы суаллар: а) Исим, сифәт, сај вә әвәзлијин фәргли чөһәтләри һансылардыр? б) Сифәт, сај вә әвәзлијин исемә охшар чөһәтләрини нәләрдә көрүрсүнүз? в) Исим, сифәт, сај вә фе'лә аид мүрәккәб сөзләрин јазылышы гајдалары илә әлағәдәр сечмә вә ја лүгәт үзәрә имла.

Н ү м у н э л э р: гөрһөманлыгла, галдырылмыш, бејнәлмиләлчилик, совгат, һәдијә, троллејбус, дагчичәји, мешәләрдәки, гыздырырды, мөгсәдјөнлү, гејри-иради, ағласызмаз, мәхмәри, михәккүлү, зәка, шиддәтләнир, башланмышдыр, комсомолчуларымыз, дағылышараг, ојнамаға, ајдынлашдырылды, ирәлиләјиш, бирә үч, доггузда бири вә с.

5-ч и д э р с. Кечилмиш орфографик гајдалара аид өјрәдичи имләлар.

6-чы д э р с. РНИ: Нитгин үслублары һаггында биликләрин тәкрары. 13-чү сәһифәдәки шәкил әсасында мұһакимә характерли шифаһи инша.

Иншаја һазырлыг мәрһәләсиндә мөвзунун дәрк олунмасына, мөвзудан ирәли кәлән әсас фикрин мөјјөнләшдирилмәсинә һүсуси диггәт јетирилмәлидир.

СИНТАКСИС ВӘ ДУРҒУ ИШАРӘЛӘРИ

Чүмләләрдә сөзләрин әлағәси вә сөз бирләшмәләри.

7, 8-ч и д э р с л э р. Сөзләр арасында синтактик әлағәләрин типләри.
9, 10-ч у д э р с л э р. Сөз бирләшмәләри, онларын сөздән фәрги. Сөз бирләшмәсинин нөвләри һаггында ашағыдакы чәдвәл үзрә мұшаһидә вә мұсаһибә апармағы нәзәрдә тутмаг мөсләһәт көрүлүр.

ӘСАС ТӘРӘФИН ИФӘДӘ ВАСИТӘСИНӘ КӨРӘ СӨЗ БИРЛӘШМӘЛӘРИНИН НӨВЛӘРИ

Исми бирләшмәләр	Фе'ли бирләшмәләр
көзәл дијар колхозчу гадым колхоз бағы совхозун малдарлары ширин үзүм сөздән ити хејли адам	евчик гурмаг сапин башланандан ишләмәкдән јорулмајан јашылдыгы горумаг төләјә дүшмәк китабы сөвәнләр зәһмәтдән дојмајан

11, 12-ч и д э р с л э р. Исми бирләшмәләр. Исми бирләшмәләр һаггында анлајыш.

Биринчи нөв исми бирләшмәләр.

13-ч ү д э р с. Икинчи нөв исми бирләшмәләр.

14, 15-ч и д э р с л э р. Үчүнчү нөв исми бирләшмәләр.

Үчүнчү нөв исми бирләшмәләрин биринчи вә икинчи нөвдән фәргәндирилмәси. Дидактик материал: үзүмүн ширини, ширин үзүм, Бақы үзүмү; рәнкин гарасы, гара рәнк, рәнк гарасы, бағын мејвәси, мејвә бағы, мејвәли баг; кәндин варлысы, варлы кәнд, кәнд ушағлары; сәһбәтин марағлысы, марағлы сәһбәт, сәһбәт вахты, көзәлләрин көзәли, көзәлләр көзәли, әсл көзәл вә с.

16, 17-ч и д э р с л э р. Фе'ли бирләшмәләр.

Фе'ли бирләшмәләр һаггында үмуми анлајыш; фе'ли сифәт, фе'ли бағлама вә мөсдәр бирләшмәләри, онларын синтактик һүсусијәтләри.

18-ч и д э р с. Рабитәли нитгин инкишафы: «Әсл дост нечә олмалдыр?», «Рус дилини билмәк нә үчүн вашибдир?», јахуд «Тәбиәтин мұһафизәси нә үчүн лазымдыр?» мөвзуларындан бири үзрә шифаһи инша.

Бу проседә публисистик үслуб вә сүбутли мұһакимә һаггында авлајыш.

19-ч у д э р с. Садә чүмлә. Чүттәркибли чүмләләр һаггында мө'лумат.

20-ч и д э р с. Чүмләнин баш үзвләри. Мүбтәда.

21-ч и д э р с. Хәбәр.

22-ч и д э р с. Сөз-хәбәрләр [вар, јох, маликдир, бәсдир, лазымдыр, мүмкүндүр вә с.]

Хәбәрин мүбтәда илә шәхс вә кәмијјәтә көрә узлашмасы.

Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, хәбәр мүбтәда илә һәмишә узлашмыр.

Шакирдләрә гајданын үчүнчү бәндиини фактик дил нүмунәләри әсасында [практик јолла] изаһ етмәк лазымдыр.

23-чү д э р с. Рабитәли нитгин инкишафы: Публисистик үслубда јыгчам ифадә [јохлама].

24-ч ү д э р с. Чүмләнин икинчи дәрәчәли үзвләри. Тамамлыг.

25-ч и д э р с. Васитәсиз вә васитәли тамамлыглар.

26-ч ы д э р с. РНИ: Ифадә јазыларын төһлили вә сәһвләр үзәриндә иш.

27-ч и д э р с. Тә'јин вә онун ифадә васитәләри.

28-ч и д э р с. Јохлама имла.

П РҮБ. 23 саат [18; 5 с.]

29-ч у д э р с. Јохлама илә әлағәдәр сәһвләр үзәриндә иш.

30-ч у д э р с. Зәрфлик һаггында үмуми мө'лумат.

Дәрсин сонуна јахын 198-чи чалышма үзрә кичик һәчмли ифадә вә ја иншаја һазырлыг апарылып. Јазы иши шакирдләрә ев тапшырығы кими верилир.

31-ч и д э р с. Синтактик төһли.

Дәрсин әввәлиндә 196-чы чалышма үзрә јазы ишләриндәки сәһвләрин төһлини вә онларын тәкмилләшдирилмәси илә әлағәдәр иш апарылып [15—20 дөгигә].

32-ч и д э р с. Зәрфлијин мө'нача нөвләри.

33-ч ү д э р с. Зәрфлијин мө'нача нөвләринә аид синтактик төһлил.

34, 35-ч и д э р с л э р. Чүмлә үзвләринин әләвәси.

Әләвәләр һаггында мө'луматла шакирдләр илк дөфәдир ки, гаршылашырлар. Бу заман дедуктив јола [үмумидән һүсусијә] диггәт артырылмалы, мұгајисә пријомуна үстүнлүк верилмәлидир.

Н ү м у н э л э р: 1] Дөјүшчүләр дүшмәнә архадан һүчүм етдиләр — Дөјүшчүләр — партизанлар дүшмәнә архадан һүчүм етдиләр.

2] Орада бир дирәк басдырылмышды — Орада — пионер бағынын гаршысындакы алачыгда бир дирәк басдырылмышды.

3] Гапыны дөјөн мәнәм — Гапыны дөјөн мәнәм — почталјондур вә с.

Өјрәдичи имләлар үчүн «Орта мөктәбдә имла» мөчмүсинин 139-чү сәһифәсиндәки мәтиләрдән истифадә етмәк мөсләһәтдир.

36-чы д э р с. Садә чүмләдә сөзләрин сырасы вә мәнтиги вурғу.

37-ч и д э р с. Рабитәли нитгин инкишафы: 221-чи чалышма әсасында өјрәдичи иншаја [кичик һәчмли] һазырлыг. Инша евдә јеринә јетирилир.

38, 39-ч у д э р с л э р. Грамматик тапшырығлы јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш.

40-ч ы д э р с. Тәктәркибли чүмләләр. Шәхссиз чүмлә.

Тәктәркибли чүмләләрин нөвләри һаггында мө'лумат. Шәхссиз чүмләләрин шәхсли чүмләләрдән фәрги.

41-ч и д э р с. Шәхссиз чүмләләрә аид чалышмалар.

42-ч и д э р с. Гејри-мөјјөн шәхсли чүмләләр.

43-ч и д э р с. Үмуми шәхсли чүмләләр.

44, 45-ч и д э р с л э р. Рабитәли нитгин инкишафы: өјрәдичи ифадә.

46-чы д э р с. Хәбәр әсасында формалашан тәктәркибли чүмләләрин тәкрары [синтактик төһлил әсасында]. Бу мөгсәдлә «Орта мөктәбдә имла» мөчмүсинин 143-чү сәһифәсиндәки «Гарышыг нүмунәләр» башлыгы алтында верилмиш материаллардан истифадә етмәк мөгсәдөјүндүр.

47-ч и д э р с. Адлыг чүмлө.

Бу мөвзу илэ элагөдар 241-чи чалышма эсасында кичик һөчмли иншаја һазырлыг апарылыр. Иншаны шакирдлөр ев тапшырыгы кими јеринө јетирирлөр.

48-ч и д э р с. Чүттәркибли вә төктәркибли чүмлөләрин төкрары. Төкрада, башлыча олараг, синтактик төһлилдөн истифаде олунур.

49, 50-ч и д э р с л ө р. Рабитөли нитгин инкишафы: мұһариба вә әмәк ветераны һаггында очерк типли инша [портрет] јазмаг.

51-ч и д э р с. Рүб әрзинде кечилмишләрин төкрары.

Төкра заманы нөзөри үмумиләшмөләрлө јанашы, һәм дө практик мәсәләләрә [грамматик төһлиллә, өјрөдичи имлалардан истифаде] вә с.] кениш јер верилмөлидр.

III P Y B. 31 саат [23; 8 с.]

52-ч и д э р с. Бүтөв вә јарымчыг чүмлөлөр.

53-ч ү д э р с. Рабитөли нитгин инкишафы: Мөктөбдө кечирилмиш мөүјөн төдбирлөр вә ја гыш каникулу хатирәләри илэ элагөдар мөвзуларда өјрөдичи иншаја һазырлыг.

54-ч ү д э р с. Һәмчинс үзвлү чүмлөлөр. Һәмчинс үзвлөр һаггында мө'лумат.

55-ч и д э р с. Һәмчинс вә гејри-һәмчинс тө'јинлөр.

Һәмчинс үзвлү чүмлөләрин төдриси заманы «Һәмчинс вә гејри-һәмчинслик» мәсәләсинә чидди јанашмаг, һәмчинслик јаратмагда грамматик әләмәтләрин вә интонасијанын ролуну фактик материаллар эсасында изаһ етмәк лазымдыр. Бу мөгсөдлө «Маһир Бақыдакы Һ. Чавид адына 132 нөмрәли орта үмумтөһсил мөктөбиндө охумушду» типли чүмлөләрдөн истифаде олуна билер. Мө'лумдур ки, бу чүмлөдө Бақыдакы, 132 нөмрәли, Һ. Чавид адына, орта сөзләри һәмчинс ол-мајан тө'јинләрди.

56-ч ы д э р с. Рабитөли нитгин инкишафы: Иншанын јаздырыл-масы.

57, 58-ч и д э р с л ө р. Һәмчинс үзвлөр арасында баглајычылар. Икинчи саат чалышмалар үзәриндө ишә сөрф олунур.

59-ч у д э р с. Рабитөли нитгин инкишафы: Инша јазыларын төһлили вә сөһвлөр үзәриндө иш.

60-ч ы д э р с. Һәмчинс үзвлөрдө үмумиләшдиричи сөзлөр.

61-ч и д э р с. Һәмчинс үзвлөрдө дургу ишарәләринин ишләнмәси гајдаларына аид өјрөдичи имлалар.

Ајры-ајры чүмлөләрдөн ибарәт хөбәрдарлыгылы, изаһлы вә ја ком-ментаријалы имлалар апармаг мәсләһәт көрүлүр.

62-ч и д э р с. Һәмчинс үзвлөрдө шөкилчиләрин вә һиссөчикләрин ихтисары.

63, 64-ч ү д э р с л ө р. Рабитөли нитгин инкишафы: Дөрслијин 98-чи сөһифәсиндәки 301-чи чалышма үзәрә иш; кичик һөчмли иншаја һазырлыг. Иншаны шакирдлөр синифдә башлајыр, евдө тамамла-јырлар.

Икинчи саат инша јазыларынын төһлили вә төкмилләшдирилмәсинә сөрф олунур.

65-ч и д э р с. Хөбәртин һәмчинс мүбтөдаларла узлашмасы.

66-ч ы д э р с. Һәмчинс үзвләрин төкрары вә о чүмлөдөн синтактик төһлил.

Бурада башлыча диггөт һәмчинс үзвләрин үслубу хусусијәтләринин мұшаһидәсинә чөлб олунмалыдыр [«Орта мөктөбдө имла», сөһ. 150].

67, 68-ч и д э р с л ө р. Әләвә тапшырыгылы јохлама имла вә сөһвлөр үзәриндө иш.

Төркибиндә хитаблар, ара сөзлөр вә «бәли», «јох», «хејр» сөзләри олан чүмлөлөр.

69-ч и д э р с. Хитаблар вә онларда дургу ишарәләринин ишләнмәси. 70-ч и д э р с. Ара сөзлөр вә онларын нөвләри.

Јахшы олар ки, мөүллим дөрслијин 93-чү сөһифәсиндәки чөдвөл әса-сында плакат һазырлајыб лөвһәдөн ассын вә дөрсин һәмнин плакат эсасында изаһ етсин.

Ара сөзләрин нөвләри һаггында верилән билик мө'лумат характери дашымалыдыр; ону өзбәрләмәк шакирдлөрдөн төләб олунмамалыдыр. Дакин мө'луматын мәнбәјини, нәтичә вә сырасыны билдирән ара сөзләрин, мәсәлән, мәнчә, мө'лум олдугу үзәрә [кими], әввәлән, икинчи-си, нәһәјәт, демөли, беләликлә вә с. нитгдәки ролуну рабитөли мәти-лөрдө мұшаһидә егдирмәк лазымдыр.

Нөзәрә алынмалыдыр ки, ара сөзлөр савад вәрдишләри вә мұһакимә јүрүтмәк габилијјәти ашыламагда мұһүм рол ојнајыр. Бу мөгсәдә наил олмаг үчүн чалышмалар үзәриндө ишә башлыча диггөт јетирмәк лазымдыр.

72-ч и д э р с. Ара чүмлөлөр.

73, 74-ч ү д э р с л ө р. Ара сөзләрдө вә ара чүмлөлөрдө веркүлүн ишләнмәсинә аид чалышмалар, о чүмлөдөн өјрөдичи имлалар.

75, 76-ч ы д э р с л ө р. Рабитөли нитгин инкишафы: Ичтимаи-сијаси вә әхлаги-етик мөвзуларда инша.

Иншаны «Хөшбәхтлик инсанын өз әлиндәдир», «Мән достлугу нечә баша дүшүрәм», «Ленин бизимләдир» вә с. кими мөвзулар үзәрә јаз-дырмаг мәсләһәт көрүлүр.

Биринчи саатда иншаја һазырлыг апарылыр, икинчи саатда ишә јазы иши јеринө јетирилир, јахуд сөһвлөр үзәриндө иш апарылыр [иншанын евдө јеринө јетирилмәси нөзөрдө тутуларса].

Чалышмаг лазымдыр ки, шакирдлөр иншадан ара сөзләрдөн мөг-сәдәүјүгүн шөкилдә истифаде етсинлөр.

77-ч и д э р с. Нитгдә «бәли», «хејр», «јох» сөзләриндөн истифаде. Нидаларын ишләнмәси. [сөһ. 96—97].

78-ч и д э р с. Мөвзу илэ элагөдар кечилмишләрин төкрары [чалышмалар, о чүмлөдөн, синтактик төһлил].

79-ч у д э р с. Рабитөли нитгин инкишафы. [Инша јазыларын төһлили вә төкмилләшдирилмәси үзәрә иш].

80, 81-ч и д э р с л ө р. Грамматик тапшырыгылы јохлама имла вә сөһвлөр үзәриндө иш.

82-ч и д э р с. Рүб әрзиндө кечилмишләрин төкрары.

IV P Y B. 25 саат [19; 6 с.]

83, 84-ч ү д э р с л ө р. Хусусиләшмиш үзвлөр һаггында анлајыш. Хусусиләшмиш тамамлыглар вә зәрфликлөр.

85-ч и д э р с. Хусусиләшмиш тамамлыг вә зәрфликдә веркүлүн ишләнмәсинә аид чалышмалар. Хусусиләшмиш үзвлү чүмлөлөрдө мұшаһидә вә мұгајисә пријомларындан истифаде етмәли. Мәсәлән: «Мүһәндис әјнинә плаш кејмишди» — «Мүһәндис јәј олмасына бахма-јараг, әјнинә плаш кејмишди»; «Күлшөн бу трестә тө'јин олун-мушду» — «Гөзәнфөрин е'тираз етмәсинә бахмајараг, Күлшөн бу трестә тө'јин олунмушду» вә с.

Хөбәрдарлыгылы имла [хусусиләшмиш тамамлыгы вә зәрфлији олан чүмлөлөр үзәриндө төһлил апарылыр, сонра имла јаздырылыр].

86, 87-ч и д э р с л ө р. Рабитөли нитгин инкишафы: өјрөдичи инша. Ичтимаи-сијаси вә әхлаги-етик мөвзуда мұһакимә характери инша [«Фәал олмаг нә демәкдир?», «Мән хөшбәхтлији нәдә көрүрәм», «Пар-тија гөләбәләримизин илһамчысы вә төшкилатчысыдыр», «Мөним вәтөндашлыг борчум»].

Биринчи саатда иншаја һазырлыг апарылыр, икинчи саатда ишә јазы иши синифдә јаздырылыр.

88, 89-ч у д э р с л ө р. Дөгигләшдиричи хусусиләшмиш үзвлөр. Икинчи саат чалышмаларык апарылмасына сөрф олунур.

Дөгигләшдиричи хусусиләшмиш үзвлөрдө дургу ишарәсиндөн дү-күн истифаде; мәсәлән, узлашмајан әләвәләрдөн әввөл вә сонра веркүл

гојулмасы хатырладылар вә нүмунеләр кестәрилир: 1] «Биз, Азәрбајчан памбыгчылары, түркмәнстанлы достларымызы соснализм ја-рышына чагырмышыг». 2] «Онлар — коммунанын бүтүн мәрд гурбан-лары, бизим идеалларымыздыр». 3] «Көндимизин мәнзәрәси һәмиша, хүсусән, јазда чох көзал олур». 4] «Концертдә бүтүн артистләр, хүсусән Зейнәб Ханларова чох көзал чыхыш етди». вә с.

90, 91-ч и д ә р с л ә р. Әлавә тапшырыглы јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш.

92, 93-ч ү д ә р с л ә р. Васитәсиз нитг. Васитәсиз нитгдә әгу ишарәләри.

Икинчи саат, әсасән, билијин мөһкәмләндирилмәсинә вә чалышма-лар үзәриндә ишин апарылмасына сәрф олунур.

94—95-ч и д ә р с л ә р. Диалог вә онда ишләнән дургу ишарәләри. Мөвзу илә әлагәдар диалоглу мөтилләрин охунмасы үзрә дә иш апарылмасы нәзәрдә тутулмалыдыр.

96, 97-ч и д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы: Апарылмыш ишја јазыларын төһлили вә төкмилләшдирилмәси үзрә иш.

98—99-ч у д ә р с. Васитәли нитг. Васитәсиз нитгин васитәли нитгә чеврилмәси.

100-ч ү д ә р с. Ситатлар вә онларда дургу ишарәләри. Бу мөгсәдлә «Орта мөктәбдә имла»нын 163-чү сәһифәсиндәки дидак-тик материаллардан истифадә етмәк олар.

101-ч и д ә р с. Төкрар. Васитәсиз нитгли чүмләләрин дургу ишарәләри бахымындан төһ-лили, өјрәдичи имлалар.

102, 103-ч ү д ә р с л ә р. VII синифдә кечилмишләрин төкрары вә үмумиләшдирилмәси. Сөз бирләшмәси вә чүмлә һаггында кечил-мишләрин төкрары.

104, 105-ч и д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы: өјрәдичи ишја.

Ичтимаи-сијаси вә ја әхлаги «етик мөвзуларда јохлама ишја [«Әмәк инсаны учалдыр», «Бөјүкләрә һөрмәт бизим борчумузду», «Ишләмә-јөн дишләмәз», «Биз комсомолчу олдуг, коммунист дг» вә с. кими мөвзулар үзрә].

Јазы ишинин апарылмасына ајрылмыш саатлардан бири һазырлыг ишинә, дикәри исә ишанын јеринә јетирилмәсинә сәрф олунмалыдыр.

106 вә 107-ч и д ә р с л ә р. Гејд етмәк лазымдыр ки, VII синифдә кечилмишләрин үмумиләшди-рилмәсиндә ән чох практик чалышмалара, о чүмләдән дил төһлили апарылмасына диггәт јетирилмәлидир.

VIII СИНИФ

ИЛЛИК СААТЛАРЫН МИГДАРЫ — 68 саат [50; 18 с.]
I РҮБДӘ 17 ДӘРС ПЛАНЛАШДЫРЫЛМЫШДЫР [13; 4]

1-ч и д ә р с. Сөз бирләшмәләринин вә садә чүмләннн төкрары.
2-ч и д ә р с. Мүрәккәбкәб чүмлә вә онун әсас нөвләри.
3-ч ү, 4-ч ү д ә р с л ә р. Табесиз мүрәккәб чүмләләр һаггында үмуми мә'лумат. Табесиз мүрәккәб чүмләләрдә мә'на әлагәләри.

а) заман әлагәси, ардычылыг әлагәси;
б) сәбәб-нәтичә, гаршылашдырма, ајдынлашдырма әлагәләри.

Нәзәрә алынмалыдыр ки, табесиз мүрәккәб чүмләләрдә мә'на әлагә-ләри мөвзусунун тәдрисиндә мөгсәд шакирдләрә табесиз мүрәккәб чүмләннн гурулушуну дәрк етдирмәјә наил олмагдан ибарәтдир. Буна кәрә дә һәмнн мөвзу, бир нөв, мә'лумат характери дашымалы, шакирд-ләрдән олу әзбәрләмәк төләб олунмамалыдыр. Бу заман башлыча мөкрәтти: истифадә олдан ибарәт олмалыдыр ки, шакирдләр табесиз мүрәккәб чүмләннн компонентләрини фәргләндирә билсинләр, онла-

рын дүзкүн интонасија илә охунушуна вә јаыда дургу ишарәләри илә фәргләндирилмәси вәрдишләринә јијәләнсинләр.

5-ч и д ә р с. Табесиз мүрәккәб чүмләннн синтактик төһлили.
6-ч ы д ә р с. Баглајычылы табесиз мүрәккәб чүмләләр.
7-ч и д ә р с. Баглајычысыз табесиз мүрәккәб чүмләләр.
8-ч и д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: Нитгин үслубларына аид кечилмишләрин төкрары.

361-чи чалышма әсасында «Ән чох севдијим шаир» вә ја «Ән чох севдијим гәһрәмән» мөвзуларындан бири үзрә өјрәдичи ишјаја һазыр-лыг. Ишја евдә јеринә јетирилди.

9-ч у д ә р с. Табели мүрәккәб чүмләләр һаггында үмуми мә'лумат. Табели мүрәккәб чүмләннн төркиб һиссәләри. Табели мүрәккәб чүмләләрин табесиз мүрәккәб чүмләләрлә мугајисәси, о чүмләдән мүрәккәб чүмләннн синтактик төһлили.

10-ч у д ә р с. Будаг чүмләнн баш чүмләјә баглајан васитәләр. Баш вә будаг чүмләннн јери.

11-ч и д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: ишја јазыларын төһ-лили вә төкмилләшдирилмәси үзәриндә иш.

12-ч и д ә р с. Баш чүмләдә мугајисәләшән сөзләр.
13-ч ү д ә р с. Табели мүрәккәб чүмләләрә аид чалышмалар [о чүмләдән синтактик төһлил].

Синтактик төһлил, башлыча олараг табели мүрәккәб чүмләннн гу-рулушуну өјрәнмәклә әлагәдар апарылмалыдыр. Бу проседә шакирд-ләрин диггәти будаг чүмләннн баш чүмләјә һансы васитәләрлә баг-ланмасына, баш вә будаг чүмләннн јеринә, баш чүмләдә мугајисәләшән сөзләрә чөлб олунмалыдыр.

14-ч ү д ә р с. Јохлама имла.
15-ч и д ә р с. Мүбтәда будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр.

16-ч ы д ә р с. Хәбәр будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр.
17, 18-ч и д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы: өјрәдичи ишја.

Ичтимаи-сијаси вә әхлаги-етик мөвзуларда публисистик үслублу ишјаја һазырлыг [«Бакы 26-ларын вәтәнидир», «Ленинин ады гәлби-миздәдир», «ССРИ мөним вәтәнимдир» мөвзуларындан бири үзрә]. Ишаны шакирдләр евдә јеринә јетирилләр. Икинчи саатда јаы ишләринин төкмилләшдирилмәси үзәриндә иш апарылыр.

II РҮБДӘ 15 ДӘРС ПЛАНЛАШДЫРЫЛМЫШДЫР

[12; 3 с.]

19-ч у д ә р с. Мүбтәда будаг чүмләләринә аид синтактик төһлил.

Синтактик төһлил үчүн нәзәрдә тутулан чүмләләрин әввәлчә өјрәди-чи имла кими јадырылыб, сонра үзәриндә төһлил апарылмасы мөслә-һәт көрүлүр. Табесиз мүрәккәб чүмләләрдән дә истифадә едилмәси мөгсәдәјундур [мугајисә мөгсәдилә].

20-ч и д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: Ифадә, јаы иши 1 вә 2 №-ли дөфтерләрдә апарылыр. Зәиф шакирдләрнн јазыларыны мугәллим өзү јохлајыр. Дикәр јазылары исә шакирдләр өзләри јох-лајыб төкмилләшдирилләр [бир-бирләринин јазыларыны]. Мугәллим јазыларын һамысыны нәзәрдән кечириб өз мугәһизәләринә кәрә бир һиссәсини јохлајыр, ән јахшыларыны вә төкмилләшдирмә әмәлијја-тында фәал иштирак едәнләри гијмәтләндирир.

21, 22-ч и д ә р с л ә р. Тамамлыг будаг чүмләли мүрәккәб чүмләләр. Икинчи саат чалышмалар, о чүмләдән синтактик төһлил нәзәрдә тутулур.

23-ч ү д ә р с. Тәјјин будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр.
24-ч ү д ә р с. Зәрфлик будаг чүмләси. Тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси.

25, 26-ч ы д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы. өјрәдичи ишја: «Бизим шөһәримиз [гәсәбәмиз, көндимиз] илдән-илә көзәллә-

шир», «Шәһәримизин [гәсәбәмизин, кәндимизин] көрмәли йерләрин вә с. мөваулардан бири үзрә јохлама иншаја һазырлыг вә иншанын синифдә јазылмасы.

27-ч и д ә р с. Хәбәр, тә'јин вә тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләрәринә аид чалышмалар.

Бу чалышмалар просесиндә баш чүмләрәрдә ишләнән мүйәјјәнләшдиричи сөзләрин [о, бу, елә, белә] фәргли чәһәтләринин мугәјисәли шәкилдә вә һәмин будаг чүмләрәлрә әләгәдар синтактик синонимикадан истифадә бачарыгларынын инкишаф етдирилмәси нәзәрдә тутулур.

28-ч и д ә р с. Заман будаг чүмләси.

29-ч у д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: Јохлама иншаларын тәһлили вә сәһвләр үзәриндә иш.

30-ч у д ә р с. Јер будаг чүмләси.

31-ч и д ә р с. Кәмијјәт будаг чүмләси.

32-ч и, 33-ч ү д ә р с л ә р. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш.

ІІ Р У Б [20 саат] [13; 7 с.]

34, 35-ч и д ә р с л ә р. Сәбәб вә мәсәд будаг чүмләләри.

36-ч и д ә р с. Шәрт будаг чүмләси.

37-ч и д ә р с. Гаршылашдырма будаг чүмләси.

38, 39-ч у д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы: мәтнин мәзмунуна мұһакимә элементләри әләвә емәклә ифадә јазы.

40, 41-ч и д ә р с л ә р. Будаг чүмләрәрин тәкранына аид чалышмалар вә өјрәдичи имла.

42, 43-ч ү д ә р с л ә р. Мүрәккәб гурулушлу мүрәккәб чүмләләр.

44-ч ү д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: 447-чи чалышма әсасында өјрәдичи инша.

Иншаја һазырлыг иши синифдә 5—10 дөгигәлик мүддәттә апарылыр.

Јазы ишинә материал топламаг вә ону системә салмаг шакирдләрә вә тапшырыгы кими верилир, верилмиш саат мүддәтинә исә инша јазылар синифдә јеринә јетирилмиш.

45, 46-ч и д ә р с л ә р. Дил һаггында үмуми мә'лумат. Дилин ичтимаи һәјәтдә ролу вә инкишафы.

47-ч и д ә р с. Дүнја дилләри. ССРІ халгларынын үмуми анлашма дили. Азәрбајчан дили.

48-ч и д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: апарылмыш инша јазыларын тәһлили вә тәкмилләшдирилмәси үзәриндә иш.

49-ч у д ә р с. Азәрбајчан әдәби дили вә диалектләр:

50, 51-ч и д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы: 455-чи чалышма үзрә јохлама иншаја һазырлыг вә иншанын синифдә јеринә јетирилмәси.

52-ч и д ә р с. Әдәби дилин үслублары.

53-ч ү д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: јохлама иншаларын тәһлили вә сәһвләр үзәриндә иш.

IV РУБДӘ 16 ДӘРС ПЛАНЛАШДЫРЫЛМЫШДЫР [12; 4 с.]

54-ч ү д ә р с. IV—V синифләрдә Азәрбајчан дилиндән кечилмишләрин үмумиләшдирилмәси вә системә салынмасы. Фонетика. Саит вә самит сәсләрин новләри, бир һәрфин мүхтәлиф сәсләри ифадә едә билмәси, фонетик тәһлил.

55-ч и д ә р с. Рабитәли нитгин инкишафы: Ичтимаи-сијаси вә әхлаги-етик мөвазуда өјрәдичи иншаја һазырлыг.

Јазы иши евдә јеринә јетирилмиш.

56, 57-ч и д ә р с л ә р. Орфографик гәјдаларын тәкраны.

Бөјүк һәрфин вә сөзләрдә дырнаг ишарәсинин ишләнмәси гәјдалары, мүхтәлиф нитг һәсәләри үзрә мүрәккәб сөзләрин тазылышы; јазылышы чәһәт сөзләр үзәриндә иш әр с.

58, 59-ч у д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы: инша јазыларын тәһлили вә тәкмилләшдирилмәси үзәриндә иш.

Бу иш үчүн ики саат вахт ајырмагдә мәсәд јеринә јетирилмиш јазы

ишләринин даһа әтрафлы тәһлил вә мұзакирә едилмәсинә, инша јазы үзәриндә тәкмилләшдирмә әмәлијјаты бачарыгларынын инкишаф етдирмәјә имкан јаратмагдан ибарәтдир. Мүәллим бу проседә шакирдләрин һәм савадындакы, һәм дә үслуби вәрдишләриндәки кәсирләри арадан галдырмага хүсуси дигтәт јетирмәлидир.

60-ч и д ә р с. Дурғу ишарәләри гәјдаларынын тәкраны.

Веркүлүн, нөгтәли веркүлүн, ики нөгтә ишарәсинин функцијалары. Тире ишарәси.

61, 62-ч и д ә р с л ә р. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш. 63-ч ү д ә р с. Лексиканын тәкраны.

Сөзүн лексик вә грамматик мә'насы. Сөзүн чохмә'налылыгы, мәчази мә'на, омоним, синонимләр; үмумишләк сөзләр, диалект вә ихтисас сөзләри, неолокизмләр, архаизмләр, фразеоложи бирләшмәләр.

64-ч ү д ә р с. Сөз јарадычыллыгынын тәкраны.

Сөз јарадычыллыгынын әсас васитәләри: сөзүн тәркибинә вә сөз јарадычыллыгына көрә тәһлил.

65, 66-ч и д ә р с л ә р. Рабитәли нитгин инкишафы: ичтимаи-сијаси вә әхлаги-етик мөваулар үзрә [үч мөвазуда] инша јазыја һазырлыг вә онун синифдә јеринә јетирилмәси.

Бу иншанын апарылмасынын елә төшкил етмәк мәсләһәт көрүлүр ки, о имтаһангабагы јазы характери дашысын.

67, 68, 69-ч у д ә р с л ә р. Грамматиканын тәкраны.

Бу саһәдәки тәкраны башлыча олараг, морфоложи вә синтактик тәһлил васитәсилә апармаг мәсләһәтдир.

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин Азәрбајчан дилинин тәдриси методикасы шө'бәси

Азәрбајчан дили кушәси

1. Б И Л И Р С И Н И З М И ?

Мүасир дилимиздә «гочаг» сөзү гурулушуна көрә сәдәдир. Лакин о, етимоложи бахымдан дүзәлтмә сөздүр: «гоч» сөзүнә -аг шәкилчинини гошулмасы илә әмәлә кәлимишдир. «Гоч», көрүлүр, һалә гәдим дөврләрдән рәми мө'нада г о р х м а з д е ј ү ш к ә н, д о з ү м л ү мө'наларыны кәсб етмишдир. «Гоч дөјүшүнә гоч дөзәр», «Гоч икидән гоч төрәр» кими аталар сөзләриндә бу мө'на өз изини ајдын шәкилдә сахлајыр.

• • •

Гәдим дөврләрдә «ал» сөзү дилимиздә һ и ј л ә мө'насында ишләнмишдир. Һазырда мө'насы һамы үчүн ајдын олан «алдатмаг» фе'ли һәмин көкдән дүзәлмишдир.

• • •

Азәрбајчан дилинә аид лүгәтләрдә «ејн» сөзүнә тәсәдүф етмәк мүмкүн дејил. Лакин бу сөз бир нечә фразеоложи бирләшмәнин тәркибиндә мүхтәлиф формаларда ишләнир: мәсәлә: «Ејнинә алмамаг», «Ејнимә дејил», «Не ејнимә?». Сөз бу кими бирләшмәләрин тәркибиндә гошулдуғу сөзлә бирликдә мұвафиг мө'наны [сајмамаг, һесаба алмамаг...] чох ајдын ифадә едир.

• • •

Ираг археологлары чох гәдим бир китабхананы ашкара чыхармышлар. Китабхана үч мин ил бундан әввәл тикилмиш бир мө'бәдин зирәмисиндә јерләшмишдир. Зирәминин диварларындакы рәфләрә сәлигә илә дүзүлүмш кил лөвһәләр индијәдәк саламат галмышдыр. Һәмин лөвһәләр кил јазылы мәтиләрдән ибарәтдир. Китабханада үч белмә олдуғу мүйәјјән едилмишдир. Биринчи белмәдәки кил лөвһәләр дини китаблардыр. Икинчи белмә елми китаблардан ибарәтдир. Үчүнчү белмәдәки китаблар исә грамматикаја аид дәрә вәсантләридир.

С Ә Һ В Л Ә Р И Т А П Ы Н:

Верилмиш чүмләрәдән һансыларда грамматик сәһвә јол верилмишдир? Фикрини әсасландырын.

Ушагларын икиси саһилдә галдылар.

Тамашачыларын чоху һалә дә залы төрк етмәмишдиләр.

Нумажәндәләрдән бә'зиләри јыгылчәгдә чыкыш етдиләр.

Сәришкилләрин һамысы јерләрини тутдулар.

МӨ'НА ФӘРГЛӘРИНИ ИЗА'Б ЕДИН.

мәчра — маҷара

һәрәкәт — һәрәкәт

сүрфә — сүрфә

ичтимаијјәт — ичтимаијјәт

мәти — мәтин

тикмәк — тикмәк

ДӨР ДҮНДӨН БИРИ АРТЫГДЫР.
Чајчы, гәјчы, чалчы, пајчы.

Јени дәрслик

Бибиханым ӘЛИЈЕВА
Азәрбајҗан ЕТПЕН-нин аспиранты

Онбириллик мөктәбин 5-чи синифләри үчүн «Әдәбијат» дәрслији чапдан чыкмышдыр. Чох сәлигәли вә марағлы тәртиб олунаш бу дәрсликдән шакирдләр јени дәрс илиндә истифаде едәчәкләр.

Тәртибчиләр [Ш.А.Микајылов, А.А.Сәмәдов, С.А.Рүстәмова] шакирдләр үчүн жүксәк кејфијәтли дәрслик јаратмагдан өтрү хејли өмәк сәрф етмиш, әсасән мәгсәдләринә наил олушлар.

Дәрслик өз тәртибинә көрә педагожи-психоложи төләбләре әсасән чаваб верир. Материалларын сечилмәсиндә вә ишләнмәсиндә програма әсасән ујғунлуғ, шакирдләрин јаш хүсусијәтинин нәзәрә алынмасы, дилинин садә вә аңлашығлы олмасы дәрслијин өн јакшы кејфијәтләриндән.

Ибтидаи синифдән јеничә ајрылмыш шакирдләр үчүн «Әдәбијат» фәнини јенидир. Буну нәзәрә аларағ тәртибчиләр илк сәһифәдә әдәбијат һағгында мүхтәсәр, лакин чох ајдын мә'лумат вермәји лазым билмишләр. Бу, шакирдләрдә јени фәни һағгында илк төсәввүр вә һәмин фәннә марағ ојадыр.

Мә'лумдур ки, V синифдә ибтидаи әдәбијат курсу тәдрис олунамаға башлајыр. Беләликлә, шакирдләримиз чох гәдим вә зәнкин әдәбијатымызын нүмунәләрини даһа әтрафлы вә дәриндән өјрәнәчәк, мәнimsәнилмәси даһа асан олан садә сүжетли әсәрләрдән мүрәккәб әсәрләре кетмәк үчүн зәмин јаранаҗадыр. Бу бахымдан тәртибчиләр идеја мәзмуну вә бәди кејфијәти илә мүасир төләбләре чаваб верән, шакирдләрин мә'нәви тәрбијәсинә көмәк едә биләчәк әсәрләри сә'ј вә бачарыгла групплашдырмыш; дәрслиј V синиф шакирдләринин јаш вә билик сәләјәсинә ујғу шәкилдә ишләшкәли.

Дәријәдә зәнкин шифаһи вә јазы-

лы Азәрбајҗан әдәбијатындан, еләчә дә гардаш халғлар әдәбијатындан өн јакшы нүмунәләр шакирдләре тәгдим олуна.

V синиф «Әдәбијат» китабында материаллар мүјјән бөлмәләр үзрә верилмиш вә бөлмәдаһили хронологи ардычыллығ көзләнилмишдир.

I бөлмәни шәрти оларағ «Шифаһи халғ әдәбијатындан нүмунәләр» адландырмағ олар. Бураја нағыл, аталар сөзләри, тағмачалар дахилдир. Илк дәфә оларағ дәрсликдә әсәтир һағгында мә'лумат вә јунан әсәтириндән нүмунә верилир.

Дәрсликдә шакирдләрин вәтәнпәрвәрлик руһда тәрбијә едилмәсиндә мүһүм рол ојнаҗаҗағ мәвзуларын верилмәси тәгдир олунамалы һалдыр. Тәртибчиләр бу мәвзуну ишләркән халғымызын гәһрәманлығ салнамәсинә һөртәрәфли нәзәр салмыш, Азәрбајҗан халғынын Чаваншир, Бабәк кими гәһрәманларын илә јанашы [М.Һүсеји «Одлу гылыч», М.Рзағулазаде «Бабәкин анды», гәһрәман 26 Бақы комиссарлары [М.Дилбази «Дөјүш күнләри», Бөјүк Вәтән мүһарибәсиндә совет адамларынын мисилсиз рәшадәти һағгында [С.Вурғун «Гызыл шаһинләр», Ә.Мәммәдханлы «Буз һәјкәл», В.Катајев «Алај оғлу»] әсәрләр вермишләр. А.Сәһһәтин «Јај сәһәри», А.Шаһин «Кеч» әсәрләриндә садә вә ајдын дилдә тәсвир олуна Вәтәнимизин кезәликләри, тәбиәт ләвһәләри шакирдләримизин јаддашында һәкк олунаҗаҗа, онларда ана Вәтәнә, тәбиәтә мәһәббәт, гајғы һисси ојадаҗаҗадыр.

Орта мөктәбдә әдәбијат тәдрисинин мүһүм вәзифәләриндән бири кәңч нәслин өмәк тәрбијәсинә көмәк кәстәрмәк, бәди әсәрләрдәки өмәкчи образлар васитәсилә шакирдләрдә өмәксәварлик һиссини күчләндирмәкдир. Буну нәзәрә аларағ тәртибчиләр бүтөв бир бөлмәни өмәк мәвзусуна

һәср етмиш, дәрслијә һәмин мәвзу илә бағлы марағлы, охунағлы әсәрләр дахил етмишләр. С.Рүстәмин «Дуз-чәрәк», Мир Чәлалын «Көјләр адамы», С.Рәһимовун «Гара торпағ вә сары гызыл», Н.Хәзринин «Полад-әридәнләр» вә с. әсәрләр белә нүмунәләрдәндир.

Кәңч нәслин Ленин идејалары руһунда тәрбијә едилмәси бу күн мөктәб гаршысында дуран әсас мәсәләләрдәндир. Буну нәзәрә аларағ халғларын бөјүк рәһбәри вә мүәллими В.И. Ленин һағгында дәрслијә програм материалы кими Е.Ағајевин «Күнәш доғачағ», Г.Илкин «Һәдијә» әсәрләри дахил едилмишдир.

V синифдән башлајарағ шакирдләре әдәбијат нәзәријәси һағгында илк аңлајышлар верилир. Бу синифдә тәдрис материаллары илә бағлы верилән «Нағыл», «Аталар сөзү», «Һекајә», «Тәмсил», «Диалог», «Епитет» вә саир аңлајышлар садә дилдә изаһ олуна.

Илк дәфә оларағ дәрслијә програмын төләби илә V синифдә охујуб мүзакирә етмәк үчүн» мәвзулар салынмышдыр. Фикримизчә сечилән әсәрләр шакирдләрин ифадәли охусуна вә нитт инкишафына мүсбәт тәсир кәстәрәчәкдир. Бу бахымдан Н.Кәңчәвинин «Искәндәрнамә» поемасындан көтүрүлмүш вә «Нәсирһәт» башлығы алтында верилмиш парча хүсусилә марағлыдыр. Бурада инсанын даврашы, үнсирјәти, хош рәфтары, сағламлығы һағгында поетик шәкилдә елә төвсирләр верилир ки, бу нәинки шакирдләрин ниттинин инкишафына, еләчә дә онун мә'нәви аламиниң зәнкинләшмәсинә тәсир кәстәрәмәје билмәз.

Дәрсликдә бөлмә үзрә верилмиш синифдәнхариҗ оху материаллары да мүвәфғәтијәтлә сечилмишдир. Белә ки, програм материалларына тамамлајан, шакирдләрин бу саһәдәки билијини инкишаф етдирә биләчәк, ејни заманда тәрбијәви чәһәтдән марағлы әсәрләр дахил едилмишдир. Мәсәлән, Ленин мәвзусу илә бағлы Н. Твардовскинин «Ленин вә печгајыран», Н. Бабајевин «Ленини көрән көзләр», өмәк мәвзусу илә әләгәдар Ә. Әскәровун «Дениз буруғунда», Ә. Садығын «Бәсти» вә саир әсәрләри кәстәрмәк олар.

Дәрслијә верилән мүасир төләбләрдән бири шакирдләрин фикри

фәаллығыны, тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәкдир.

Мәтн үзәриндә апарылан иш, шакирди охудуғу материал үзәриндә даһа дәриндән дүшүнмәје сәбәб олура. Тәртибчиләр суал вә тапшырығларын бир гисмини бу истигамәтдә вермишләр. Нүмунә оларағ, С.Вурғунун «Октјабр» ше'риндән: «Ше'рин һәр мисрасында нечә һечә олдуғуну тапын». М.Ибраһимовун «Гырмызы галстук», һекајәсиндән: «Һекајәни һиссәләре бөлүн, һәр һиссәје ад верин». «Дағларын тәсвиринә аид олан һиссәни һекајәдән сечиб дәфтеринизә јазын» вә с. Лакин јакшы оларды ки, белә дүшүндүрүчү суал вә тапшырығларын верилмәсинә бүтүн материалларда өмәл едиләди. Мәсәлән, Б.Ваһабзәдәнин «Ики саат» ше'ри илә әләгәдар белә бир тапшырығ вермәк оларды: «Фәзанын илк вәтәндашы» дедикдә шаир кими нәзәрдә тутур? Онун һағгында билдикләриниз данышын».

Һәмчинин әдәбијат нәзәријәсиндән верилмиш биликләри мөһкәмләндирмәк мәгсәди илә суал вә тапшырығларда онларла бағлы мәсәләләрин гојулмасы мәгсәдәујғун оларды. Мәсәлән, епитет һағгында мә'лумат верилдикдән сонра белә бир тапшырығ верилир: «Охудуғунуз нағыл, ше'р вә һекајәләрдә бир нечә епитет тапыб кәстәрин». Лакин мүәјјән һекајә вә ше'рдән сонра суал вә тапшырығларда епитетин кәстәрилмәси төвсирә олунсајды, бу, шакирди конкрет һекајә вә ше'р үзәриндә ишләмәје даһа чох сөвг едәрди.

Дәрсликдә дигтәти чәлб едән чәһәтләрдән бири дә чәтин сөзләрин изаһынын верилмәсидир. Тәртибчиләри дәрсликдә чәтин сөзләрин изаһына дигтәтлә јанашмыш, шакирдләр үчүн чәтин аңлашылан сөзләрин лүғәтини вермишләр.

Дәрсликдә илк дәфә оларағ әсәрләри тәгдим едилән мүәллифларин портретләри вә онларын гыса тәрчүмејиһаллары верилмишдир. Програмада јазычы вә шаирләрин тәрчүмејиһалынын өјрәнилмәси төләб олуна. Лакин һәмин материаллар шакирдләре о мүәллифлар һағгында јығчам мә'лумат алмаға имкан верәчәкдир.

Дәрслијин бүтүн бу мүсбәт чәһәтләри илә јанашы, бә'зи арзу вә

төклифлөрүмизди дә билдирмәк истәр-дик:

Дәрсликдә мүүллифләрин портрети ајдын, рәнклин фонда верилсәјди, шакирдләрин естетик тәрбијәсинә да-һа күчлү тәсир кәстәрәди. Әсәрләрин синифдә охунуб мұзакирә едил-мәк үчүн верилмиш мүүллифләрин дә һаггында биографик мә'лумат вә портретләрин верилмәси аруз олунур.

Программа Ә.Сәмәдовун «Гарлы

күндә», С.Рәһимовун «Гара торпаг вә сары гызыл» әсәрләрин синифдә охунуб мұзакирә едилмәси үчүн нәзәрдә тутулмуш, дәрсликдә исә бу барәдә мә'лумат верилмәси унутулмуш-дур.

Аруз шәклиндә дејилән бу төклиф-ләр китабын елми-методик дәрјорин азалтмыр. Фикримизчә, бу дәрслик мұасир төләвләрә чаваб верәр.

Дәрслик бу ил бешинчиләрә ән көзәл төһәдир.

Охучулар конферансы

Кениш мұзакирәдә әмәли төклифләр

Бу јахынларда Салјан вә Нефтчала-да, һабелә Бакынын бир сыра рајон-ларын да мөчмүәнин охучулар кон-ферансы кеңирилмишдир. Мұзакирә-ләрдә мүүллимләр јенидән турманын төләвләри бахымындан сон ики илин материалларын төһлил етмиш, онла-ра нәзәри вә практик әһәмијјәтләрине көрә объектив гижмәт вермишләр.

Мұзакирәләрдә белә бир үмуми чә-һәт хуәсидә гејд олунмушдур ки, мөчмүәнин материалларын јенидән-турманын руһуна әсәсән ујғундур. Белә ки, әски әлифбанын әјрәдилмәсинә кениш јер верилмәсини 30—40-чы илләр әдәбијјәтинә јени бахыш сәри-јасындан кеңирилән «дәјирми стол» архасында сәһбәти, IV—VIII синиф-ләр үчүн Азәрбајчан дили вә әдәбиј-јатдан төхмин планлашдырма вә ме-тодик кәстәрәшләр, дидактик мате-риаллар вә с. бунларә нүмунә кәс-тәрмәк олар. Бунула јанашы, гејд олунмушдур ки, диқәр мөгаләләрин әкәсәријјәтиндә демәк олар ки, јени-лик һисси аз нәзәрә чарпыр.

Мұзакирәләрдә хејли әмәли төк-лифләр ирәли сүрүлмүшдур. Һәмин төклифләрдән бәзиләри конкрет ола-раг ашагыдакы кимидир:

Рәфигә Мәммәдова [Бакы шәһәри, 13 нөврәли мөктәбин мүүллими] гејд етди ки, мөчмүәнин профилине уј-гун олмајан мөгаләләр дәрч етмәси биринчи ил дејил. Бәзән мөгаләнин јазылмасындан һансы мөгсәд жүдүл-дүјү мә'лум олмур. Али мөктәб ки-табларын дакы кими нәзәрә материал-ларын тәстәһлүк верәди. Бу тәһ-лүк, мөчмүәнин, јахуад әмәли төклиф ирә-

ли сүрүлмүр. Сон илләрин материал-ларынн актваллыгына көрә фәрг-ләндијини демәк олмаз. Методик иш-ләмә, мүүллим төчрүбәси, габагчыд төчрүбә нүмунәләри јох дәрәчәсин-дәдир. Бәс нә вар? Бол-бол мұбаһисә догуран, һамы төрәфиндән бәјәнилмә-јән термин акадәмизми.

Лалә Әлизадә [Октябр рајон ХТШ-нин методисти] мөчмүәнин хидмәтин-дән данышаркән орада методикаја да-ир санбаллы јазыларын кетмәдијини, бир чох јазыларда орта мөктәб дәр-ликләриндәки терминләрдән фәргли терминләрдән истифадә олундуғуну, дилин тәдриси проблемләри илә ба-глы үмумиләшдиричи мөгаләләрин вер-рилмәдијини, баш мөгаләләрин сәфәр-бәрәдичи характер дашымадығыны мөчмүә үчүн нөгәсән кәстәрәди. О, һәм-чинин гејд етди ки, мөчмүәдә Азәр-бајчан дилинин шифаһи үнсизјәт фор-масына даир јазыларын дәрч олун-масы мәсәләләрин редакция һејәти-нин диггәтиндән кәнарда галыр.

Лалә мүүллима мөчмүәдә бәзи мөк-тәб рәһбәрләринин Азәрбајчан дили-нин тәдрисинә лагејд мұнасибәтләр-инә даир тәнгиди јазыларын верил-мәсинин әәрурилијини фактларла сү-бута јетирди.

Таһирә Исмајылова [31 нөврәли мөктәб] Рајонумузда Азәрбајчан дили вә әдәбијјәти тәдрисинә 13, 18, 31 нөврәли мөктәбләрдә хуәсидә, јахшы диггәт јетирилди. Мән бир ме-тодист кими һәмкарларымн ачыг дәрсләриндә мүнәзәм иштирак ди-ри. Кими нәзәрә олдуғуну, нә-чә дәрләр, дәрсләр ачыг-ајдын кәс-

тәрир. Дүзү, дәрсин тәшкили проб-леми үзәр јазылар вермәдијинә көрә мөчмүәмиздән бир о гәдәр дә фәјда-ланмарыг; чүнки орада мұшаһидә етдијимиз дәрсләрдән чох-чох солгун шәкилдә гурулмуш тө'лим просеси-нин тәсвири верилди. Мәним фикри-мчә, мөчмүәдә ән нүмунәви планлаш-дырылмыш дәрс күндәлијиндән, ич-малындан нүмунәләр верилсә, бу, мүү-әллимин јетишмәсинә, педагожи ус-талығынын јүксәлмәсинә даһа чох кө-мәк едәр.

Мөчмүәнин һазыркы симасыны дә-јишмәк үчүн ашагыдакы мөвзулар-дан мөгаләләр дәрч олунмасыны төк-лиф едирәм:

1] Әдәбијјат тәдрисиндә Азәрбајчан дилинә анд лексик ишләрин апарыл-масы төчрүбәсиндән;

2] Әхлағи-етик мөвзуларда шифаһи ишләрин тәшкили;

3] Дәрсдә интенсивлијә нәчә наил олурам;

4] Фәрдиләшдирмә вә диференси-ал јанашмадан истифадә;

5] Шакирдләрин нитг вә төвәккү-рүнүн гаршылыгы инкишафына нә-чә наил олурам вә с.

Фикримизчә, мөчмүә үчүн ән чох мөгаләләри сифариш јолу илә јаздыр-маг лазымдыр. Сифариш мөвзулары-нын ичәрисиндә рабитәли нитгин ин-кишафына башлыча диггәт јетирил-мәси әсәс мөгсәд олмалыдыр.

Мөчмүәнин кеңилмишләрин төкра-ры, үмумиләшдирилмәси мөвзула-рында мөгаләләр дәрч олунмадығы-ны чидди гүсур сајды. Гејд етди ки, мүүллимләр о мөвзуларда ки чәтин-лик чәкирләр, о мөвзулар ки дәгиг планлашдыра билмирләр, мүүллиф јазылары бир нөв һәмин јазылардан јан кеңир, чох заман јазылар анчаг бир мөвзу әтрафында олур. Бу фикри тәсдиг етмәк үчүн бу илин биринчи нөврәсинә нәзәр јетирмәк кифајәт едәр. Бунула мән мөчмүәнин бүтөв-лүкдә фәалијјәтин азалтмаг фикрин-дә дејиләм әксинә онун индики вахтда мөстәгил журналә чеврилмәси инка-нына малик олдуғуну көрүр вә рес-публикамызда ән нүмунәви журнал олмаг перспективинә тамамилә ина-нырам. Онун сәһифәләриндә шаир вә јазычыларымзын, мәдәнијјәт хадимләримизин, көркәмли, бәди и сөз усталарынн әсәрләрини дәрч етмәк

чыхышларынн вермәк мүнүм тәбли-гаты фәалијјәт оларды. Азәрбајчан дили вә әдәбијјәти кет-кәдә өз көкү-нә, сојуна истинад едәрәк јараныр, формалашыр, зәнкинләшир. Буна кө-рә дә мөчмүәнин рубрикаларынн јениләшмәси барәдә дүшүнмәк ла-зымдыр.

Төдбир Маһмудов [Нефтчала ра-јон ХТШ-нин мүдир] өз чыхышы-ны журналын програм материалла-рынн шәрһинә даир мөгаләләр дәрч олунмасына һәср етди. Онун фикри-мчә, програм вә дәрслик мүүллимин әлиндә мүгәддәс вәситәләрдир. Онла-ра етинасызлыг вә лагејдлик кәс-терилмәси, көздән салынамсы, тәнгид объектинә чеврилмәси тө'лим иши-нә фәјда кәтирмәз. Мүүллимләримиз илк нөвбәдә програмла һәрәкәт едиб, дәрсликдәкини әјрәтәдилди. Әкәр ола вә еһтијач јаранарса, о заман ди-кәр көмәкчи вәситәләрә дә мұрачәт етмәк олар.

Төкрап едирәм, програм вә дәр-сликләрә лагејдлик етикасы мөчмүәдә-ки бир сыра материалларын баш-лыча мөвзусуну тәшкил едир. Она көрә дә тө'лимдә ардычыллыг вә сис-темлилик принципләри ил боју поэул-муш олур. Мүнәзәм вә дәгиг мәним-сәдилмәјән мөвзулар репетиторла-рын кооперативинә чеврилмиш олур. Фикримизчә, репетитор мүүллимләр-ин бөјүк бир һиссәсини мөјјән едиб онла кооперативләр јаратмага ке-ниш мейдан вермәк өзәзинә, беләләри-ни мөчмүәнин вәситәсилә ифша ет-мәк лазымдыр. Белә олмаса мөчмүә јенидән турман өзүнүн баш ролуну лазымынча ојнаја билмәз.

Сүрәјја Садыгова [Бакы шәһәри, 20 нөврәли мөктәб] кәстәрди ки, репе-тигторлуға гуршанан мүүллимләр һеч вахт 45 дөгигәлик дәрсдә өзүнү јор-маз, диференсиал тө'лимин, фәрди јанашманн мұхтәлиф чүр сәмәрәли формаларындан фәјдаланмаға ча-лышмаз. Репетиторлуғ гөјүмлуғ едәр бир дәстә шакирдә, «өзүнүнкүлә-рә» нә гәдәр јахын оларса «өзкәнин-киләрә» бир о гәдәр узаг олур. Буна көрә дә мөчмүә бу проблемә кәч дә олса өз мұнасибәтини билдирмәли-дир.

Тејјуб Һәсәнов [Салјан рајону Гара-бағлы кәнд мөктәби] мөчмүәдә сон ики илдә нитг инкишафы илә бағлы дәрч олунан јазыларын көмијјәт вә кејфијјәт кәстәричиләринә көрә төһ-

линии верди. Көстөрди ки, мөчмү-өнин «Суаллара чаваб» рубрикасында ејни бир суала дофәләрлә [әлбәт-тә, бир-бириндән фәргли шәкилдә] чаваб верилмәсинә бахмајараг, методикаја даир нүмунәләрә раст кәлмәк олмур. Мүәллиф јазыларынын әк-сәријјәтиндә елм үчүн лазымлы мә-сәләләрә тохунулур, тәчрүбә үчүн ме-тодика үчүн зәрури проблемләрә то-хунулмур. Сәбәби дә онунла әлагәдар-дыр ки, дил вә әдәбијјатын тәдриси проблемләри дәгиглији илә мүәјјән-ләшдирилмир.

Әкәр белә олмасајды бир, сыра мү-һүм проблемләрә даир мөвзуларда мөгаләләр јаздырмаг диггәтдән кә-нарда галмазды. Мисал үчүн, шифа-һи вә јазылы нитг бачарыгларынын формалашдырылмасы, о чүмлөдән ифадә вә инша јазы вәрдишләринин јарадылмасы, өзүнүн вә башгасынын нитги үзәриндә редактә әмәлијјаты апармаг габиліјјәтинин төкмилләш-дирилмәси, мәтн үзәриндә мүхтәлиф мөгсәдди төмринләрин төшкили тәч-рүбәси, дил вә әдәбијјатын әлагәли тәдриси, әдәбијјатдан мәтнин идеја-мәзмун төһлили бачарыгларынын ашыланмасы вә с. мөвзуларда мөгалә-ләрә еһтијачы нәзәрә алмаг лазым-дыр.

Фазил Мәһәррәмөв [Салјан, 7 нөм-рәли мәктәб] дил вә әдәбијјатын бә-зи актуал проблемләриндән даныша-раг көстөрди ки, бу вахтачан соци-ализм реализми әдәби методуна һә-јат керчәклијини бүтүн зиддијјәт-ләри илә төсвир вә төрәннүм едән метод кими јанашылмышдыр, һалбу-ки 30 — 40-чы илләрдәки тәәч-чүблү мәсәләләрә гаршылашырыг; социализмин Ленин консепсијасы гәс-дән деформасијаја уғрадылыб, ајры шәкил алыб; нәтичәдә коллективләш-мә ислаһатынын кечирилмәси просе-синдә инзибатчылыг, амирлик соци-ализмин инкишаф динамикасына психоложи чәһәтдән мәнфи тө'сир едиб. Бир сыра әсәрләрин төһлили заманы мүәллимин стереотип метод-илә бу күн һәрәкәтдә олан чевик тө-фәккүр методу арасында вурнухмасы да мәһз бунунла әлагәдардыр.

Мә'рузәчинин фикринчә, һазырда әдәби әсәрләрин төһлили вәрилән мүәсир төләбләрә вә идеоложи аспек-тләрә даир республика нәзәри сем-иналар вә мүшәрирәләри кәчирил-мәли, әдәбијјатымызын социализм

дөврү тарихи проблемләри кениш дискуссияларын төһлил объектләринә чеврилмәлидир.

Әһмәд Зейналов [Салјан, Арбатан кәнд мәктәби], Билал Һәсәнов [Хы-дырлы кәнд орта мәктәби] дил-әдәби-јат дәрсләрини сәмәрәли гурмагдә әја-ни вәсаитләрә зәрури еһтијачдан, сон вахтлар бу мөгсәдлә дидактик мате-риалларын һазырланыб нәшр олу-мадыгындан, кәнд мәктәбләринә ме-тодист алимләрин көмәјинин һисс олунмамасындан, белә мәктәбләрдә ишләјәнләрин тәчрүбәсинин өјрәнил-мәси, үмумиләшдирилмәси вә јазы-масына диггәтсизлик көстөрилдијин-дән данышдылар.

Илһам Гәһрәманов [Салјан шәһәр, 26-лар адына 8-иллик мәктәб] вә Ра-гиб Һәсәнов [Нефтчала, Астанлы кәнд мәктәби] Азәрбајчан дилиндән га-багчыл тәчрүбәјә һәср олунан мөга-ләләрин һаггында данышараг мөчмү-өнин сәһифәләриндә кәнч мүәллим-ләр үчүн нүмунәви дәрсләрин ичма-лынын гыса хуласәсини вә төһ-лилини вермәји төклиф етдиләр. Төк-лифләрдән бири дә бундан ибарәт ол-ду ки, илдә 4 нөмрә чырмагла мөч-мүә төләбләри едәмир, бу төклифи ју-хары төшкилатлар гаршысында гал-дымаг лазымдыр.

Бәјбала Аббасов [Бакы, 36 нөмрә-ли мәктәб], Әјјуб Сүләјманов [Салјан Арбатан кәнд орта мәктәби] мөчмү-өдә практик мүәллим јазыларына нисбәтән аз јер верилмәсини методи-ка вә тәчрүбә рубрикасындан габа-чыл тәчрүбә трибунасы кими исти-фадә олунмамасыны, сон вахтлар та-бәли мүрәккәб чүмләләрин тәдрисинә даир мөгаләләрин дәрч едилмәди-јини, бир чох мөгаләләрин проблем мә-сәләләрә һәср олунмамасыны, бача-рыг вә вәрдишләрин формалашмасы механизми вә психоложи мәсәләләри-нә даир мөгаләләрин һеч верилмәди-јини нөгсан көстөрдиләр.

Онларын фикринчә, әдәби мөвзула-рын тәдриси мәсәләләринә һәср олу-нан јазылар ичәрисиндә әруз вәззли шә'рләр санки унутулур. Әруз вәззли шә'рләрин охунмасындан, белә мәтн-ләрин үзәриндә интонасија ишләрини сәмәрәли гуран мүәллимләрин тәчрү-бәсиндән јазылар верилсә, мүәллим-ләр мөчмүәдән даһа чох фәјдаланар-Егәф ГҮРҮЗ АЮВ педагожи едмләр һамизәди.

Халг Тәһсили Назирлији 1989 — 1990-чы тәдрис илиндән е'ти-баран техники пешә мәктәбләринин тәлим рус дилиндә апарылан группларында Азәрбајчан дили вә әдәбијјат фәннинин тәдрисинә ајрыл-мыш 139 саат әләвә олараг мәсләһәт саатлары һесабына 75 саат артырмагла 214 саат верилмәсини, шакирдләрин сајы 25 нәфәрдән чох олан тәдрис группларынын ики јарымгруппа бөлүнмәсини вә үчүнчү курсда имтаһан кечирмәји гәрәра алмышдыр. Бу да кәләчәкдә һәммин шакирдләрин Азәрбајчан дилини өјрәнмәләринә көмәк көстө-рчәкдир. Бунунла әлагәдар олараг республика тәдрис-методика кабинети һәммин фәннин курслар үзәрә бөлкүсүнү вә програмыны һазырламыш, Азәрбајчан Елми-Тәдгигат Педагожи Елмләр Институ-ту илә разылашдырылмыш вә мәктәбләрә көндәрмәкдәдир. Техники пешә мәктәбләринин директорлары һәммин фәнни тәдрис едән мүәл-лимләрин тәркибинә јенидән бахмалы, бу фәннин тәдрисини ән габаг-чыл мүәллимләрә тапшырмалыдырлар.

Һазырда техники пешә мәктәбләриндә 206 ихтисас үзәрә 875 фәни тәдрис олунур.
